

Afwijzing registratieverzoek beleggingsadviseur

1. De procedure

1.1. Het DSI heeft per brief van 11 maart 2008 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Beleggingsadviseur is afgewezen.

1.2. Hiertegen heeft Appellant op 9 mei 2008 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 27 mei 2008.

1.3. Het DSI heeft bij brief van 23 juli 2008 verweer gevoerd.

1.4. De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 28 oktober 2008. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig. De Commissie had zitting in de vorm van een enkelvoudige kamer en bestond uit Mr. J.L.S.M. Hillen (voorzitter). De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 9 mei 2008 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van zijn vele jaren ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Beleggingsadviseur.

3. Het verweer

3.1. Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2. Voor een registratie bij DSI als Beleggingsadviseur dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement. Naast ervaringsvereisten bestaan er opleidingsvereisten, die worden getoetst middels een examen. Voor het register van Beleggingsadviseur is vanaf 1 november 2007 het met goed gevolg afleggen van het DSI-examen Beleggingsadviseur een registratievereiste. Appellant heeft dit examen niet afgelegd.

3.3. Appellant beroept zich op de zogenaamde overgangsregeling, een tijdelijke mogelijkheid uit de beginperiode van DSI op grond waarvan het ontbreken van een specifieke opleiding gecompenseerd kon worden door

werkervaring en op grond waarvan Appellant destijds is geregistreerd als Effectenhandelaar. Deze regeling is echter al vele jaren niet meer van toepassing en kan bij de huidige aanvraag dan ook niet worden gebruikt.

3.4. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten voor registratie als Beleggingsadviseur.

4. De zitting

4.1. Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd:

Appellant geeft aan dat naar zijn mening dit geval niet naar de letter van de regeling, doch naar de geest van de regeling bekeken zou moeten worden. De bedoeling van de regeling is dat er voldoende mate van deskundigheid aanwezig is. Door de ruime ervaring en gevolgde opleidingen vindt Appellant dat hij ruimschoots aan dit criterium voldoet, alhoewel hij toegeeft dat hij het in de regeling vereiste examen niet heeft afgelegd.

Het DSI geeft aan dat gekozen is voor een systeem van een objectieve ingangseis voor het register, waarvan niet afgeweken kan worden. In het verleden was er een overgangsregeling die zag op relevante ervaring, doch deze is inmiddels ruimschoots verlopen en Appellant kan zich daarop niet meer beroepen.

Op een vraag van de Voorzitter wat het bezwaar is van het alsnog afleggen van het vereiste toegangsexamen, antwoordt Appellant dat enerzijds de tijdsdruk die met de voorbereiding gepaard gaat een probleem is en anderzijds dat het voor hem weinig toegevoegde waarde heeft gezien de dagelijkse praktijk en de diepgang waarin hij overdag reeds met de materie bezig is.

5. De beoordeling van het beroep

5.1. De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over de toelatingsvereisten voor het register van Beleggingsadviseur aangezien hij het DSI-examen dat daartoe toelating biedt, niet (met goed gevolg) heeft afgelegd.

5.2. De Commissie overweegt dat voor Appellant, gelet op de door hem gestelde ervaring, het alsnog afleggen van het vereiste examen geen onevenredige tijdsdruk zou moeten opleveren, zodanig dat hiervoor het algemeen belang van een objectieve ingangseis zou moeten wijken. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI het verzoek tot opname in het register van Beleggingsadviseur terecht heeft geweigerd.

6. De beslissing

6.1. De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 2 d.d. 19-12-2008

Afwijzing registratieverzoek effectenhandelaar

1. De procedure

1.1. Het DSI heeft per brief van 24 januari 2008 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Effectenhandelaar is afgewezen.

1.2. Hiertegen heeft Appellant op 17 februari 2008 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 10 maart 2008.

1.3. Het DSI heeft bij brief van 3 juli 2008 verweer gevoerd.

1.4. De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 28 oktober 2008. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig. De Commissie had zitting in de vorm van een enkelvoudige kamer en bestond uit Mr. J.L.S.M. Hillen (voorzitter). De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

2.1. Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 17 februari 2008 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en op grond van deze ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Effectenhandelaar. Appellant was reeds eerder geregistreerd als Senior Effectenhandelaar in 1999 maar het was hem ontgaan dat deze registratie enkele jaren later werd beëindigd door het niet voldoen aan bepaalde examenvereisten in de jaren 90.

3. Het verweer

3.1. Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2. Voor een registratie bij DSI als Effectenhandelaar dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement. Naast ervaringsvereisten bestaan er opleidingsvereisten, die worden getoetst

middels een examen. Voor het register van Effectenhandelaar is vanaf 1 november 2007 het met goed gevolg afleggen van het DSI-examen Effectenhandelaar een registratievereiste. Appellant heeft dit examen niet afgelegd.

3.3. Appellant beroept zich op de zogenaamde overgangsregeling, een tijdelijke mogelijkheid uit de beginperiode van DSI op grond waarvan het ontbreken van een specifieke opleiding gecompenseerd kon worden door werkervaring en op grond waarvan Appellant destijds is geregistreerd als Effectenhandelaar. Deze regeling is echter al vele jaren niet meer van toepassing en kan bij de huidige aanvraag dan ook niet worden gebruikt.

3.4. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten voor registratie als Beleggingsadviseur.

4. De zitting

4.1. Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

Het DSI geeft aan dat de registratie van Appellant reeds in 2002 is beëindigd wegens het niet voldoen aan het behalen van de Workshop Ethiek en de Integriteitsmodule. Dit is hem destijds ook medegedeeld, hetgeen Appellant ook duidelijk had kunnen zijn uit de hem betreffende uitspraak d.d. 30 december 2002 van de Tuchtcommissie, waarin dit is opgenomen, die hem aangetekend is toegezonden. Nu het Appellant duidelijk was dat hij niet meer geregistreerd was en hij verzuimd heeft om in de periode van de overgangsregeling daarop een beroep te doen, dient de objectieve ingangseis van vandaag de dag gehanteerd te worden.

Het DSI stelt vervolgens dat, gegeven het feit dat het Appellant ook duidelijk kon zijn dat het onderhavige beroep geen redelijke grond zou hebben, de kosten van dit beroep (onder verwijzing naar artikel 10.3 van het Geschillenreglement) voor rekening van Appellant zouden behoren te komen.

5. De beoordeling van het beroep

5.1. De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over de kwalificatievereisten voor het register van Effectenhandelaar, aangezien hij het daartoe opgestelde DSI-examen niet (met goed gevolg) heeft afgelegd en hem geen beroep meer toekomt op de overgangsregeling. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Effectenhandelaar heeft geweigerd.

5.2. Daarnaast is de Commissie van mening dat het verzoek van DSI de Appellant te veroordelen in de kosten van het DSI niet gehonoreerd kan

worden. Appellant heeft van deze eis van het DSI geen kennis kunnen nemen in de schriftelijke stukken en heeft dus niet kunnen beslissen of hij op grond daarvan zou verschijnen dan wel zou afzien van verdere behandeling van zijn zaak of zich anderszins zou verweren tegen het verzoek van het DSI. Het komt de Commissie voor dat in het algemeen een kostenveroordeling wel mogelijk zou moeten zijn gelet op artikel 10.3 van het Geschillenreglement, doch is van oordeel dat met dergelijke verzoeken uiterst terughoudend zou moeten worden omgegaan in het licht van vrije toegang tot de beroepsinstant. In ieder geval zou hierbij als voorwaarde moeten gelden dat het DSI een eis tot kostenveroordeling vooraf schriftelijk in haar verweer duidelijk en tijdig kenbaar maakt.

6. De beslissing

6.1. De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 1 d.d. 05-06-2008

Afwijzing registratieverzoek beleggingsadviseur

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 17 april 2007 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Beleggingsadviseur is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 17 mei 2007 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 25 mei 2007.

Het DSI heeft bij brief van 20 juli 2007 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 17 januari 2008. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig, alsook mevrouw T. Constandse. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 17 mei 2007 dat hij reeds beschikt over ruime werkervaring en een afgeronde opleiding Technische Bedrijfskunde met als afstudeerrichting bedrijfseconomie en financiering. Daarnaast is Appellant gepromoveerd aan de Universiteit Twente bij de vakgroep financiering. Appellant meent dat hij niet zou moeten worden geweigerd tot het register als Beleggingsadviseur op basis van het niet voldoen aan de opleidingseis.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over voldoende werkervaring, ontbreekt nog de vereiste van een voltooide opleiding. Voor een registratie bij DSI als Beleggingsadviseur dient te worden voldaan aan de opleidingsvereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van de verzochte registratie luiden als volgt:

- 1) NIBE-SVV Effectenbedrijf en NIBE-SVV Beleggingsadvisering; of
- 2) Een relevante academische opleiding economie met Financiering en Belegging.

DSI wijst erop dat de opleiding Technische Bedrijfskunde niet door DSI is geaccrediteerd. Evenmin worden er in de toekomst nieuwe opleidingen geaccrediteerd voor het register Beleggingsadviseur nu DSI eind 2007 een examen heeft ingevoerd voor toelating tot het register Beleggingsadviseur.

DSI betwist bovendien de opvatting van Appellant als zou hij met zijn onderzoek over vervroegde aflossingen op hypotheek hebben aangetoond voldoende kennis van beleggen te hebben voor toelating tot het register Beleggingsadviseur. DSI is van mening dat het aantonen van dergelijke kennis middels een met succes afgeronde, geaccrediteerde opleiding dient te gebeuren en niet door de bewijslast om te draaien en het DSI de besproken punten in de dissertatie te laten vergelijken met de eindtermen ten aanzien van opleidingen voor toelating in het register Beleggingsadviseur.

Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Beleggingsadviseur.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De heer A:

In het verweer van DSI wordt bij punt 6 gezegd dat mijn opleiding Technische Bedrijfskunde niet geaccrediteerd is. Ik vind dat vreemd, want mijn opleiding komt toch wel erg dicht in de buurt van de wèl vereiste opleiding. Het is technische bedrijfskunde, waarbij ik allerlei financiële vakken gekozen heb, zodat het wel degelijk zou moeten voldoen.

Het promotietraject moet gezien worden als onderdeel van mijn opleiding. DSI heeft aangegeven het niet te hebben beoordeeld en heeft daarmee dus een deel van mijn academische opleiding niet beoordeeld.

Het DSI stelt dat er in 2007 een nieuw examen is ingevoerd voor registratie. Ik vind dat dat niet relevant is voor mij want mijn verzoek stamt uit april 2007,

toen dat examen nog niet bestond.

De heer Hillen:

Over de aanvraag van registratie als beleggingsadviseur. U doet iets heel anders zegt u, namelijk origination. Waarom is het dan in uw belang deze registratie te hebben?

De heer A:

Ik moet een registratie hebben bij Rabobank en dit komt het dichtst bij het werk dat ik doe.

De heer Van der Lecq:

Technische bedrijfskunde is inderdaad geen geaccrediteerde opleiding. Het kan zijn dat de heer A voldoende kennis van het vak heeft. Ik wil nog wijzen op het register V (financieel adviseur) en het feit dat we voor dit soort gevallen nu juist het examen hebben ingevoerd, waarmee opleidingen vergelijken etc. tot het verleden behoort. Voor iemand als de heer A is dat de uitgelezen methode om een registratie te verkrijgen, want volgens de "oude" procedure voldoet hij niet.

De heer Hillen:

Ik vind dat een proefschrift van een heel andere orde is dan NIBE-SVV-papieren. Voldoet de appellant niet aan veel méér dan de registratie vereist?

De heer Van der Lecq:

Het proefschrift gaat in op één specifiek onderwerp en gaat erg de diepte in, maar laat ons niet zien dat de appellant het hele spectrum van het vak beheerst.

De heer Van Luyn:

Zijn de vakken vergeleken?

Mevrouw Constandse:

Nee.

De heer Scholten:

Heeft u een lijst met gevolgde vakken? Wellicht is dat voor DSI, in samenhang met de voldoende werkervaring, aanleiding u alsnog te registreren.

De heer Van der Lecq:

Wij zullen ons best doen.

De heer Hillen:

Dan verzoekt de Commissie bij deze de door appellant aan te leveren stukken te laten beoordelen door de Functiecommissie. Het gaat erom of al het extra wat de heer A te bieden heeft, samen met het economische deel van zijn opleiding, voldoende is om eruit te komen. Ik stel voor dat we deze

zaak aanhouden en dat DSI en A met elkaar in overleg gaan. Vastgesteld zou moeten worden dat de heer A niet aan de formele eisen voldoet, maar wellicht op basis van zijn overige kwaliteiten alsnog voldoet aan de eisen voor registratie.

We zouden nu een uitspraak kunnen doen dat de Commissie vindt dat het DSI de aanvraag opnieuw moet beoordelen, maar het is beter géén uitspraak te doen en te bezien wat hier in goed overleg uitkomt. Lukt dat niet, dan kan de Commissie alsnog een uitspraak doen.

Ter zitting is vervolgens afgesproken dat Appellant het DSI op korte termijn een zo volledig mogelijke lijst met gevolgde vakken, literatuur, cijferlijsten en overige relevante informatie zal doen toekomen voor zover dit betrekking heeft op de door hem gevolgde opleiding(en). Het DSI gaat ermee akkoord deze informatie nog eens goed te zullen bekijken en nogmaals te overwegen of registratie alsnog mogelijk is.

5. De beoordeling van het beroep

Het DSI heeft op 18 maart 2008 aan de Commissie te kennen gegeven nog geen stukken te hebben ontvangen van Appellant. Evenmin heeft Appellant laten weten meer tijd nodig te hebben voor het vergaren van de documentatie of om een andere reden (nog) niet te kunnen aanleveren. Een e-mailbericht van het DSI aan Appellant gedateerd 22 februari 2008, waarin DSI nogmaals verzoekt om de toegezegde informatie en daarbij een termijn van twee weken stelt, werd niet beantwoord.

In een email aan de Commissie gedateerd 18 mei 2008 stelt het DSI te volharden in haar standpunt dat het registratieverzoek terecht is afgewezen en verzoekt het DSI de Geschillencommissie een uitspraak te doen, zoals ter zitting werd afgesproken. Tevens wijst het DSI op artikel 8.2 van het Algemeen Reglement waarin de verplichting van de geregistreerde is opgenomen om binnen een daartoe door DSI gestelde termijn de door DSI gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant strikt genomen niet beschikt over de opleidingsvereisten voor opname in register Beleggingsadviseur. Van de mogelijkheid die hem ter zitting werd geboden alsnog aanvullende informatie aan te leveren die aan zou tonen dat hij alsnog voor registratie in aanmerking zou komen heeft hij, ondanks daartoe te zijn herinnerd door het DSI, geen gebruik gemaakt.

Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Beleggingsadviseur heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 2 d.d. 30-06-2007

afwijzing registratieverzoek financieel adviseur

Uitspraak GCD nr. 2 d.d. 30-06-2007

Afwijzing registratieverzoek financieel adviseur

Beslissing d.d. 30 juni 2007 van de Geschillencommissie DSI

Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Prof. Mr. R.E. van Esch en Mr. J.L.S.M. Hillen (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad.

1. De procedure

1.1. Het DSI heeft per brief van 29 januari 2007 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Financieel Adviseur is afgewezen.

1.2. Hiertegen heeft Appellant op 2 februari 2007 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 8 februari 2007.

1.3. Het DSI heeft bij brief van 20 april 2007 verweer gevoerd.

1.4. De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 18 juni 2007. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig. De Commissie bestond uit Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Prof. Mr. R.E. van Esch en Mr. J.L.S.M. Hillen Zij heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

1.5. Appellant heeft de Commissie in de avonduren van 18 juni 2007 additionele stukken doen toekomen betrekking hebbend op een behaalde cursus en een functieprofiel. Deze stukken zijn niet in overweging genomen bij het komen tot de uitspraak, aangezien zij na de zitting in het geding zijn gebracht.

2. Onderwerp van het beroep

2.1. Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 8 februari 2007 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen op HBO-niveau en op grond van de voltooide opleidingen en de werkervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Financieel Adviseur.

3. Het verweer

3.1. Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2. Voor een registratie bij DSI als Financieel Adviseur dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van Financieel Adviseur luiden als volgt:

- over een HBO denk- en werkniveau te beschikken.
- in het bezit te zijn van het diploma van de Integriteitsmodule DSI Financieel Adviseur of de Integriteitsmodule DSI Effectenspecialist.
- in het bezit zijn van het diploma DSI Financieel Adviseur.
- aantoonbaar over tenminste 6 maanden relevante werkervaring te beschikken. Dit houdt in dat de huidige werkzaamheden alsmede de werkzaamheden gedurende tenminste 6 maanden (opgedaan in de voorgaande 3 jaar) voor minimaal 25% betrekking moeten hebben, en hebben gehad, op het geven van financieel advies zoals omschreven in de functieomschrijving van DSI Financieel Adviseur.
- de opleidingsvereisten voor DSI (senior) Beleggingsadviseur of DSI (senior) Vermogensbeheerder geven vrijstelling voor het diploma DSI Financieel Adviseur.

3.3. Alhoewel Appellant beschikt over verschillende afgeronde opleidingen en cursuscertificaten en over ruime, relevante werkervaring, mist nog het diploma DSI Financieel Adviseur. Appellant kan zich niet beroepen op de vrijstelling voor DSI Senior Beleggingsadviseur aangezien hij niet voldoet aan de opleidingsvereisten voor senior beleggingsadviseur (Appellant is geregistreerd in de Overgangregeling). Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Financieel Adviseur.

4. De zitting

4.1. Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd:

De heer A:

Gegeven mijn werkervaring, genoten opleidingen en ook het permanente-educatietraject dat ik gevolgd heb op het gebied van beleggingen, denk ik, is het nou noodzakelijk om dit ontbrekende diploma nu nog te gaan halen. Een ander punt is dat ik bij de aanmelding van mijn verzoek niet “door het systeem heen kon komen” door het ontbreken drie jaar HBO-economie dat ik gevolgd had moeten hebben. Aan de andere kant is de tweejarige opleiding economie en management aan de Hanzehogeschool wel toegestaan. Ik begrijp deze inconsistentie niet.

De heer Van der Lecq:

De heer A is in 1999 geregistreerd als Senior Beleggingsadviseur onder de

overgangsregeling. Toen werden geen opleidingsvereisten gevraagd. Op zich is dat een veel zwaardere registratie dan die van Financieel Adviseur, maar die categorie kent nu eigen opleidingsvereisten.

De heer Van der Lecq:

We zijn zo'n anderhalf jaar geleden begonnen met dit nieuwe register, waarbij we een andere toelatingsmethode gekozen dan bij de andere registers. In plaats van met geaccrediteerde opleidingen werken we met een geaccrediteerd examen. En dat hebben we juist gedaan om dit soort discussies te voorkomen van welke opleiding wèl en welke opleiding niet voldoet. Er is één examen, iedereen moet dat examen doen, en op basis daarvan kun je in dat register komen. Dit hebben we ook gedaan met het examen Effectenhandelaar, dat nu een half jaar bestaat en het examen Beleggingsadviseur zal over een half jaar ook aangeboden worden. Op deze manier kunnen we de tijdrovende discussies over gevolgde opleidingen en opgedane werkervaring omzeilen en hebben we een eerlijke toelating. U heeft wèl de opleiding Effectenbedrijf gedaan. U had op basis van de opleidingen Effectenbedrijf en Beleggingsadviseur samen als Beleggingsadviseur geregistreerd kunnen worden. Maar goed, u heeft Beleggingsadviseur niet gedaan, dus u komt, nu er geen overgangsregeling meer is, nu niet in aanmerking voor Beleggingsadviseur. Had u wèl aan de vereisten voor Beleggingsadviseur (of Vermogensbeheer) voldaan, dan had u daar de escape gehad voor registratie als Financieel Adviseur.

5. De beoordeling van het beroep

5.1. De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over de vereiste afgeronde opleidingen voor register Financieel Adviseur en er geen overgangsregime van toepassing is. Voorts is de Commissie ook niet gebleken van omstandigheden die zouden leiden tot een andere conclusie dan dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Financieel Adviseur heeft geweigerd.

5.2. Alhoewel de Commissie de nagezonden stukken niet mee weegt, vermeldt zij, wellicht ten overvloede, dat de aard van de stukken geen aanleiding geeft tot het vermoeden dat de conclusie anders zou luiden indien de Commissie de stukken actief in haar beoordeling zou hebben betrokken.

6. De beslissing

6.1. De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 1 d.d. 14-06-2007

toewijzing registratieverzoek vermogensbeheerder

en financieel adviseur

Uitspraak GCD nr. 1 d.d. 14-06-2007

Toewijzing registratieverzoek vermogensbeheerder en financieel adviseur

Beslissing d.d. 14 juni 2007 van de Geschillencommissie DSI

Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr. J.L.S.M. Hillen en M. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad.

1. De procedure

1.1. Het DSI heeft per brief van 19 december 2006 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoeken tot registratie bij DSI als Vermogensbeheerder en als Financieel adviseur zijn afgewezen.

1.2. Hiertegen heeft Appellant op 12 januari 2007 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 15 januari 2007.

1.3. Het DSI heeft bij brief van 13 februari 2007 verweer gevoerd.

1.4. De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 9 mei 2007. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd, en werd vergezeld door zijn raadsman, Mr. drs. J.J. Zijlstra. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig. De Commissie bestond uit Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr. J.L.S.M. Hillen en M. Scholten. Zij heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

2.1. Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 19 december 2006 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van de voltooide opleidingen zou moeten worden toegelaten tot het register als Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur. Tevens meent hij volledig aan de vereisten van integriteit en deskundigheid te voldoen.

2.2. In het bijzonder zou DSI onterecht de betrokkenheid van Appellant bij de zogenaamde methode A hebben meegewogen in haar oordeel, terwijl enerzijds de conclusies die DSI trekt ten aanzien van deze methode niet juist zouden zijn en anderzijds Appellant slechts werknemer was van het Effectenkantoor B ("Ex-werkgever"), die de bewuste methode aan haar cliënten adviseerde.

3. Het verweer

3.1. Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2. Voor een registratie bij DSI als Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur dient te worden voldaan aan de opleidings- en ervaringsvereisten van het Algemeen Reglement ten aanzien van Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur.

3.3. Voor registratie in de bewuste registers is echter ook een positieve werkgeversverklaring van de Ex-werkgever van Appellant noodzakelijk. Ex-werkgever heeft geweigerd deze af te geven zonder voorbehoud ten aanzien van de integriteit van Appellant. DSI heeft gemeend dat de inhoud van dit voorbehoud relevantie heeft voor en derhalve geen betrekking kan hebben op de toekenning van de registratie. In situaties waarin niet zonder voorbehoud een werkgeversverklaring wordt afgegeven, stelt het reglement DSI dat het dossier van de aanvrager wordt bestudeerd. Bij het bestuderen is DSI tot de conclusie gekomen dat Appellant in het verleden betrokken is geweest bij een vorm van financiële dienstverlening (de methode A) waar DSI zeer kritische kanttekeningen bij plaatst. Hierdoor meent DSI dat de Appellant niet voldoet aan de eis van deskundigheid en integriteit.

3.4. Appellant heeft in het registratieverzoek bovendien onjuiste informatie opgegeven. Hij heeft aangegeven vanaf 1 december 1998 als vermogensbeheerder in dienst te zijn getreden bij Ex-werkgever, maar uit het gesprek ter kantore van DSI op 11 september 2006 en ook uit een brief d.d. 25 oktober 2006 blijkt dat hij feitelijk pas vanaf 2001 vermogensbeheer uitvoerde.

3.5. Voorts is voor DSI de huidige werksituatie van Appellant een reden om de registratie te weigeren. Appellant is slechts acht uur per week werkzaam voor zijn werkgever en werkt niet in een “omgeving waarin de omlijsting (checks and balances) boven elke twijfel is verheven. DSI doelt hier op een werksituatie met een stevige compliance structuur en interactie met collega’s”.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd.

Allerereerst hebben partijen het woord gevoerd aan de hand van aangehechte pleitnota's.

De heer Ebeling:
(richting de heer X) Ik begrijp dat u in uw onderwijs een sterk verdunde methode A doceert.

De heer X:
Ik gebruik wel het onderdeel effectenkrediet, maar uitdrukkelijk niet de methode A. Als iemand effectenkrediet gebruikt, betekent dat niet dat hij de methode A toepast. De methode A is substantieel anders dan wat ik doe. Ik doe afstand van die methode en de instelling die A heet.

De heer Van der Lecq:
Het is goed om te horen dat de methode van de heer X sterk is verbeterd, maar waar het DSI om gaat is dat niet wordt aangetoond dat het straks niet weer misgaat.

De heer Ebeling:
Voldoet de heer X qua opleiding aan de vereisten voor zijn aanvraag?

De heer Van der Lecq:
Ja.

De heer Ebeling:
Het gaat dan dus om de periode van werkervaring die niet helder uit het aanvraagformulier naar voren komt?

De heer Van der Lecq:
Dat is één ding, een ander punt is het geven van onderwijs en het werk in een omgeving waar DSI geen goed gevoel bij heeft.

De heer Van der Lecq:
De heer X voldoet aan de formele toelatingseisen van opleiding en werkervaring.

De heer X
Ik heb overleg gehad met de AFM over het geven van onderwijs als vermogensbeheerder en de AFM heeft daar geen enkel probleem mee.

De heer Van Luyn:
Overigens denk ik niet dat het DSI hier wil suggereren dat iemand die actief is als docent op het gebied van beleggingsadvies of vermogensbeheer, daarmee geen functie zou mogen vervullen als actief adviseur.

De heer Van der Lecq:
Inderdaad, het gaat hier om het specifieke punt van het lesgeven in een risicovolle methodiek.

De heer Scholten:
(richting de appellant): Bij de huidige werkgever werken drie mensen die geen

van allen op kantoor zijn. Wie zijn daar dan wèl op kantoor? Of is het een virtueel kantoor?

De heer X:

Nee, dat is het niet. De algemeen directeur is er aanwezig, en er is een aanvraag van een bestuurder die vermogensbeheerder is maar nu ook directeur zou willen worden. Daarnaast is er een ander vermogensbeheerder, die net als ik vanuit huis werkt en nog twee personen die zich bezighouden met de administratie.

De heer Scholten:

Dus er zijn nog twee vermogensbeheerders zoals u, die full time online bezig zijn met beleggen voor cliënten. En zij worden geadmistreerd op het kantoor in Haarlem waar die drie andere mensen werken.

De heer X:

Ja.

De heer Scholten:

Even over het onderwijs. Wat bedoelt u daar nu precies mee? Het is niet een gereguleerde baan waarbij u voor de klas staat. Is het specifiek gericht op groepjes beleggers? 's Avonds?

De heer X:

Ja, het zijn avonden met doorgaans beleggers.

De heer Scholten:

Is het niet meer een soort informatieavond zoals meer financiële instellingen, en zelfs de beurs, die hebben?

De heer X:

Ik gebruik de avonden niet om te werven voor vermogensbeheer. Het gaat mij echt om het geven van onderwijs. Ik leg een strategie uit in de context van een andere strategie. Ik baseer mij op wetenschappelijke conclusies, bespreek een strategie en ga in op de voor- en de nadelen. Ik doe het voor beleggers, maar ook voor handelaren.

De heer Scholten:

Hoe is dan de werkverdeling tussen dat onderwijs en de acht uur die u voor uw werkgever werkt?

De heer X:

Het onderwijs is vijf keer per jaar zes avonden, en daarnaast heb ik een maandelijkse bijeenkomst met een aantal cursisten.

De heer Scholten:

U werkt 8 uren per week. Is dat het aantal dat u op papier voor de organisatie werkt, of is dat inderdaad het aantal uren?

De heer X:

Nou, dat komt voort uit mijn ontslagsituatie bij Effectenkantoor B, waarna ik recht had op een uitkering van de Nederlandse overheid. Het geringe aantal uren is bedoeld voor het behoud van die uitkering.

De heer Van Luyn:

In de brief van uw werkgever van februari 2007 wordt gesproken over een uitbreiding van het aantal uren van 8 naar 20. Is dat inmiddels gebeurd?

De heer X:

Op mijn verzoek is dat uitgebreid van 8 naar 12. Het gaat wel meer worden, maar op een langzamer tempo dan in de brief vermeld.

De heer Van Luyn:

(richting het DSI) Over het aantal uren per week: DSI geeft in de pleitnota expliciet aan dat 8 uur per week niet voldoende is om een registratie te kunnen verkrijgen. Zou bij de uitbreiding van het aantal uren dat bezwaar komen te vervallen?

De heer Van der Lecq:

DSI heeft dat niet gedefinieerd, maar 10 is te weinig om substantieel te zijn. Twee dagen of meer per week komt meer in de richting.

De heer Van Luyn:

Ik zag in de verklaring van de ex-werkgever dat wat hen betreft, ondanks het feit dat door hen aanzienlijke vermogensschade is geleden door de risicovolle methode A, geen reden is om te twijfelen, ook na nader onderzoek, aan de integriteit van appellant.

De heer Van der Lecq:

Daar denkt DSI anders over.

5. De beoordeling van het beroep

5.1. De Commissie constateert dat de bezwaren van het DSI ten aanzien van opleiding en/of werkervaring van Appellant niet langer relevant zijn, dat het DSI zich toespitst of twijfelt aan de integriteit en aan een voldoende vaste werkrelatie bij de Werkgever.

5.2. Ten aanzien van de huidige werkrelatie, stelt de Commissie voorop dat het niet de taak van de Commissie is te beoordelen of de werkomgeving van een werkgever van een geregistreerde voldoende waarborgen biedt voor de consument. AO/IC en compliance met de regelgeving ten aanzien van informatievoorziening aan klanten is primair de taak van de AFM. De Commissie constateert dat Appellant inmiddels 12 uur per week werkzaam is voor de huidige werkgever, een werkrelatie waarvan DSI heeft aangegeven

dat dit in principe, zij het aan de magere kant, voldoende zou kunnen zijn.

5.3. Met betrekking tot de betrokkenheid bij de methode A, stelt de Commissie voorop dat deze methode als beleggingsmethodiek als zodanig nooit is afgekeurd door welke instantie dan ook, ook niet door de AFM, doch dat toepassing daarvan zonder voldoende waarschuwing voor de risico's, in sommige gevallen, laakbaar is geacht door zowel de Klachtencommissie DSI als rechtbanken. Verwijten ten aanzien van het gebruik van deze methode in gevallen waarvoor dit niet geschikt mocht worden geacht en/of onvoldoende waarschuwingen, dienen in eerste instantie gericht te worden (en zijn ook gericht geweest) aan Ex-werkgever. Alhoewel Appellant bij de destijds gehanteerde methode, ook volgens eigen zeggen, betrokken is geweest, was hij slechts werknemer van Ex-werkgever.

5.4. Als niet althans onvoldoende gemotiveerd betwist, stelt Appellant dat de beleggingsmethodiek die hij thans doceert, op essentiële punten afwijkt van de genoemde methode A. Op basis van de gegeven voorbeelden lijkt dit de Commissie aannemelijk. Zelfs indien dit niet het geval zou zijn, zou nog de primaire verantwoordelijkheid voor het bewaken van de belangen van de klanten dienen te liggen in de administratieve organisatie en compliance van de huidige werkgever. Nog daargelaten dat het de Commissie aan voldoende gegevens ontbreekt om hierover een oordeel te kunnen vellen, zou dit een punt van bijzondere aandacht voor de AFM moeten zijn en niet voor de Commissie, en is de zorg van DSI op dit punt onvoldoende reden om redelijkerwijs te twijfelen aan de integriteit van Appellant en onvoldoende reden om te komen tot afwijzing van het registratieverzoek.

5.5. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI niet terecht het verzoek tot opname in de registers van Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur heeft geweigerd.

6. De beslissing

6.1. De Geschillencommissie DSI wijst het beroep toe.

Uitspraak GCD nr. 3 d.d. 04-07-2005

afwijzing verzoek wisseling register (besluit 00-15)

Beslissing d.d. 4 juli 2005 van de Geschillencommissie DSI.

(Prof. Mr. R.E. van Esch (voorzitter), B.H. Henkelman en M.W. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 2 december 2004 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Senior Vermogensbeheerder en Senior Beleggingsanalist is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 31 januari 2005 (met aanvullende stukken per 21 februari 2005) beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 10 maart 2005.

Het DSI heeft bij brief van 30 maart 2005 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 17 mei 2005. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw T. Constandse. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 31 januari 2005 dat Appellant reeds beschikt over voldoende werkervaring (mede gezien de ervaring als adviseur) en op grond van de voltooide opleidingen en ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Senior Vermogensbeheerder en Senior Beleggingsanalist.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Senior Vermogensbeheerder en Senior Beleggingsanalist dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van ervaring luiden als volgt:

“Voorts dient Senior Vermogensbeheerder recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste vijf jaar.”

En:

“Voorts dient de Senior Beleggingsanalist recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste vijf jaar.”

Aangezien Appellant eerder als beleggingsadviseur gewerkt heeft, kan deze ervaring slechts worden meegenomen bij de beoordeling van een registratieverzoek op basis van besluit 00-15 (bij wisseling van register). Aangezien op basis hiervan vier jaar ervaring voldoende is, zou Appellant pas

vanaf 1 december 2005 voor registratie in aanmerking kunnen komen.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over voldoende opleiding mist op dit moment nog de relevante werkervaring. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie in de door hem gewenste registers.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De heer X:

Ik heb een aanvraag ingediend om van als senior vermogensbeheerder geregistreerd te worden. Op de website van DSI staat dat daar vijf jaar relevante werkervaring voor nodig is. Voor zover ik weet zijn er geen andere vereisten. Een directe collega heeft exact hetzelfde werktraject doorlopen als ik (drie jaar vermogensbeheer en twee jaar daarvoor beleggingsadvies) en die was inmiddels senior, dus ik verwachtte geen problemen bij de registratie. Toen die werd afgewezen heb ik gebeld om de reden te vragen en kreeg ik te horen dat mijn twee jaar beleggingsadvies niet relevant waren omdat ik toen niet geregistreerd stond. Dat vond ik vreemd, want werkervaring is werkervaring, met of zonder registratie. Ik heb toen een bezwaarschrift ingediend. Vervolgens werd ik door DSI gebeld met de mededeling dat de eerdere verklaring niet klopte, maar dat de vijf jaar werkervaring volledig in de eigen functie moesten zijn opgedaan. In mijn geval betekent dat vijf jaar alleen vermogensbeheer. Ook zou er een nieuwe regeling bijgekomen zijn dat ik met vier jaar in de eigen functie ook toe zou komen, gecombineerd met twee jaar in een andere relevante functie.

De heer Veendijk

De heer X is goed op de hoogte van de voorwaarden. Inderdaad is het zo dat op grond van het 'besluit wisseling van registers' vier jaar werkervaring in het betreffende vak vereist is, aangevuld met twee jaar ervaring als bijvoorbeeld adviseur. En daar voldoet de heer X aan, zij het niet nu al, maar per eind november van dit jaar. Dat is het enige punt.

De heer Van Esch:

Was u er ten tijde van de indiening van het beroepschrift van op de hoogte dat u nog maar een half jaar wachttijd te gaan had?

De heer X

Nee, dat kreeg ik nadien telefonisch te horen.

De heer Van Esch:

Als u het geweten had, zou u dan nog in beroep zijn gegaan?

De heer X:

Dan had ik het waarschijnlijk achterwege gelaten. Maar omdat de procedure al liep en omdat ik het tegenstrijdig vond, met name het feit dat mijn collega de registratie al wèl had, wilde ik het toch door laten lopen.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant (nog) niet beschikt over voldoende werkervaring voor registers III-B en IV-B. Appellant heeft geen gronden aangevoerd op basis waarvan van voldoende werkervaring zou kunnen blijken, noch gemotiveerd aangetoond dat terzake van gelijkwaardige gevallen DSI een willekeurig beleid zou voeren. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 2 d.d. 04-07-2005

afwijzing inschrijvingsverzoek vermogensbeheerder

Beslissing d.d. 4 juli 2005 van de Geschillencommissie DSI.

(Prof. Mr. R.E. van Esch (voorzitter), M.W. Scholten en B.H. Henkelman (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 10 mei 2004 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Vermogensbeheerder is afgewezen. Appellant en DSI hebben vervolgens nader gecorrespondeerd, waarbij Appellant aanvullende gegevens heeft overgelegd. DSI heeft het registratieverzoek op 28 oktober 2004 voorgelegd aan de Functiecommissie Vermogensbeheerder en op 10 november het registratieverzoek (wederom) afgewezen met nadere toelichting op 22 november 2004.

Hiertegen heeft Appellant op 16 december 2004 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 23 december 2004.

Het DSI heeft bij brief van 11 januari 2005 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 17 mei 2005. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw T. Constandse. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 16 december 2004 dat Appellant wel degelijk beschikt over ruime werkervaring en op grond van deze ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Vermogensbeheerder. De door Appellant verrichte werkzaamheden zouden weliswaar niet verricht zijn onder titel van de functie vermogensbeheerder, doch zouden wel degelijk aangemerkt moeten worden als relevante werkervaring voor vermogensbeheer in ruime zin aangezien Appellant het vermogen van een aantal vermogensverschaffers naar eigen goeddunken en inzichten binnen daartoe aangegeven richtlijnen heeft belegd.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

DSI stelt zich primair op het standpunt dat het beroep niet ontvankelijk zou moeten zijn aangezien Appellant pas op 16 december 2004 beroep heeft aangetekend bij de Geschillencommissie en DSI haar beslissing op 10 mei 2004 heeft genomen, en derhalve de beroepstermijn verstreken zou zijn.

Voor een registratie bij DSI als Vermogensbeheerder dient (voor wat betreft de werkervaring) te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement:

“Voorts dient de Vermogensbeheerder recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste twee jaar”.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over voldoende opleiding, mist hij nog deze vereiste werkervaring. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten voor registratie als Vermogensbeheerder. Dit wordt bevestigd door de Functiecommissie, die de opvatting van DSI deelt dat de werkervaring van Appellant als handelaar niet hetzelfde is als relevante werkervaring als vermogensbeheerder.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De heer X:

Allereerst het punt van niet ontvankelijk verklaren. In de brief van DSI van 10 mei staat dat DSI een beslissing heeft genomen op basis van de door mij aan DSI verstrekte gegevens. Vervolgens stelt DSI dat bepaalde documenten ontbreken en/of niet geaccepteerd kunnen worden. En verder in deze brief staat vermeld dat ik in de toekomst uiteraard een nieuw verzoek kan indienen. Uit deze brief maakte ik op dat DSI niet alle relevante informatie over mij had en dat ik alvorens naar de Geschillencommissie te stappen, eerst contact op diende te nemen met DSI om alle relevante informatie aan te leveren zodat DSI een weloverwogen beslissing kon nemen. Er is een correspondentie geweest van ongeveer 12 brieven tussen DSI en mij. Steeds zijn er nieuwe vragen gesteld en beantwoord en er is verschillende keren telefonisch contact geweest met de heer Veendijk; er is zelfs een persoonlijk contact met hem geweest hier bij het DSI. De heer Veendijk heeft de case voorgelegd aan de Vermogensbeheercommissie. Om dan nog te komen met het verweer dat ik niet op tijd in beroep ben gegaan bij de Geschillencommissie, vind ik niet toepasbaar. Ik ben het daar niet mee eens.

Voor wat betreft relevante werkervaring: DSI heeft op de site precies verwoord wat zij de meest belangrijke taken vindt van een Vermogensbeheerder. Ik voldoe aan al die punten. De commissie Vermogensbeheer heeft het foutief over een werkgever-werknemerrelatie, maar ik heb duidelijk aangegeven dat er geen sprake is van een werkgever, maar van financiers. Ik kan me voorstellen dat hierdoor een verkeerde conclusie tot stand is gekomen. Waar het om gaat is: de financiers hebben een permit op de beurs. Of de financiers wel of geen vermogensbeheer voor derden doen is helemaal niet relevant. Via een samenwerkingsverband hebben de financiers vermogen en licenties verzorgd en ik heb dat vermogen beheerd. Ik heb het mandaat van hen gekregen om dat vermogen naar eigen goeddunken binnen het overeengekomen profiel te beheren. Ik wil de uitspraak nr. 15 uit 2001 aanhalen waarin een soortgelijk verzoek is gedaan, aanhalen, waarin de Geschillencommissie DSI ongelijk heeft gegeven. “De Commissie heeft onder de overgangsregeling meer dan eens uitgemaakt dat DSI het begrip ‘relevant’ met inachtneming van redelijkheid en billijkheid en niet contrair aan algemeen Nederlands taalgebruik dient te hanteren. [...] Genoegzaam is aangetoond dat Appellant bovengemiddeld functioneerde en door werkgever en cliënten werd gewaardeerd in zijn werk als effectenspecialist. De cliënten gingen af op zijn oordeel en in economische zin beheerde hij hun portefeuille ook al was het juridisch (net) geen vermogensbeheer in engere zin. Thans, nu hij dat laatste dan wèl doet, is er in feitelijke zin niets veranderd”.

De heer Veendijk:

DSI blijft van mening dat de heer X uiterlijk 10 juni zijn beroep had moeten indienen. Het geschrevene in de afwijzingsbrief van 10 mei 2004, waarin staat dat het gebrek aan ervaring de reden is voor de afwijzing, blijft bestaan. Daarna is er wel correspondentie geweest, maar die heeft het standpunt van DSI niet veranderd.

DSI heeft op verzoek van de heer X de zaak voorgelegd aan de Commissie Vermogensbeheerder en die heeft eveneens opgemerkt dat de heer X destijds werkzaam is geweest bij instellingen die geen vergunning hadden om vermogens te mogen beheren. Wij zijn niet overtuigd dat de heer X vermogensbeheer heeft uitgeoefend in de zin dat het relevant is voor zijn inschrijving in het DSI-register III-A. Daarnaast is het zo dat de heer X bij ons is geregistreerd als werknemer van Instelling A en van Instelling B terwijl er feitelijk geen sprake is geweest van werknemer-werkgever-verhouding.

De heer Van Esch:

Het bewijs dat er vermogensbeheer is uitgevoerd dient van de heer X te komen, niet van DSI. U beschrijft zelf uw werkzaamheden in uw verweerschrift. Bij "vermogensverschaffers" bedoelt u dan alleen Instelling A en Instelling B of zijn er ook andere vermogensverschaffers geweest?

De heer X:

In eerste instantie is er een samenwerkingsverband opgericht, een VOF, tussen Instelling A en Instelling B. In die vennootschap werden door Instelling A en Instelling B geld en permits gestopt, die ik beheerde. Ik had het recht, en zij hadden dat ook, om andere financiers daaraan toe te voegen. Het belang van een VOF kan vrijelijk aan andere mensen overgedragen worden. Er is één financier die zorgt dat de hele organisatie kan draaien, ik heb een permit van de beurs op mijn naam en beleg het geld naar eigen, vrij inzicht.

De heer Henkelman:

Wat was uw functie op de beurs op dat moment?

De heer X:

Ik ben begonnen als market maker en na verloop van de tijd had ik een handelspermit waarmee ik financiële transacties mocht doen. Het is naar mijn mening onbelangrijk of ik dat deed als handelaar of als market maker, ik heb dat gedaan met één doel: rendement behalen binnen het afgesproken risicoplaatje. Dat is naar mijn mening vermogensbeheer.

De heer Van Esch:

U zei zojuist: "ik had het recht om andere financiers aan te trekken". Is dat ook gebeurd?

De heer X:

Dat is niet gebeurd.

De heer Van Esch:

Als het alleen het vermogen betrof van de vennootschap dan betreft het dus het beheer van het ondernemingsvermogen? Dit kan dan niet gelden als relevante werkervaring voor het register van vermogensbeheerder.

De heer Scholten:

Er is hier dan ook kennelijk geen sprake van een tripartite of bancaire overeenkomst? Hoe groot was het kapitaal waar u mee handelde?

De heer X:

In totaal ongeveer 12 of 13 miljoen Euro.

De heer Scholten:

U had het over het overeengekomen beleggingsprofiel. Kunt u daar iets over vertellen?

De heer X:

Wij werkten met zogenaamde Griekse modellen. Bij een koers-, volatiliteits- of rentebeweging mag de totale positie niet meer dan zoveel winst of verlies genereren. Van iedere mogelijke verandering is bepaald hoeveel positieverandering die mag veroorzaken.

De heer Scholten:

Als het gaat om het beleggingsprofiel van de belegger, dan beschrijft u die vanuit de optiek van een market maker. Vermogensbeheerders hebben ook met vastrentende waarden en obligaties te maken, achterliggend vermogen. Je kunt dan wel parameters inbouwen, maar er zijn altijd optieposities tegenover aandelenposities.

De heer X:

Ik mocht vrij aandelenposities aankopen, verkopen en in positie houden.

De heer Scholten:

Hoe was binnen dat profiel de verdeling, het evenwicht? Ik begrijp het wel; u probeert uit te leggen dat u als market maker het hele spectrum kon handelen – aandelen, opties, obligaties, en wat dies meer zij – maar het beleggingsprofiel dat u heeft is niet te vergelijken met een opgebouwde verhouding van aandelen tegenover opties e.d. en een meerjarenplanning. U legt het toch meer uit als een beroepshandelaar met het vertrouwen van een derde om van zijn zetel een beter rendement te maken dan hij zelf kan?

De heer Van Luyn:

En wat men bij vermogensbeheer verstaat onder een risicoprofiel heeft betrekking op know-your-customer regels en naleving daarvan. Daarop is het klassieke model van vermogensbeheer gebaseerd. Er is een reeks aan klanten, waarvan je de financiële achtergrond en de beleggingsdoelstelling kent. Dat koppel je door naar een asset allocation waarbij de vermogensbeheerder discretionair bevoegdheden heeft binnen die richtlijnen.

Wat u beschrijft lijkt meer op een business model waarbij u binnen bepaalde maatstaven het ondernemingsvermogen beheert.

De heer X:

Wet-technisch zou je het ondernemingsvermogen kunnen noemen. Het gaat hier om een samenwerkingsverband waarin geld beheerd wordt.

De heer Scholten:

De appellant vraagt ons dus af te stappen van het enge beeld dat wij hebben van vermogensbeheer en zijn werkervaring met het vermogen van de financiers wel degelijk als relevante vermogensbeheer te beschouwen.

5. De beoordeling van het beroep

Gegeven de voortdurende correspondentie en aanvullende informatie verstrekt door Appellant dient naar de mening van de Commissie niet de beslissing van 10 mei 2004 maar de laatste brief van DSI van 22 november 2004 als definitieve afwijzing van het verzoek tot registratie te worden aangemerkt. Derhalve heeft Appellant tijdig beroep ingesteld en dient het beroep van DSI op niet-ontvankelijkheid te worden afgewezen.

De werkervaring van Appellant betreft (collectief) bij elkaar gebracht en als zodanig beheerd ondernemingsvermogen, in tegenstelling tot individueel klantvermogen, dat per klant afgescheiden bewaard en beheerd wordt. Gegeven het feit dat een aantal belangrijke onderdelen voor ervaring als vermogensbeheerder ontbreken, in het bijzonder ervaring met de intake van de klant, naleving van know-your-customer regels, het vertalen van de persoonlijke situatie naar een relevante asset allocation en het afgescheiden beheren van individuele klantenportefeuilles met (doorlopende) aanpassing aan de individuele situatie van de klant, kan de opgedane ervaring naar de mening van de Commissie niet als relevante ervaring worden beschouwd.

De Commissie komt derhalve tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een voldoende werkervaring voor register III-A. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Vermogensbeheerder heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 1 d.d. 02-02-2005

afwijzing inschrijvingsverzoek senior

beleggingsadviseur

Beslissing d.d. 2 februari 2005 van de Geschillencommissie DSI

(Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Prof. Mr. R.E. van Esch en drs. A.J.J.C.M. Loonen)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 27 mei 2004 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot additionele registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 6 juli 2004 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 8 juli 2004.

Het DSI heeft bij brief van 8 november 2004 verweer gevoerd nadat DSI tijdig uitstel van het voeren van verweer had verzocht in verband met beoordeling van de stukken door de Functiecommissie Beleggingsadviseur en de Geschillencommissie dit uitstel verleende.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 20 december 2004. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was Mr. J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw T. Constandtse. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 6 juli 2004 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van de voltooide opleidingen en zeer brede ervaring, zou moeten worden toegelaten tot het register als Senior Beleggingsadviseur.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van Senior Beleggingsadviseur luiden als volgt:

De Senior Beleggingsadviseur dient één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:
• NIBE-SVV opleiding tot Senior Beleggingsadviseur;
• Blok 1 portefeuilletheorie en asset-allocatie en blok 5 derivaten en blok 7 financial statement analysis en blok 8 corporate valuation VBA (VU);
• CFA level I of ander buitenlands equivalent.
Voorts dient de aanvrager recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste drie jaar.

Appellant beschikt niet over voldoende relevante werkervaring en Appellant voldoet niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Senior Beleggingsadviseur.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd:

De heer X:

Ik heb een registratiewijziging aangevraagd die is geweigerd omdat ik te weinig opleiding en relevante werkervaring heb. Ik betreur het dat juist de vereisten die wél aanwezig zijn, zoals risk management ervaring, door het DSI worden overgeslagen.

In het verweer van DSI wordt verwezen naar het oordeel van de Functiecommissie. Hierin staat dat de werkervaring van Appellant als Senior Effectenhandelaar niet hetzelfde is relevante werkervaring als Senior Beleggingsadviseur. Ik heb ook niet beweerd dat dat zo is. Wat ik wel heb gesteld, is dat ik sinds 1993 niet meer echt als handelaar werkzaam ben geweest, aangezien ik sinds dat jaar de breedte ben ingegaan en steeds meer ‘managerial’ taken ben gaan uitvoeren, en dat daardoor een additionele registratie in het register van Senior Beleggingsadviseur beter aansluit bij mijn werkzaamheden. Ik koos daarbij voor additionele inschrijving, omdat ik nog steeds wel orders uitvoer. Mijn ervaring is uitgebreid en divers. Ik heb een NIBE-cursus geschreven en gedoceerd over hedgefonds aan senior beleggingsadviseurs.

Ik vind het jammer dat DSI geen uitzondering maakt op de regels. Ik ben met mijn tijd meegegaan, heb bredere ervaring dan de gemiddelde beleggingsadviseur en bovendien heb ik ervaring in het buitenland opgedaan.

De heer Veendijk:

Ik verwijs in eerste instantie naar het verweerschrift. De effectenbranche heeft een aantal regels opgesteld ten aanzien van ervaring en opleiding voor registratie bij DSI. Die zijn helder. Wij hebben goed naar uw geval gekeken en moeten concluderen, en dat geeft u zelf ook al toe, dat u niet voldoet aan die eisen. U heeft gevraagd om registratie in het B-register. Dit is ook waar de Functiecommissie naar gekeken heeft. In uw brief haalt u ook de eisen ten

aanzien van het A-register aan. In welk register wilt u ingeschreven worden?

De heer X:
In het B-register.

De heer Veendijk:
U had overigens ook niet voor het A-register in aanmerking gekomen.

De heer X:
Dat constateert u juist. Daarom heb ik ook getracht duidelijk te maken dat ik graag een uitzondering op de regel zou willen zijn. En ook: als iemand met één jaar ervaring plus een stuk opleiding wèl ingeschreven kan worden in A, dan stel ik op mijn beurt: die één jaar ervaring weegt niet op tegen mijn twintig jaar ervaring.

De heer Ebeling:
Ik lees overigens dat u meerdere jaren niet meer als handelaar actief bent.

De heer X:
Sinds 1993.

De heer Ebeling:
Heeft u gemeld bij DSI dat u van functie veranderd bent?

De heer X:
Ja natuurlijk. Sterker nog, gedurende mijn werkzame periode bij bank Z hebben wij getracht om een wijziging van het register aan te kaarten. Toen is in overleg besloten de registratie te handhaven omdat ik niet eerder kon worden aangemeld, daarna is de wachtkamerprocedure ingegaan zodat mijn registratie bij DSI niet zou 'verdampen'.

De heer Van Esch:
Ik zie in uw CV dat u in de periode voordat u bij bank X kwam, managementfuncties bekleedde. Ik krijg uit uw CV de indruk dat u weinig handelen in de praktijk heeft uitgevoerd de laatste jaren. Is dat correct?

De heer X:
Dat is correct. Ik heb meer aan de managerial kant gewerkt. De adviespraktijk is echter niet verdwenen uit mijn werkzaamheden. Het een sluit het ander niet uit.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie twijfelt niet aan de deskundigheid van de Appellant, de brede ontwikkeling die hij heeft doorgemaakt en de jarenlange ervaring die hij heeft opgedaan. De Commissie komt echter tot het oordeel dat Appellant niet voldoet aan de vereisten voor inschrijving in register II-B. Geconcludeerd

moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register II-B heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 4 d.d. 20-12-2004

inschijvingsverzoek beleggingsanalist, vastgoedsector

Beslissing d.d. 20 december 2004 van de Geschillencommissie DSI.

Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Prof. Mr. R.E. van Esch en Mr. A.J.J.C.M. Loonen, waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad.

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 28 januari 2004 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Beleggingsanalist is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 8 februari 2004 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 20 februari 2004.

Het DSI heeft bij brief van 6 april 2004 verweer gevoerd. De Functiecommissie Beleggingsanalist heeft het opleidingsprogramma van de studie Bedrijfskunde van Appellant beoordeeld.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 4 november 2004. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw T. Constandse. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 8 februari 2004 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van de voltooide opleidingen zou moeten worden toegelaten tot het register als Beleggingsanalist.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Beleggingsanalist dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van Beleggingsanalist luiden als volgt:

De Beleggingsanalist dient, na ten minste een relevante HBO-opleiding te hebben voltooid, een van de volgende opleidingen te hebben voltooid:
 twee VBA-modules respectievelijk één jaar van de VBA-opleiding;
 CFA level I of ander buitenlands equivalent.

In plaats van de hiervoor genoemde opleidingen volstaat een voltooide relevante academische opleiding.

Voorts dient de Beleggingsanalist recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste twee jaar.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over voldoende werkervaring, mist nog de relevante academische opleiding zoals te lezen is in het rapport van de Functiecommissie. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Beleggingsanalist

.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd:

Appellant:

Het viel mij op in het verweer van DSI dat gesproken wordt van een academische opleiding en niet van “opleidingen”. Ik heb in mijn brief aan DSI aangegeven dat ik niet één opleiding heb gevolgd maar vier, waarvan drie afgerond en waarvan twee op academisch niveau en één op Hbo-niveau. Het gaat er mij niet om DSI ongelijk te geven, maar om een aantal nuances aan te brengen. Het gaat er vooral om dat ik een vrij onconventionele weg heb bewandeld om beleggingsanalist te worden. Mijn werk bestaat uit het volgen van beursgenoteerde vastgoedfondsen, een vrij onconventionele categorie binnen de beleggingswereld maar de laatste tijd steeds meer in trek. Binnen Bank A is er een team van zes analisten actief op dit vakgebied. Toen ik werd aangenomen, werden er mensen gezocht uit “het veld”; vanuit de vastgoedinvesteringsbranche en niet zozeer vanuit de bancaire sector. Mijn vooropleidingen waren niet zozeer gerelateerd aan financiering en belegging maar meer aan vastgoed. Ik heb ook in die sector gewerkt. In de vier jaar dat ik bij Bank A werk hebben wij een goede marktpositie kunnen opbouwen en ik merk dat relevante werkervaring daar een belangrijke rol bij speelt. Dat zou

ik bij de DSI registratievereisten graag terugzien, alsook dat, wanneer de financierings- en beleggingskant wat minder vertegenwoordigd zijn in eerder gevolgde opleidingen, ook gekeken wordt naar de aard van functie. Ik denk dat de functie-eisen ten aanzien van een beleggingsanalist in de vastgoedsector toch wat anders zouden moeten zijn dan bij andere sectoren. Daarnaast wil ik opmerken dat ik in de twee door mij gevolgde academische studies wel degelijk aandacht is besteed aan financiering en belegging.

De heer Ebeling:

De opleidingen die u gevolgd heeft, en de inhoud daarvan, zijn beoordeeld door de functiecommissie. Heeft u die commissie alle opleidingsinformatie gegeven?

Appellant:

Ik heb alles ingeleverd.

De heer Veendijk:

DSI hanteert de term “relevante” opleiding, maar de functiecommissie vindt dat er te weinig studietijd is besteed aan de voor beleggingsanalist relevante vakken belegging en financiering. Daarbij is voornamelijk gekeken naar de studie bedrijfskunde. De eis van academisch niveau is uiteraard in orde. Werkervaring is ook geen punt; het inschrijvingsverzoek is daarom niet afgewezen. Het argument dat appellant in de vastgoedsector werkt en dat voor die sector zijn opleidingen wellicht wèl relevant zouden zijn, is nieuwe informatie voor mij. DSI kan echter, gelet op het oordeel van de functiecommissie niet anders dan dat te volgen en haar standpunt te handhaven dat dit geen relevante academische opleiding is voor beleggingsanalist.

De heer Ebeling:

(aan de heer Veendijk) Nuances zijn nooit gemaakt, zoals appellant voorstelt?

De heer Veendijk:

Niet dat ik weet.

De heer Van Luyn:

De inschrijving bij DSI is altijd voor beleggingsanalist ‘generiek’. De vraag is: heeft DSI ooit nagedacht over inschrijvingen beleggingsanalist voor een bepaalde sector en beperkt tot die sector?

De heer Veendijk:

De term “relevante” opleiding is destijds gekozen om iemand die bijvoorbeeld Farmacie heeft gestudeerd en als analist werkzaam is op het gebied van de farmaceutische sector, de mogelijkheid tot registratie te geven.

De heer Van Luyn:

Dan zou ik denken dat bouwkunde en vastgoed wellicht met dat geval

vergelijkbaar zijn.

De heer Veendijk:

Dat zou kunnen. Dan zou inderdaad bouwkunde een relevante opleiding kunnen zijn in combinatie met bedrijfskunde.

De heer Van Esch:

DSI zou dan de registratie inderdaad moeten beperken tot die specifieke sector, om te voorkomen dat er een horizontale doorstroming ontstaat richting algemene beleggingsanalyse en dat de registratie overeind blijft zonder dat de analist aan de door DSI gestelde vereisten voldoet.

De heer Ebeling:

Het is voor DSI waarschijnlijk een novum om iemand de registreren binnen een sector-onderdeel.

De heer Veendijk:

Het is in het verleden gedaan.

De heer Van Luyn:

Maar omdat de subregistratie niet als zodanig zichtbaar is, bestaat het gevaar, zoals de heer Van Esch al signaleerde, dat 'de farmaceut' dezelfde registratie krijgt als de 'reguliere' beleggingsanalist.

De heer Veendijk:

Iedere geregistreerde is verplicht enige wijziging in functie of taakomschrijving, aan ons te melden, zodat DSI kan beoordelen of de registratie in stand kan blijven.

5. De beoordeling van het beroep

Gelet op de toelichting van het DSI dat de term "relevante opleiding" bedoeld is om ook mogelijk te maken dat analisten, werkzaam in een specifieke sector met een voor die sector relevante opleiding, in aanmerking zouden kunnen komen voor een registratie als beleggingsanalist, is de Commissie van oordeel dat het aan de Functiecommissie Beleggingsanalist is om te beoordelen of in deze specifieke zaak de combinatie van opleidingen van Appellant samen met het feit dat Appellant werkzaam is in de vastgoedsector, afdoende is om te kunnen spreken van een "relevante opleiding".

Voor zover de Functiecommissie zou oordelen dat daarvan sprake is, adviseert de Commissie DSI over te gaan tot registratie met beperkingen / voorwaarden verbonden aan de specifieke werkzaamheid ten aanzien van voornoemde sector. Voor zover de Functiecommissie tot de conclusie mocht komen dat de opleidingen gezamenlijk beschouwd met specifieke werkzaamheid niet kunnen kwalificeren als een relevante opleiding, dient het

beroep te worden afgewezen.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI oordeelt bij voorbaat dat zij het oordeel van de Functiecommissie in deze zal volgen in die zin dat het oordeel van de Functiecommissie, dat van een relevante opleiding sprake is, zal leiden tot toewijzing van het beroep en het oordeel van de Functiecommissie dat van een relevante opleiding geen sprake is, zal leiden tot afwijzing van het beroep, en verwijst deze zaak terug naar de Functiecommissie.

Uitspraak GCD nr. 3 d.d. 16-03-2004

afwijzing registratieverzoek beleggingsadviseur

Beslissing d.d. 16 maart 2004 van de Geschillencommissie DSI

(Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), M. Scholten, B.H. Henkelman)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 13 november 2003 aan Appellant medegedeeld dat haar verzoek tot registratie bij DSI als Beleggingsadviseur is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 9 december 2004 beroep ingesteld. Het DSI heeft bij brief van 6 januari 2004 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 18 februari 2004. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Zij werd vergezeld door haar collega mevrouw Y. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw ing. A.S. Dijkstra. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in haar beroepsschrift van 9 december 2003 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring sommige opleidingen en op grond hiervan zou moeten worden toegelaten tot het register II-A als Beleggingsadviseur.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Beleggingsadviseur dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van deze registratie luiden als volgt:

De Beleggingsadviseur dient aan te tonen één van de volgende opleidingen met succes te hebben voltooid:

- NIBE-SVV Effectenbedrijf èn NIBE-SVV Beleggingsadvisering;
- Rabo Beleggingsadviespraktijk (BAP) II opleiding (inclusief de modules "Derivaten in balans" (voorheen Derivaten voor specialisten) en "Beleggingsfondsen");
- European Option Academy opleiding Trading & Investment;
- een relevante academische opleiding economie met Financiering en Belegging.

Voorts dient Beleggingsadviseur recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste één jaar. Een relevante FSA- of NASD-registratie geeft vrijstelling voor de opleidingsvereisten.

Appellant beschikt niet over voldoende werkervaring en voldoet niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Beleggingsadviseur.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

Appellant:

Ik ben sinds 1986 als effectenadviseur werkzaam. DSI geeft aan dat ik te weinig ervaring heb, hetgeen dus niet klopt.

De heer Ebeling:

Kunt u ons een beeld geven van hetgeen u bij uw diverse werkgevers exact aan werkzaamheden verricht heeft? Uit de documentatie blijkt dat u in de administratieve sfeer werkzaam bent geweest in en mindere mate in die van de effectenadvisering.

Appellant:

Ik ondersteun twee beleggingsadviseurs en geef zelf ook advies, bijvoorbeeld bij afwezigheid van deze adviseurs. De hoofdtak is de administratieve ondersteuning; de advisering komt daarbij. Onze samenwerking is erg hecht en we vormen een functioneel geheel waarin voor mij het ondersteunen en adviseren nauw met elkaar zijn verweven. Om orders in te voeren en advies te geven is nu echter registratie nodig.

Mevrouw Y:

In de periode dat wij bij Bank Y werkten (1992 – 2002) is het in gang gezet de registraties van de medewerkers in orde te maken. Het kantoor werd echter in die tijd gesloten, waarna appellante en ik zijn overgestapt naar Bank X. De registratie van appellante was toen nog geen feit. Intussen zijn echter specifieke vooropleidingen vereist.

De heer Ebeling:

Ik begrijp dat mevrouw Y geregistreerd is tijdens de overgangsregeling en dat appellante destijds geen aanvraag heeft gedaan.

Appellant:

Ik had nog niet de vereiste diploma's integriteit en ethiek behaald toen mevrouw Y haar registratie aanvraag en kon toen dus niet "mee" met die aanvraag. Ik wist niet hoe lang de overgangsregeling gold. Aangezien ik destijds niet voornemens was ergens anders te gaan werken, is er toen geen aandacht aan besteed één en ander uit te zoeken. Bij Bank X kan ik echter zonder registratie mijn werk niet uitvoeren.

De heer Veendijk:

Ik verwijs naar het verweerschrift, waarin DSI heeft aangegeven dat de functiebenaming die is gebruikt bij de aanvraag niet duidt op het werkzaam zijn (geweest) als beleggingsadviseur. U geeft zelf ook aan dat u ondersteuning geeft. Het huidige reglement vraagt om specifieke ervaring en opleiding, en vooral het laatste is waar de schoen wringt. Er is aan niet één van de vereiste opleidingseisen voldaan.

Appellant:

Ik had gedacht nog gebruik te kunnen maken van de overgangsregeling.

Mevrouw Dijkstra:

De vereiste van één jaar ervaring zal u waarschijnlijk kunnen aantonen middels een attestatie van uw (ex-)werkgever(s) over werkzaamheden vòòr de door DSI aangehaalde periode. Het probleem van de niet gevolgde opleidingen blijft dan echter overeind.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een complete opleiding voor register II-A. Gelet op het feit dat het inmiddels standaardjurisprudentie van de Commissie is dat de kandidaat-geregistreerden niet langer een beroep kunnen doen op de regeling van de reeds lang verstreken Overgangsperiode, moet dan ook worden geconcludeerd dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van II-A heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 2 d.d. 16-03-2004

inschrijvingsverzoek van een bestuurder

Beslissing d.d. 16 maart 2004 van de Geschillencommissie DSI

(Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), M. Scholten, B.H. Henkelman)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 30 september 2003 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Effectenhandelaar is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 21 oktober 2003 beroep ingesteld. Het DSI heeft bij brief van 12 november 2003 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 18 februari 2003. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw ing. A.S. Dijkstra. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 21 oktober 2003 dat hij reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van eerdere registratie zou moeten worden toegelaten tot het register als Effectenhandelaar.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Effectenhandelaar dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van deze functie luiden als volgt:

De Effectenhandelaar dient één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

• NIBE-SVV Effectenbedrijf in combinatie met één van de volgende opleidingen:

- Euronext Trading Manager;
- NIBE-SVV Authorised Trader AEX Effectenbeurs (voorheen TSA-opleiding AEX of Beroepsspecialisatie Effectenhandel);
- NIBE-SVV Beroepsspecialisatie Opties- en Futureshandel;
- European Option Academy: certificaat Trader

• European Option Academy opleiding Trading & Investment;

Voorts dient hij recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste zes maanden. Een relevante FSA- of NASD-registratie geeft vrijstelling voor de opleidingsvereisten.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over enige relevante opleiding en over voldoende werkervaring, mist nog de NIBE-SVV opleiding Effectenbedrijf of European Option Academy opleiding Trading & Investment. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Effectenhandelaar.

Appellant zal niet kunnen worden geregistreerd op grond van zijn eerdere registratie aangezien hij geen gebruik heeft gemaakt van de wachtkamerregeling.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De voorzitter geeft Appellant het woord en verzoekt hem in zijn betoog de redenen op te nemen waarom de door DSI gestuurde brieven inzake zijn registratie en de wachtkamerregeling niet werden beantwoord.

Appellant:

Ik wil graag enkele algemene aanvullende opmerkingen maken. Betrouwbaarheid en deskundigheid zijn sleutelwoorden van DSI. Mijn betrouwbaarheid en deskundigheid staan in de wereld buiten DSI buiten kijf; ik ben met goed resultaat gescreend door AFM voor het mogen vervullen van mijn functie als directeur bij Bank A.

Ten tweede: er zijn twee modellen die bij regelgeving en compliance worden gebruikt. Het Angelsaksische model waarin alles in regels vevat is, en het model dat veel in Nederland en ook door DSI gebruikt wordt waarin eerlijk

marktgedrag en rechtschappen handelen centraal staan. Ik vind dat DSI de goede methode hanteert. Wat ik echter niet ondersteun is de inconsistentie waar het gaat om registratie, waarbij plotseling wèl alleen met reglementen wordt gewerkt en niet (ook) gekeken wordt naar werkhouding en deskundigheid. Mijns inziens zou DSI consistent moeten zijn en ook bij registratie het Nederlandse model moeten gebruiken, òf helemaal moeten overgaan op het Angelsaksische regeltjesmodel.

De voorzitter verzoekt Appellant toch even in te gaan op de niet beantwoorde correspondentie.

Appellant:

Begin 2002 ben ik bij mijn ex-werkgever vertrokken en had ik geen toekomstplannen in mijn vak. Ik ben nu weer werkzaam in mijn functie van weleer – bij een nieuwe werkgever – en wilde zodoende ook mijn registratie bij DSI voortzetten. De eerste brief van DSI kwam vlak voor mijn vertrek bij mijn ex-werkgever en vanwege mijn onbestemde plannen was ik niet erg bezig met kwesties rond mijn registratie. Andere brieven kan ik mij weinig herinneren; zoals gezegd nam ik een time-out en dacht ik niet aan het behoud van mijn registratie.

De heer Veendijk:

Het is jammer dat Appellant niet op de brieven gereageerd heeft. Ik wil ook opmerken dat in de brief van DSI waarin de beëindiging van de registratie werd aangekondigd, de wachtkamerregeling is genoemd. Als Appellant daar toen van gebruik had gemaakt, had hij zijn registratie gewoon voort kunnen zetten bij het hervatten van de werkzaamheden. Er zijn bovendien een aantal herinneringen aan Appellant gestuurd. Het is overigens niet gezegd dat zijn deskundigheid en betrouwbaarheid ter discussie staan, het is alleen zo dat DSI intussen verscherpte vereisten heeft opgesteld ten opzichte van opleiding die voor iedereen die een nieuwe registratie aanvraagt, zijn gaan gelden, dus ook voor Appellant.

De heer Van Luyn vraagt of Appellant bij de huidige werkgever statutair bestuurder is, hetgeen door Appellant bevestigd wordt.

De heer Van Luyn:

Er was in het verleden een mogelijkheid tot registratie op basis van de status als statutair bestuurder. (richting DSI) Bij mijn weten bestaat die nog steeds?

Mevrouw Dijkstra bevestigt dat er inderdaad een regeling speciaal voor bestuurders bestaat. waar andere eisen voor gelden.

De heer Van Luyn:

Deze regeling zou van toepassing kunnen zijn op Appellant.

Er volgt een korte discussie over deze regeling en of zij van toepassing zou zijn in het onderhavige geval. (Intussen is door DSI aan de Commissie

bevestigd dat de regeling inderdaad van toepassing zou zijn.)

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat de behandeling van deze zaak niet nodig was geweest als Appellant niet nalatig was geweest in het reageren op correspondentie van DSI alhoewel de Commissie er enig begrip voor heeft dat er in de bewuste periode weinig aandacht voor bestond. Het beroep van Appellant de beëindiging van zijn registratie te herroepen op basis van voldoende deskundigheid en ervaring zal niet kunnen slagen vanwege de herziene toelatingseisen en tevens niet op grond van eerdere registratie. Appellant komt echter wel in aanmerking voor (hernieuwde) registratie op basis van zijn statutair directeurschap als gevolg van het beleid zoals bevestigd door DSI.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI laat Appellant toe tot de door hem gewenste registratie op grond van het beleid van DSI ten aanzien van statutair directeuren.

Uitspraak GCD nr. 1 d.d. 16-03-2004

afwijzing registratie als vermogensbeheerder

Beslissing d.d. 16 maart 2004 van de Geschillencommissie DSI

(Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), de heer M. Scholten en de heer B.H. Henkelman, waarbij de heer Mr. M. van Luyn als secretaris optrad)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 4 juni 2003 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Vermogensbeheerder is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 17 juni 2003 beroep ingesteld. DSI heeft bij brief van 14 juli 2003 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is in eerste instantie inhoudelijk

behandeld op de zitting van 27 augustus 2003. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd, en werd vergezeld door zijn leidinggevende, de heer Y. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw ing. A.S. Dijkstra. Naar aanleiding van de toelichting van Appellant aangaande de gestelde vergelijkbaarheid van de gevolgde MBA-opleiding met de opleiding CFA-level I, is de zaak aangehouden in afwachting van een advies van de functiecommissie. De Commissie heeft op 25 november 2003 een (negatief) advies van de functiecommissie vermogensbeheer ontvangen.

De Commissie heeft vervolgens partijen nogmaals opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 18 februari 2004. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw ing. A.S. Dijkstra. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 17 juni 2003 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van de voltooide opleidingen, in het bijzonder de voltooide MBA-opleiding, zou moeten worden toegelaten tot het register als Vermogensbeheerder.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Vermogensbeheerder dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van deze functie luiden als volgt:

De Vermogensbeheerder dient, na ten minste een relevante HBO-opleiding te hebben voltooid, één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

-  Twee van de vier VBA-modules respectievelijk één jaar van de VBA opleiding (IBO of VU);
-  Opleiding tot register vermogensbeheerder van het IBO;
-  CFA level I of ander buitenlands equivalent;
-  Amsterdam Institute of Finance: Foundations of Finance en Portfolio Management.

In plaats van de hiervoor genoemde opleidingen volstaat een voltooide, relevante academische opleiding economie met financieren en beleggen. Voorts dient de aanvrager recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste twee jaar.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over voldoende werkervaring, mist nog de vereiste opleiding. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Vermogensbeheerder.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De heer Veendijk:

De brief van Appellant van 3 december 2003 laat onverlet het standpunt van DSI is zoals in het verweer is uiteengezet. Het oordeel van de functiecommissie ondersteunt deze opvatting.

De heer Scholten:

Appellant vindt dat de functiecommissie partijdig is vanwege verbondenheid aan een (ander) onderwijsinstituut. Bij lezing van de brief van de functiecommissie blijkt echter duidelijk dat zij de heer X inderdaad erg goed opgeleid acht, maar dat er nu eenmaal enkele onderdelen ontbreken in de door hem gevolgde vakken. De functiecommissie heeft zich aan de regels ten aanzien van vereiste inhoud te houden en geeft dat duidelijk aan.

De heer Van Luyn:

Ik denk dat de beoordeling door de functiecommissie een voldongen feit is. Appellant werpt echter een nieuwe, inherente klacht op: de functiecommissie heeft nu wel een oordeel geveld, maar dat oordeel mag niet meewegen vanwege vermeende partijdigheid. De Geschillencommissie zal moeten beoordelen of daar goede gronden voor zijn.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een complete opleiding voor register III-A. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Vermogensbeheerder heeft geweigerd. De Commissie ziet geen aanleiding het oordeel van de functiecommissie vanwege vermeende partijdigheid terzijde te schuiven doch acht het begrijpelijk dat Appellant, nu de onderdelen van de door hem gevolgde opleiding die wèl overeenkomen met de vereisten van het DSI meer dan voldoende aanwezig zijn, het niet met het oordeel eens is. Gelet op het effect van het ontbreken van enkele (kleine) onderdelen in het vakkenpakket voor de toekomst van individuele afgestudeerden die een DSI registratie ambiëren, heeft de Commissie het DSI verzocht bepaalde opleidingsinstituten te wijzen op dit effect en te pogen

te komen tot een oplossing zodat registratieproblemen als deze kunnen worden voorkomen.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Uitspraak GCD nr. 48 d.d. 06-05-2003

afwijzing registratie senior vermogensbeheerder

Beslissing van de Geschillencommissie DSI d.d. 6 mei 2003 (DSI GC 02-48)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 30 oktober 2002 aan Appellante medegedeeld dat dier verzoek tot registratie bij DSI als Senior Vermogensbeheerder in register III-B is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellante op 28 november 2002 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 19 december 2002.

Het DSI heeft bij brief van 14 januari 2003 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 9 april 2003. Appellante is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellante stelt in haar beroepsschrift van 28 november 2002 dat Appellante reeds beschikt over ruime werkervaring en op grond van haar ervaring en functie zou moeten worden toegelaten tot het register als Senior Vermogensbeheerder.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Senior Vermogensbeheerder dient te worden

voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van Senior Vermogensbeheerder luiden als volgt:

“De Senior Vermogensbeheerder dient, na ten minste een relevante HBO-opleiding te hebben voltooid, één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

- VBA-opleiding

-Volledige CFA-opleiding (levels I t/m III) of ander buitenlands equivalent.

Voorts dient de Senior Vermogensbeheerder recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste vijf jaar.”

Alhoewel Appellante wel reeds beschikt over ruim voldoende werkervaring, ontbreken de specialisatie-opleidingen die vereist zijn.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

Appellante:

Mijn bezwaar is dat mijn vele jaren ervaring in het effectenvak niet meetellen bij registratie als senior vermogensbeheerder, terwijl mijn werk inhoudelijk wel die diepgang heeft en mijn afdeling het vak met de modernste middelen uitvoert.

De heer Ebeling:

Maar u voldoet niet aan de eisen die daarvoor zijn opgesteld door DSI.

Appellante:

Inderdaad. Ik vind dat zeer formele eisen. Ik ben de mening toegedaan dat het reëel is ook op basis van ervaring te registreren.

De heer Scholten:

Kan Appellante iets meer over vertellen over haar huidige functie?

Appellante:

Ik ben het hoofd van de afdeling vermogensbeheer van Bank X. Het totaal belegd vermogen wat wij beheren is EUR 1,8 miljard. Eén van de regelingen die wordt uitgevoerd door Bank X is beleggen voor de Stichting X. Deze stichting belegt met het doel mensen die onvrijwillig werkloos zijn geworden, een uitkering te kunnen bieden ter compensatie van de opgelopen pensioenbreuk.

Het luistert nauw wat onze resultaten zijn, want deze inkomsten zijn de enige die de stichting heeft. De asset mix moet zorgvuldig bepaald worden. Wij hebben een asset mix van 30% aandelen en 70% vastrentende waarden. Wij beheren de vastrentende waarden en aandelen zelf. Wij hebben voorts Bank

Y een passief mandaat gegeven in de Verenigde Staten en in Japan; dit vertegenwoordigt enkele procenten. Wij voeren zelf een performance meting uit. Wij zijn verantwoording schuldig aan het bestuur van de stichting. Deze stichting heeft ook een beleggingsadviescommissie en een adviseur.

De heer Van Esch:

Hoeveel van uw dagtaak bestaat uit uitvoerende werkzaamheden?

Appellante:

Zeker 80%. Ik doe ook de controlling van geldstromen van Bank X, zo'n EUR 30 miljard op jaarbasis. Ik heb 11 medewerkers en ben zelf ook actief bezig met het vermogensbeheer. Ik werk gewoon mee en "sta er niet boven".

De heer Demenint:

DSI heeft na de overgangsregelings opleidingseisen opgesteld en Appellante voldoet niet aan de eisen voor Senior Vermogensbeheer, omdat effectentypische kennis ontbreekt. Wèl komt zij met haar opleidingen in aanmerking voor registratie als beleggingsanalyst. DSI dient zich te houden aan deze opleidingseisen zoals opgesteld door een commissie van vakkundigen.

De heer Scholten:

Hoe is de samenstelling van uw team; welke kwalificaties komt men daar tegen?

Appellante:

Ik heb de afdeling in vier sectoren verdeeld waarvan 3 bemand worden door portfolio managers (waarvan 2 met senior vermogensbeheerder-registratie). Voor hen werken 1 jurist en 2 econometristen. Op de vierde afdeling, risicomangement, werken twee econometristen De back office, tenslotte, kent een controlegedeelte waar 1 heao'er werkt en 1 academicus, en een administratiegedeelte waar mensen met havo-achtergrond werken. Allen hebben NIBE- en VBA-opleidingen gevolgd. Ik ben de oudste. U kunt natuurlijk vragen: waarom stuurt u uw medewerkers wel op cursus en gaat u zelf niet, maar het geval is dat zij allen een stuk jonger zijn en korten in het vak zitten. Zij hebben die cursussen ook daadwerkelijk nodig. Ik heb zelf vanaf 1982 alle ontwikkelingen meegemaakt en zodoende ken ik alle ins en outs van het vak.

De heer Demenint:

Er was in 1999 de mogelijkheid gebruik te maken van een overgangsregeling. Was u daar bekend mee?

Appellante:

Wij waren daar helemaal niet mee bezig. Wij waren in dat jaar bezig met het opzetten van de stichting en met de overgang naar een heel ander slag vermogensbeheer. Als ik er bij stil had gestaan dan had ik er zeker aandacht aan besteed.

De heer Scholten:
Handelt u transacties ook zelf uit, via bancaire relaties, brokers?

Appellante:
Ik handel alles zelf uit.

De heer Scholten:
Heeft u uw eigen contacten met de executie-organisaties?

Appellante:
Ja.

De heer Scholten:
Heeft u van deze organisaties ooit iets vernomen over de noodzaak zich te registreren bij DSI?

Appellante:
Nee, daar is nooit over iets over gevraagd of gezegd.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat, hoewel de kennis en ervaring van Appellante duidelijk op het niveau van een Senior Vermogensbeheerder liggen, Appellante niet beschikt over een complete opleiding voor register III-B en, gelet op het verlopen van de overgangsregeling, er derhalve geen aanleiding is voor het maken van een uitzondering op de algemeen geldende vereisten. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Senior Vermogensbeheerder heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door de heer mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), de heer Prof. mr R.E. van Esch en de heer M.W. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op 6 mei 2003.

Uitspraak GCD nr. 13 d.d. 31-12-2003

**afwijzing registratie beleggingsadviseur,
overgangsregeling**

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door mevrouw X (Appellant), werkzaam bij bank Y, wonende te A, tegen DSI (DSI GC 03-13)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 13 november 2003 aan Appellant medegedeeld dat haar verzoek tot registratie bij DSI als Beleggingsadviseur is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 9 december 2004 beroep ingesteld. Het DSI heeft bij brief van 6 januari 2004 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 18 februari 2004. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Zij werd vergezeld door haar collega mevrouw Z. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw ing. A.S. Dijkstra. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in haar beroepsschrift van 9 december 2003 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring sommige opleidingen en op grond hiervan zou moeten worden toegelaten tot het register II-A als Beleggingsadviseur.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Beleggingsadviseur dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van deze registratie luiden als volgt:

De Beleggingsadviseur dient aan te tonen één van de volgende opleidingen met succes te hebben voltooid:

- NIBE-SVV Effectenbedrijf èn NIBE-SVV Beleggingsadvisering;
- Rabo Beleggingsadviespraktijk (BAP) II opleiding (inclusief de modules "Derivaten in balans" (voorheen Derivaten voor specialisten) en "Beleggingsfondsen");
- European Option Academy opleiding Trading & Investment;

- een relevante academische opleiding economie met Financiering en Belegging.

Voorts dient Beleggingsadviseur recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste één jaar. Een relevante FSA- of NASD-registratie geeft vrijstelling voor de opleidingsvereisten.

Appellant beschikt niet over voldoende werkervaring en voldoet niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Beleggingsadviseur.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

Mevrouw X:

Ik ben sinds 1986 als effectenadviseur werkzaam. DSI geeft aan dat ik te weinig ervaring heb, hetgeen dus niet klopt.

De heer Ebeling:

Kunt u ons een beeld geven van hetgeen u bij uw diverse werkgevers exact aan werkzaamheden verricht heeft? Uit de documentatie blijkt dat u in de administratieve sfeer werkzaam bent geweest in en mindere mate in die van de effectenadvisering.

Mevrouw X:

Ik ondersteun twee beleggingsadviseurs en geef zelf ook advies, bijvoorbeeld bij afwezigheid van deze adviseurs. De hoofdtak is de administratieve ondersteuning; de advisering komt daarbij. Onze samenwerking is erg hecht en we vormen een functioneel geheel waarin voor mij het ondersteunen en adviseren nauw met elkaar zijn verweven. Om orders in te voeren en advies te geven is nu echter registratie nodig.

Mevrouw Z:

In de periode dat wij bij bank B werkten (1992 – 2002) is het in gang gezet de registraties van de medewerkers in orde te maken. Het kantoor werd echter in die tijd gesloten, waarna mevrouw X en ik zijn overgestapt naar bank Y. De registratie van appellante was toen nog geen feit. Intussen zijn echter specifieke vooropleidingen vereist.

De heer Ebeling:

Ik begrijp dat mevrouw Z geregistreerd is tijdens de overgangsregeling en dat mevrouw X destijds geen aanvraag heeft gedaan.

Mevrouw X:

Ik had nog niet de vereiste diploma's integriteit en ethiek behaald toen mevrouw Z haar registratie aanvraag en kon toen dus niet "mee" met die aanvraag. Ik wist niet hoe lang de overgangsregeling gold. Aangezien ik

destijds niet voornemens was ergens anders te gaan werken, is er toen geen aandacht aan besteed één en ander uit te zoeken. Bij bank Y kan ik echter zonder registratie mijn werk niet uitvoeren.

De heer Veendijk:

Ik verwijs naar het verweerschrift, waarin DSI heeft aangegeven dat de functiebenaming die is gebruikt bij de aanvraag niet duidt op het werkzaam zijn (geweest) als beleggingsadviseur. U geeft zelf ook aan dat u ondersteuning geeft. Het huidige reglement vraagt om specifieke ervaring en opleiding, en vooral het laatste is waar de schoen wringt. Er is aan niet één van de vereiste opleidingseisen voldaan.

Mevrouw X:

Ik had gedacht nog gebruik te kunnen maken van de overgangsregeling.

Mevrouw Dijkstra:

De vereiste van één jaar ervaring zal u waarschijnlijk kunnen aantonen middels een attestatie van uw (ex-)werkgever(s) over werkzaamheden vòòr de door DSI aangehaalde periode. Het probleem van de niet gevolgde opleidingen blijft dan echter overeind.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een complete opleiding voor register II-A. Gelet op het feit dat het inmiddels standaardjurisprudentie van de Commissie is dat de kandidaat-geregistreerden niet langer een beroep kunnen doen op de regeling van de reeds lang verstreken Overgangsperiode, moet dan ook worden geconcludeerd dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van II-A heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door de heer Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), de heer M. Scholten en de heer B.H. Henkelman (leden van de Commissie), waarbij de heer Mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2004.

Uitspraak GCD nr. 5 d.d. 23-09-2003

ontslag, beëindiging registratie

› [Bekijk de uitspraak in hoger beroep.](#)

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X (Appellant), tegen DSI (DSI GC 03-05)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 25 april 2003 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Effectenhandelaar is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 12 mei 2003 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 28 mei 2003.

Het DSI heeft bij brief van 26 juni 2003 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 27 augustus 2003. Appellant is niet ter zitting verschenen doch rechtsgeldig vertegenwoordigd door de heer Mr. Y. Namens DSI was de heer Mr. J.R.F. Veendijk aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 12 mei 2003: "In de gegeven omstandigheden kan het ontbreken van een positieve referentie van Bedrijf X, zijnde de laatstelijke werkgever van appellant, geen aanleiding zijn om de registratie te beëindigen. Het feit dat DSI tot de conclusie komt dat er geen aanleiding zou bestaan te veronderstellen dat de ex-werkgever ten onrechte een voorbehoud heeft gemaakt ten aanzien van de integriteit en deskundigheid is op zich geen reden om de registratie te doen beëindigen." Appellant verzoekt dat alsnog registratie plaatsvindt zonder nadere aantekening: "beëindigd wegens vermoeden van integriteit- en deskundigheidsgebreken."

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Als gevolg van de in het verweer opgenomen verwijten heeft ex-werkgever appellant op 23 augustus 2002 op staande voet ontslagen. Appellant heeft de visie van de ex-werkgever bestreden en heeft de nietigheid van het

ontslag ingeroepen. DSI heeft bij het behandelen en beoordelen van registratieaanvragen geen andere keuze dan in vergaande mate te steunen op de informatie en het oordeel over kandidaten zoals die door werkgevers en ex-werkgevers worden aangeleverd. De referentie speelt in deze een zeer belangrijke rol. DSI toetst het ontbreken van een positieve referentie marginaal.

Op grond van het onderzoek dat DSI heeft verricht naar aanleiding van het ontbreken van de positieve referentie van ex-werkgever, heeft DSI geconcludeerd dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de ex-werkgever ten onrechte een voorbehoud heeft gemaakt ten aanzien van de integriteit en deskundigheid van appelland. Naar de opvatting van DSI heeft appelland de stellingen/verwijten van ex-werkgever niet voldoende gemotiveerd weersproken. DSI verwijst in dit verband met name naar de inhoud van het verzoekschrift ex 7:685 BW d.d. 31 oktober 2002 van ex-werkgever en naar de inhoud van het gespreksverslag van 3 februari 2003.

Door het ontbreken van een positieve referentie van ex-werkgever voldoet appelland niet langer aan de door DSI gestelde vereisten voor registratie, zoals verwoord in artikel 4.4.2 van het Algemeen Reglement. DSI heeft derhalve besloten de registratie van appelland te beëindigen op grond van artikel 6.2.1 van het Algemeen Reglement.

DSI is een onafhankelijk instituut en richt zich op het bevorderen van de kwaliteit en de integriteit van effectenspecialisten. Het instituut behartigt in casu niet de belangen van de ex-werkgever. De suggestie van appelland dat DSI als “verlengstuk” zou optreden van ex-werkgever is dan ook onjuist.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd.

Mr Y:

DSI heeft geconcludeerd dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat uw ex-werkgever ten onrechte een voorbehoud heeft gemaakt ten aanzien van uw integriteit en deskundigheid. [...] Dit is geen goed gemotiveerd besluit. DSI geeft op geen enkele wijze aan waarom zij meent dat haar onderzoek tot haar besluit noopt, hoe dat onderzoek is geschied, wat haar overwegingen terzake waren, hoe zij de stellingen over en weer heeft beoordeeld.

In artikel 4.4.2 van het AR wordt vermeld dat indien een ex-werkgeversverklaring ontbreekt, DSI een aantal mogelijkheden heeft. In dat artikel staat namelijk dat zolang een dergelijke verklaring ontbreekt, de registratie wordt opgeschort totdat:

- die verklaring alsnog wordt gegeven;

- gebleken is dat DSI geen aanleiding ziet de registratie te beëindigen;
- gebleken is dat DSI geen aanleiding ziet een der maatregelen te nemen als bedoeld in de art.

9,10 of 13 van het AR.

De beëindiging kan niet worden gebaseerd op art. 4.4.2 van het AR. Hoe dan ook had DSI moeten motiveren waarom zij juist voor deze sanctie koos, zulks indachtig de verstrekende gevolgen voor Appellant voor het opereren op de arbeidsmarkt.

DSI maakt gewag van een marginale toetsing in haar verweer d.d. 26 juni 2003. En daarbij stelt zij: "DSI heeft hij het behandelen en beoordelen van registratieaanvragen geen andere keuze dan in vergaande mate te steunen op de informatie en het oordeel over kandidaten zoals die door werkgevers en ex-werkgevers worden aangeleverd. De referentie speelt in deze een zeer belangrijke rol. [...]". De handelwijze van DSI kan gewoon niet. In de eerste plaats is deze wijze van beoordeling conform het werkgeversstandpunt door DSI in strijd met de onafhankelijkheid die een dergelijk orgaan behoort te behartigen. In de tweede plaats blijkt geenszins uit het AR dat DSI slechts tot een marginale toets bevoegd is. Die toetsing is de facto en de jure niet afdoende. Maar, gesteld al dat een marginale toets bestaanbaar is, dan nog vergt zo'n toets een beoordelingskader, gebaseerd op de algemeen aanvaarde rechtsbeginselen. In ieder geval dient het "oordeel" van een werkgever integraal en objectief beoordeeld te worden.

De heer Veendijk:

In eerste instantie verwijs ik naar het verweer van 26 juni 2003, en meer concreet naar de vier punten genoemd onder "feiten". Dit zijn de verwijten die de ex-werkgever heeft genoemd. Er heeft een gesprek plaatsgevonden tussen DSI en Appellant waar een verslag van is gemaakt. Dit gesprek en de reacties van Appellant op het concept-gespreksverslag hebben geleid tot de overtuiging van DSI dat de verwijten zoals neergelegd door de werkgever niet voldoende zijn weersproken. Je kunt discussiëren over de vraag "wat is een marginale toets". Een heel uitgebreid onderzoek kan niet, maar moet ook niet plaatsvinden. Voorop staat dat de positieve referentie ontbreekt, en die referentie is een voorwaarde voor de registratie. De uitspraak van de kantonrechter op de nog lopende zaak zou op termijn ook een rol kunnen spelen.

De heer Ebeling:

(richting DSI) U zegt over marginale toetsing: er moet een klein onderzoek plaatsvinden. In het dossier zie ik geen stukken die het resultaat van dat klein onderzoek zijn. Bijvoorbeeld stukken van ex-werkgevers zijde betreffende de aan Appellant gemaakte verwijten. Is daarnaar gevraagd?

De heer Veendijk:

U bedoelt bijvoorbeeld dat het gespreksverslag ook naar ex-werkgever zou zijn gestuurd en om een reactie zou zijn gevraagd?

De heer Veendijk:

Naar mijn weten is het gespreksverslag niet naar de ex-werkgever gestuurd om commentaar en is er niet naar stukken gevraagd die de verwijten steunen.

De heer Van Luyn:

Dus wat in het gespreksverslag is vastgelegd, zou de waarheid kunnen zijn.

De heer Veendijk:

Ja.

De heer Henkelman:

(richting DSI) Op grond waarvan mag een (ex)werkgever een positieve referentie weigeren? Je zou het vermoeden kunnen hebben dat wanneer er ruzie is tussen werkgever en werknemer, de werkgever een geïsoleerd incident of een “vermoeden van ondeskundigheid” zou kunnen noemen als grond. Staat daarover iets op papier?

De heer Veendijk:

Nee, daar staat niets over op papier. Als DSI sterk de indruk heeft dat het eigenlijk gaat om een uit de hand gelopen arbeidsgeschil, gaat DSI in de meeste gevallen alsnog over tot registratie.

Mr Y:

In dit geval wordt integriteit genoemd als grond en dat is een heel gemakkelijk argument om te noemen. Ik vind het niet correct om dan alleen marginaal te toetsen.

De heer Henkelman:

(richting DSI) Is er geen dossieropbouw door de (ex-)werkgever nodig om een dergelijk verwijt hard te kunnen maken?

De heer Scholten (in vervolg op de vraag van de heer Henkelman):

Bij Bedrijf X zijn neem ik aan dingen vastgelegd bij het ontslag. In een kantongerechtprocedure wordt gevraagd naar dossieropbouw. Heeft Appellant iets te zien of te horen gekregen van vastlegging, zoals gespreksnotities of tapes? Dat ontbreekt volledig in onze stukken. Er is geen gespreksverslag van de waarschuwing betreffende de overschrijding van de limieten, van het ontslag op staande voet.

Mr Y:

Wat wel schijnt te zijn gebeurd is dat het ontslaggesprek zou zijn opgenomen, maar die tapes heb ik nooit kunnen achterhalen.

De heer Van Luyn:

(richting DSI) In vergelijkbare gevallen waarin door een ex-werkgever nogal wat verwijten werden gemaakt in de integriteitsfeer en er geen positieve werkgeversverklaring werd afgegeven, heeft DSI gekozen voor voorlegging

aan de tuchtcommissie, omdat het sanctieapparaat van die commissie iets ruimer is en ook minder extreme maatregelen als beëindiging, zoals berisping bijvoorbeeld, mogelijk zijn. Waarom heeft DSI in deze gekozen voor behandeling door de Geschillencommissie?

De heer Veendijk:

De procedure van de Geschillencommissie heeft een ander karakter. De beoordeling van het beëindigen van de registratie lijkt mij los te staan van de argumenten die de ex-werkgever heeft aangevoerd als grond voor het niet afgeven van de referentie. Het is niet de overtuiging van DSI dat de heer X in strijd met de gedragsregels heeft gehandeld.

De heer Van Luyn:

(richting DSI) U heeft dus geen aanleiding aan te nemen dat Appellant in strijd met de gedragsregels heeft gehandeld. Tegelijkertijd ziet u aanleiding aan te nemen dat de ex-werkgever wel in alle redelijkheid heeft kunnen komen tot de conclusie dat aan Appellant geen positieve referentie zou moeten worden gegeven vanwege twijfel aan deskundigheid of betrouwbaarheid.

De heer Veendijk:

Ik denk dat het een andere beoordeling is. De reglementen geven ons hierin weinig ruimte.

Mr Y:

Waarom zou je een dergelijk oordeel van een werkgever, die in potentie partijdig is, en zeker in geval van een arbeidsgeschil, slechts marginaal toetsen? In het bestuursrecht is zoiets onacceptabel.

De heer Ebeling:

De mogelijkheden van het DSI zijn uiteraard veel beperkter dan die van de rechterlijke macht.

De heer Henkelman:

Als de marginale toets niet zou plaatsvinden, dan zou DSI elke keer wanneer een ex-werkgever niet een positieve referentie wil afgeven, per definitie de registratie moeten beëindigen. Juist om dat te voorkomen is die marginale toets ingesteld.

De heer Ebeling:

Een redelijke toetsing zou wel moeten blijken uit het dossier.

5. De beoordeling van het beroep

Op zich heeft DSI met het ontbreken van de werkgeversverklaring een geldige grond om de registratie te beëindigen wanneer het onderzoek

volledig is en er gemotiveerd kan worden dat in alle redelijkheid geen sprake is van misbruik van de bevoegdheid van de werkgever om de verklaring te weigeren (de marginale toets).

Bij het toepassen van deze marginale toets moet echter niet alleen gelet worden op het weigeren van de referentie. Men moet ook iets meer te weten komen over de aard van die weigering zodra blijkt dat er sprake is van zwaar gebrouilleerde verhoudingen. Bovendien spelen er twee aspecten die goed gescheiden moeten worden: het geschil over de beëindiging van de arbeidsovereenkomst enerzijds en een mogelijke integriteitkwestie anderzijds.

Onder de gegeven omstandigheden is niet gebleken van voldoende onderzoek van DSI naar de verwijten van de ex-werkgever en het verweer van Appellant. De beslissing is voorts onvoldoende gemotiveerd.

6. De beslissing

De Commissie komt tot de beslissing om het besluit van DSI de registratie van de heer te beëindigen, te vernietigen, omdat het (i) onvoldoende gemotiveerd is en (ii) er te weinig onderzoek is gedaan naar de redenen van de ex-werkgever om de werkgeversverklaring te weigeren.

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep toe.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), de heer B.H. Henkelman en de heer M.W. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op 23 september 2003.

Uitspraak GCD nr. 3 d.d. 23-09-2003

afwijzing registratie beleggingsadviseur

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X. (Appellant), tegen DSI (DSI GC 03-03)

1. De procedure

DSI heeft appellant op 3 december 1999 geregistreerd als effectenhandelaar in register I-A. Appellant werkte toen bij Bank Y.

Op 1 oktober 2001 treedt appellant in dienst bij Bank X als beleggingsadviseur en dient een verzoek in tot wijziging van registratie (van effectenhandelaar naar beleggingsadviseur).

Aangezien appellant niet voldoet aan de opleidingvereisten wijst DSI het verzoek af.

Appellant heeft beroep aangetekend tegen deze beslissing van DSI bij de Geschillencommissie, waarna de zaak mondeling is behandeld op de zitting van 14 februari 2002.

Ter zitting trekt appellant zijn beroep in, nadat DSI instemt om appellant te registreren onder voorwaarde dat appellant per 31 december 2002 een DSI geaccrediteerde basisopleiding beleggingsadviseur met goed gevolg heeft voltooid. DSI bevestigt de voorwaarden per brief van 19 februari 2002.

Op 14 februari 2002, de dag van de zitting, heeft DSI appellant een brief gestuurd, waarin zijn registratie zonder voorbehoud wordt bevestigd. DSI stuurt deze brief op het moment dat een geregistreerde de Integriteitmodule heeft gehaald en de workshop Ethiek heeft gevolgd.

Op 31 december 2002 blijkt appellant niet aan de voorwaarde te hebben voldaan, die ter zitting is afgesproken. DSI beëindigt daarop de registratie.

Hiertegen heeft Appellant op 6 maart 2003 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 13 maart 2003. Het DSI heeft bij brief van 11 april 2003 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 27 augustus 2003. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 6 maart 2003 het niet eens te zijn met de beëindiging van zijn registratie als Effectenhandelaar in register I-A, op grond van de brief van DSI gedateerd 14 februari 2003 waarin wordt vermeld dat appellant een registratie zonder voorbehoud zou hebben.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

DSI heeft appellant een coulant aanbod gedaan op de zitting van 14 februari 2002, te weten een registratie onder voorbehoud van het behalen van een

opleiding tot beleggingsadviseur. Het alternatief voor appellant bestond erin dat hij zich opnieuw zou moeten aanmelden ná het behalen van de opleiding tot beleggingsadviseur. In dat geval zou appellant tot het behalen van de opleiding zonder registratie zitten.

Appellant ontvangt wél een brief van DSI gedateerd 14 februari 2002, de dag van de zitting. Deze brief is naar hetzelfde adres verstuurd als de brief van 19 februari 2002. De brief van 14 februari rept noch over de mondelinge hoorzitting, noch over de daar gemaakte afspraak. DSI bevestigt in de brief de registratie zonder voorbehoud.

DSI stuurt deze brief naar geregistreerden op het moment dat voldaan is aan de voorwaarde van het behalen van de Integriteitsmodule en het volgen van de Workshop Ethiek. Uit de brief valt duidelijk op te maken dat deze is verstuurd naar aanleiding van verstrekte informatie en niet naar aanleiding van een hoorzitting of procedure.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over het diploma NIBE-SVV Effectenbedrijf en over voldoende werkervaring, mist nog de specialisatieopleiding in aanvulling op het diploma NIBE-SVV Effectenbedrijf. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Effectenhandelaar.

DSI is van oordeel dat het beroep van appellant niet kan slagen. De afspraak ter zitting was helder. Er was geen enkele aanleiding voor appellant om te veronderstellen dat DSI de gemaakte afspraak zou wijzigen en de voorwaarde zou laten vervallen. Het had op de weg van appellant gelegen, naar aanleiding van bij hem ontstane verwarring, contact op te nemen met de heer Demenint van DSI, met wie appellant de afspraak gemaakt had. Door geen contact op te nemen met de heer Demenint, maar met een vaag antwoord van de administratie van DSI genoeg te nemen heeft appellant bewust bij zichzelf een onjuiste verwachting gecreëerd. Appellant wist van de afspraak, getuige ook het gesprek met de heer Demenint in augustus 2002, en had het op eenvoudige wijze kunnen verifiëren.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd:

De heer Ebeling:

(richting DSI) Het moet wel worden voorkomen dat een brief als die van 14 februari 2002 wordt verzonden. Het was echter niet moeilijk voor Appellant om te begrijpen dat die brief ten onrechte was verstuurd en dat de cursus gevolgd diende te worden zoals ter zitting afgesproken. Hij had daar bovendien ongeveer tien maanden de tijd voor.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie heeft het unanieme oordeel dat het beroep dient te worden afgewezen. Daarbij dient te worden genoteerd dat de Commissie de verzending door DSI van de brief van 14 februari 2002 betreurt, maar dat dat niet tot misvattingen bij de appellant had hoeven leiden gelet op de duidelijke afspraak die ter zitting gemaakt was tussen DSI en appellant en de later verzonden brief, waarin deze afspraken zijn opgenomen.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door de heer Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), de heer M.W. Scholten en de heer B.H. Henkelman (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op 23 september 2003.

Uitspraak GCD nr. 1 d.d. 06-05-2003

afwijzing registratie senior beleggingsadviseur

Beslissing van de Geschillencommissie DSI d.d. 6 mei 2003 (DSI GC 03-01)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 31 december 2002 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur in register II-B is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 16 januari 2003 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 26 februari 2003.

Het DSI heeft bij brief van 25 maart 2003 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 9 april 2003. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 16 januari 2003 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en op grond van zijn huidige kennis en ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Senior Beleggingsadviseur. Voorts stelt Appellant dat hij door privé-omstandigheden abusievelijk niet is geregistreerd tijdens de Overgangsregeling.

3. Het verweer

3.1 Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2 Voor een registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur dient te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van Senior Beleggingsadviseur luiden als volgt:

De Senior Beleggingsadviseur dient één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

- NIBE-SVV opleiding tot Senior Beleggingsadviseur (voorheen: een selectie van NIBE-SVV trainingen);
- Kluwer opleiding tot Beleggingsadviseur;
- Hogeschool Brabant: Senior Beleggingsadviseur;
- Twee van de vier VBA-modules respectievelijk één jaar van de VBA-opleiding (IBO of VU)
- CFA level I of ander buitenlands equivalent;
- Een door DSI geaccrediteerde, vergelijkbare in-company opleiding.

Voorts dient de Senior Beleggingsadviseur recente, relevante werkervaring hebben van ten minste drie jaar.

3.2 Appellant heeft op een tweetal brieven van DSI tijdens de Overgangsregeling niet gereageerd door omstandigheden die DSI niet aangerekend kunnen worden. Inmiddels is de Overgangsregeling verlopen.

3.3 Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over ruim voldoende werkervaring, ontbreken de specialisatie-opleidingen die vereist zijn.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

Appellant:

Mijn werkgever heeft ten tijde van de overgangsregeling vele collega's tegelijk aangemeld. Er was bij DSI behoefte aan aanvullende informatie om mijn registratie te kunnen completeren, maar door privé-problemen was ik

van december 1999 tot april 2000 niet thuis en ik vrees dat de correspondentie van DSI in de prullenbak terecht is gekomen. Ik heb er verder geen aandacht aan besteed. Begin 2001 vroeg een collega naar mijn DSI-registratie. Ik nam aan dat ik geregistreerd zou zijn, maar kwam erachter dat dat niet zo was. Toen heb ik de verlangde stukken alsnog ingediend. Daarop volgde een afwijzing op basis van onvoldoende opleiding. Mijn mening is dat ook mijn ervaring, niet alleen in het effectenvak maar ook breder in de financiële dienstverlening, meegenomen moet worden in de afweging. Ik heb een jaar of tien in de kredietverlening gewerkt en heb verschillende functies vervuld binnen Bank X. Hoewel mij een managementfunctie is aangeboden, heb ik aangegeven voorkeur te hebben voor directe cliëntenadviesing en vervul nu de functie van senior effectenadviseur, “op de werkvloer” dus, heb een zware portefeuille en ben verantwoordelijk voor de coaching en begeleiding van minder ervaren werknemers.

De heer Van Esch:

(richting de heer Demenint) Hoe ver is DSI destijds gekomen met de aanvraag tot registratie van appellant?

De heer Demenint:

Ik heb de aanvraag erbij gezocht. De opleiding en – destijds – zeven jaar ervaring waren al beoordeeld. Mijn collega heeft destijds op basis van de ingestuurde gegevens de registratie II-A willen toekennen. Er was een vraag over de functie die appelland vervulde, die eerst nog beantwoord moest worden en dat is nooit gebeurd.

Appellant legt alsnog uit wat zijn functie van toen (hoofd kantorendesk) behelsde.

De heer Scholten:

U ging er dus van uit dat alles in orde was maar kwam er op een gegeven moment achter dat u niet geregistreerd bleek te zijn.

Appellant:

Ja. Het werd centraal geregeld. Ik moet wel toegeven dat het laksheid was om niet het te controleren. Ik wist ook niet wat de procedures daarvoor waren.

De heer Ebeling:

Werd er door collega's op uw werk niet over gesproken?

Appellant:

Een flink deel van de collega's was nog bezig met de opleiding en van de anderen vernam ik dat het geen probleem geweest was. Ik had niets gehoord dus dacht dat het voor mij ook wel geen probleem zou zijn.

De heer Van Esch:

Om welke periode ging het precies dat u niet bereikbaar was?

Appellant:

December 1999 tot april 2000.

De heer Demenint:

Destijds heeft DSI twee maal geprobeerd de ontbrekende informatie te achterhalen. Op een gegeven moment echter, wordt een dossier gesloten. Dat was in februari 2000, toen de overgangsregeling afliep. Er zijn toen ook brieven uitgegaan met de mededeling dat men zich nog altijd zou kunnen aanmelden, maar niet meer onder de overgangsregeling.

Appellant:

Ik begreep uit de brief dat ik een additionele opleiding moest volgen. Ik heb toen de integriteitsmodule aangevraagd en er ging een aantal maanden overheen voor ik het examen kon doen en het certificaat in huis had. In december 2002 heb ik e.e.a. opgestuurd aan DSI.

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een complete opleiding voor register II-B. Alhoewel de Commissie begrip heeft voor het feit dat door persoonlijke omstandigheden tot twee keer toe DSI-correspondentie niet is ontvangen, zijn dit omstandigheden die voor rekening en risico van Appellant behoren te komen. Mede gelet op het feit dat Appellant met minimale inspanning zou kunnen kiezen voor een registratie in register II-A (in plaats van II-B) is er derhalve geen aanleiding is voor het maken van een uitzondering op de algemeen geldende vereisten. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Senior Beleggingsadviseur heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep GC 03-01 af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door de heer Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), de heer Prof. Mr. R.E. van Esch en de heer M.W. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op 6 mei 2003.

Uitspraak GCD nr. 41 d.d. 11-12-2002

afwijzing registratie senior vermogensbeheerder,

overgangsregeling

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X (Appellant), werkzaam bij Bank Y, wonende te A, tegen DSI (DSI GC 02-41)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 15 oktober 2002 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Senior Vermogensbeheerder is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 30 oktober 2002 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 11 november 2002.

Het DSI heeft bij brief van 26 november 2002 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 11 december 2002. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 30 oktober 2002 dat ten tijde van zijn registratieverzoek in februari 2000 voor het register II-B, Senior Beleggingsadviseur, abusievelijk verzuimd is om ook een registratieverzoek in te dienen voor register III-B, Senior Vermogensbeheerder. Bij het alsnog aanvragen van registratie als Senior Vermogensbeheerder is verzuimd de relevante opleiding NIBE-Effecten te vermelden. Ten behoeve van Appellant geeft de werkgever van Appellant aan dat de relevante werkervaring van Appellant voldoende zou moeten zijn om hem als een Senior Vermogensbeheerder aan te merken, hetgeen de enige voorwaarde was om middels de overgangsregeling ingeschreven te worden in register III-B. Appellant verzoekt dan ook om alsnog te worden toegelaten op basis van de voorwaarden van de overgangsregeling.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Onder de huidige regeling dient men voor een registratie als Senior Vermogensbeheerder te voldoen aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke als volgt luiden:

De Senior Vermogensbeheerder dient, na ten minste een relevante HBO-opleiding te hebben voltooid, één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

-VBA (IBO of VU)

-CFA (of ander buitenlands equivalent).

Voorts dient de Senior Vermogensbeheerder recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste vijf jaar.

Appellant beschikt niet over de complete vereiste opleiding voor registratie als Senior Vermogensbeheerder en kan noch gebruikmaken van de overgangsregeling 1999, noch van de overgangsregeling 2000.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat – voorts de volgende vragen gesteld en verklaringen afgelegd:

De heer X:

“Ik heb twintig jaar ervaring in het vak. Ik beschouw mijzelf als senior vermogensbeheerder, zo ziet de markt mij, en zo zien mijn relaties mij. Ik heb mij vergist ten tijde van de overgangsregeling door mij toen alleen als Senior Beleggingsadviseur aan te melden en niet ook als Senior Vermogensbeheerder.

Binnen Bank Y was enige discussie over de aanmelden voor registratie bij DSI. Wij waren altijd een vestiging in Nederland van de Bank Y moedermaatschappij, en sinds 1 november 2002 hebben wij ook een bankregistratie. De discussie ging over aanmelding in Engeland dan wel in Nederland. Tijdens die discussie hebben wij ons onvoldoende gerealiseerd wat de overgangsfase behelsde.

Ik ben in het vak werkzaam sinds 1981 en sinds 1989 beheer ik ook zelfstandig vermogens voor relaties. De workshop ethiek en de Integriteitsmodule heb ik gevolgd. Ik ben geregistreerd in de VS bij de NASD in serie 7 en serie 3 en heb met succes de examens afgelegd voor registratie bij de FSA als beleggingsadviseur/vermogensbeheerder.”

De heer Wortel:

“Wat is uw functie bij Bank Y?”

De heer X:

“Op mijn kaartje staat ‘vice president’, intern hebben wij de titel ‘financial consultant’ en in die functie beheren wij ook zelfstandig, met discretionaire bevoegdheid, vermogen voor onze relaties. Dat geldt voor ongeveer 20-30%

van onze relaties. Voor 70% van onze relaties hebben wij een adviserende functie.”

De heer Ebeling:

“Bank X noemt u in de werkgeversverklaring van 22 september 2000 ‘Senior Beleggingsadviseur, 100%’.”

De heer X:

“Later is dat gewijzigd in Vermogensbeheerder. De verandering van benaming is gebeurd als gevolg van de discussie binnen ons kantoor die tijdens de overgangsregeling DSI plaatsvond waarin moest worden bepaald of we onszelf zouden blijven beschouwen als een Nederlandse vestiging van Bank Z of een zelfstandige vestiging Bank Y.”

De heer Wortel:

“Bank Y heeft een bankvergunning gekregen. U bent geen directeur van deze bank?”

De heer X:

“Nee, ik ben geen directeur.”

De heer Demenint vraagt de appellant aan te geven of hij de registratieformulieren zelf heeft ingevuld en legt hem de papieren voor. De heer X beaamt dat het zijn handschrift is.

De heer Demenint:

“Ik vraag dat, omdat er ten tijde van de overgangsregeling regelmatig door kantoren registraties zijn gedaan namens vele werknemers tegelijk en er veelal dubbelfuncties zijn opgegeven. Dat had nu in uw geval in uw voordeel kunnen zijn. U bent destijds echter alleen als beleggingsadviseur aangemeld.”

De heer X:

“Precies. Het was ons niet duidelijk dat wij ons konden aanmelden voor twee registraties.”

De heer Wortel:

“Zijn de FSA- en NASD-registraties van de appellant van enig nut voor zijn aanvraag?”

De heer Demenint:

“Alleen voor de basisregistratie, en die heeft hij al.”

De heer X:

“Gegeven mijn ervaring van bijna 20 jaar, waarin ik de nodige verantwoordelijkheden heb gehad, zoals het opzetten en leiden van een vermogensbeheerafdeling binnen Bank V, vind ik een seniorregistratie

terecht. Ik moet toegeven dat het ego hierin ook een rol speelt.”

De heer Demenint:

“DSI vindt het belangrijk dat mensen geregistreerd zijn. De basis/senior toevoeging heeft onder de geregistreerden intussen een sterke lading gekregen.”

De heer Ebeling:

(richting de heer Demenint) “Als u kijkt naar de opleidingen die appelland heeft, is dat dan onvoldoende?”

De heer X:

Ik kan deze vraag beantwoorden. Volgens de overgangsregeling is deze opleiding in combinatie met mijn ervaring voldoende. Volgens de huidige regeling niet.”

De heer Demenint:

“Dat klopt. Maar het dossier kan niet meer beoordeeld worden volgens de overgangsregeling.”

5. De beoordeling van het beroep

Uit de stukken en verklaringen voor zover erkend of onvoldoende betwist is het volgende vast komen te staan:

Het beroep is tijdig ingesteld. Appellants verzoek is door DSI behandeld onder huidige reglementering. De eisen om geregistreerd te worden als Senior Vermogensbeheerder staan in het Algemeen Reglement en luiden als hierboven weergegeven onder punt 3.

De Commissie komt tot het oordeel dat reeds uit de verklaring van Appellant blijkt dat hij niet voldoet aan de vereiste opleiding voor registratie als Senior Vermogensbeheerder. Een beroep van Appellant op de voorwaarden van de overgangsregeling kan niet slagen aangezien deze regeling niet meer geldt. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Senior Vermogensbeheerder heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr. C.J.B. Ebeling

(voorzitter), Prof. Mr. R.E. van Esch en Mr. P. Wortel (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2003.

Uitspraak GCD nr. 36 d.d. 11-12-2002

afwijzing registratie effectenhandelaar, onvoldoende opleiding

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X (Appellant), werkzaam bij Bank Y, wonende te A, tegen DSI (DSI GC 02-36)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 9 september 2002 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Effectenhandelaar is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 19 september 2002 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 28 oktober 2002.

Het DSI heeft bij brief van 26 november 2002 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 11 december 2002. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 19 september 2002 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en diverse afgeronde opleidingen en op grond van de voltooide opleidingen zou moeten worden toegelaten tot het register als Effectenhandelaar.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

Voor een registratie bij DSI als Effectenhandelaar dient te worden voldaan

aan de vereisten van het Algemeen Reglement, welke ten aanzien van Effectenhandelaar luiden als volgt:

Een Effectenhandelaar dient één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

- NIBE-SVV Effectenbedrijf in combinatie met één van de volgende opleidingen:

- NIBE-SVV Authorised Trader AEX Effectenbeurs;

-NIBE-SVV Beroepsspecialisatie Opties- en Futureshandel;

-European Option Academy: certificaat Trader

- European Option Academy opleiding Trading & Investment;

Voorts dient de aanvrager recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste drie jaar. Een relevante FSA- of NASD-registratie geeft vrijstelling voor de opleidingsvereisten.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over het diploma NIBE-SVV Effectenbedrijf en over voldoende werkervaring, mist nog de specialisatie-opleiding in aanvulling op het diploma NIBE-SVV Effectenbedrijf. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten van een complete opleiding voor registratie als Effectenhandelaar.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De heer Demenint:

“De heer X is nog maar een klein stapje verwijderd van de benodigde opleidingsvereisten maar we kunnen hem nog niet de registratie geven die hij verlangt.”

Er is enige onduidelijkheid over de opmerking van de heer Z in het beroepsschrift over de beroepstermijn.

De heer Van Luyn:

“Daar zijn wij op ingegaan. De appellant is in de veronderstelling dat een afgewezen registratie voor eeuwig is en hoopt de beroepsperiode te kunnen gebruiken om alsnog te voldoen aan de vereisten. Wij hebben uitgelegd dat het mogelijk is verschillende malen een registratie aan te vragen en dat de behaalde resultaten van gevolgde cursussen zoals de workshop Ethiek gewoon blijven staan.”

5. De beoordeling van het beroep

De Commissie komt tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een complete opleiding voor register I-A en slechts nog een kleine stap verwijderd is van het voldoen aan alle vereisten, en derhalve er geen aanleiding is voor het maken van een uitzondering op de algemeen geldende

vereisten. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Effectenhandelaar heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Prof. Mr. R.E. van Esch en Mr. P.M. Wortel (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2003.

Uitspraak GCD nr. 35 d.d. 28-02-2002

afwijzing registratie senior beleggingsadviseur

BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE DSI

inzake het beroep ingesteld door geregistreerde X (Appellant), werkzaam bij Bank Y. , tegen DSI
(DSI GC 01-35)

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 30 oktober 2001 aan Appellant meegedeeld dat diens verzoek tot registratie in het DSI-register II-B (senior beleggingsadviseur) is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 19 november 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 20 december 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 30 oktober 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 11 januari 2002. Appellant is niet ter zitting verschenen. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepschrift van 19 november 2001 dat zijn studie aan

de Vrije Universiteit specifiek gericht is geweest op het bank- en effectenbedrijf en dat de modules overeenkomstig de opleidingsvereisten zijn die door DSI gesteld worden aan een senior beleggingsadviseur. Appellant stuurt een specificatie mee van de VU: CFA als onderdeel van Kosten- en Winstvraagstukken I en Monetaire en Bancaire vraagstukken).

Tevens wijst appellant op de stages die hij heeft gelopen tijdens zijn studie en het continue professioneel bezig zijn in het beleggingsvak. Tot slot wijst hij op diverse specifieke diploma's en bijscholing bij de NASD en de SFA.

Op grond van het bovenstaande meent appellant in aanmerking te komen voor registratie als senior beleggingsadviseur.

Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd.

- Appellant heeft geen geaccrediteerde opleiding afgerond die vereist is voor opname in het register voor senior beleggingsadviseur.
- De universitaire opleiding die appellant heeft gevolgd geeft toelating tot register II-A (beleggingsadviseur).
- Appellant stelt dat CFA level 1 onderdeel uitmaakt van deze opleiding. Appellant heeft echter niet aannemelijk weten te maken dat dat inderdaad zo is. Navraag bij de VU heeft dat ook niet kunnen bevestigen, het is ook niet gebleken uit de stukken, die appellant aan DSI heeft overhandigd.
- Registratie en bijscholing bij de NASD en SFA verlenen vrijstelling voor de toelatingscriteria voor registratie in II-A, geen vrijstelling voor registratie in II-B.

De zitting

De heer Demenint herhaalt de stellingen van het DSI uit het verweerschrift en noemt met name het feit dat de VU niet heeft kunnen bevestigen dat CFA onderdeel is van de opleiding 'Bedrijfskunde van de Financiële sector'.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken en verklaringen voorzover erkend of onvoldoende betwist is het volgende komen vast te staan.

Appellant is sedert 30 oktober 2001 geregistreerd als beleggingsadviseur in DSI register II-A. Zijn verzoek om geregistreerd te worden als senior beleggingsadviseur in register II-B is door DSI afgewezen. Appellant heeft tegen die beschikking van 30 oktober 2001 tijdig beroep ingesteld.

De toelatingscriteria voor registratie in register II-B zoals opgenomen in het DSI Registratie handboek en gepubliceerd op de website van DSI luiden:

De DSI Senior Beleggingsadviseur dient, in aanvulling op de opleidingsvereisten voor de DSI Beleggingsadviseur, één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

 NIBE-SVV-trainingen Analyse Aandelen Portefeuille én Analyse Vastrentende Waarden en minimaal één van de volgende NIBE-SVV-trainingen:

- Technische Analyse;
- Opties
- Futures

 Kluwer Opleiding tot Beleggingsadviseur;

 Senior Beleggingsadviseur Hogeschool Brabant;

 Twee van de vier VBA-modules (IBO of VU);

 CFA level 1 of ander buitenlands equivalent;

 Een door DSI geaccrediteerde, vergelijkbare incompany opleiding.

Voorts dient hij recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste drie jaar.

De toelatingscriteria voor registratie in register II-A luiden:

De DSI Beleggingsadviseur dient één van de volgende opleidingen met succes te hebben voltooid:

 NIBE-SVV Effectenbedrijf én NIBE-SVV Beleggingsadvisering;

 Rabo Beleggingsadviespraktijk II, incl. de modules '\Derivaten voor specialisten\' en '\Beleggingsfondsen\';

 De opleiding tot Effectenspecialist van de EOA;

 Relevante academische opleiding met financiering en belegging.

Voorts dient hij recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste één jaar. Een relevante FSA- of NASD-registratie geeft vrijstelling voor de opleidingsvereisten.

Appellant voldoet niet aan de eisen voor II-B, althans niet aan de opleidingseisen. Tussen partijen is in confesso dat hij wel voldoet aan de ervaringseis voor II-B.

Appellant heeft de universitaire opleiding 'Bedrijfskunde van de financiële sector' met goed gevolg voltooid. Daarom is hij toegelaten tot register II-A. Appellant stelt dat van zijn studie deel heeft uitgemaakt het zogenaamde 'CFA level I'. Daargelaten of zulks, indien het juist zou zijn, inderdaad toelating zou verschaffen tot het B-register – één element van de vereiste opleiding voor het A-register zou dan dubbel geteld worden – is de Commissie niet gebleken dat die stelling van Appellant waar is. Appellant heeft het niet aangetoond. DSI heeft het onderzocht doch heeft ook de juistheid van Appellants stelling niet kunnen vaststellen.

Tenslotte heeft Appellant nog bepleit dat zijn registraties bij NASD en SFA met zekere bijscholing op een of andere manier mee zouden moeten wegen. Die elementen evenwel, zijn volgens de vaststaande registratievereisten wel relevant voor opname in het A-register – waar Appellant al is geregistreerd –

maar niet voor het B-register.

Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register voor Senior Beleggingsadviseur heeft geweigerd. Het beroep kan derhalve niet slagen.

De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr P.M. Wortel, Mr N.W. Zwikker (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op 28 februari 2002.

Uitspraak GCD nr. 35 d.d. 11-12-2002

afwijzing registratie effectenhandelaar

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door mevrouw X (Appellant), werkzaam bij Bank Y, wonende te A, tegen DSI (DSI GC 02-35)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 13 september 2002 aan Appellant medegedeeld dat dier verzoek tot registratie bij DSI als Effectenhandelaar is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 1 oktober 2002 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 16 oktober 2002.

Het DSI heeft bij brief van 25 oktober 2002 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 11 december 2002. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in haar beroepsschrift dat de afwijzende beschikking van DSI gebaseerd is op onvoldoende opleiding, doch dat zij wel voldoende werkervaring heeft en daarmee zal voldoen aan de overgangsregeling 1999 (artikel 3.3). Zij stelt dat zij door een omissie van haar toenmalige management in 1999 ten onrechte niet is aangemeld en derhalve ten onrechte geen gebruik heeft kunnen maken van de overgangsregeling 1999. Zij verzoekt dan ook alsnog toepassing van de overgangsregeling.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

- Volgens het huidige regime dient men voor een registratie als effectenhandelaar te voldoen aan de opleidingseisen van het Algemeen Reglement. Appellant heeft geen effectentypische opleiding, zoals vereist, gevolgd.
- Op het aanvraagformulier is door Appellant bij 'relevante werkervaring' geen percentage ingevuld waaruit voor het DSI blijkt dat zij relevante werkervaring heeft als effectenhandelaar voor tenminste de helft van de tijd.
- De overgangsregeling 1999 is afgesloten per 15 februari 2000 en derhalve kan hierop geen beroep meer worden gedaan. Gelet op het feit dat Appellant niet aan de huidige eisen voldoet, is het verzoek afgewezen.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat – voorts de volgende vragen gesteld en verklaringen afgelegd:

Mevrouw X:

“Ik ben van mening dat ik voldoende ervaring heb om geregistreerd te kunnen worden zonder de door DSI vereiste opleidingen. Alle collega's op mijn huidige afdeling (Effecten) zijn in 1999 tegelijk voorgedragen om geregistreerd te worden bij DSI. De managers zijn toen vergeten mij aan te melden, omdat ik op een andere afdeling werkte, hoewel ik wel hetzelfde werk deed. Ik was in 1999 al bijna tien jaar voor 100% handelaar in bank- en spaarbrieven. Door reorganisatie ben ik later bij mijn huidige afdeling gekomen. Wij kregen niet te horen hoe één en ander diende te worden geregeld, en niemand was er goed van op de hoogte. Vanaf 2000 werk ik op de afdeling effecten bij de obligatiedesk en daar werd duidelijk dat ik de integriteitsmodule en de workshop ethiek moest volgen. Dat heb ik gedaan. Ik wilde vervolgens de registratie als Effectenhandelaar aanvragen maar had nog oude formulieren waarin stond dat dit op basis van ervaring ook kon. Ik ben per toeval in dit vak gerold en heb het zonder formele opleidingen geleerd. Nu blijkt dat ik alsnog opleidingen moet gaan volgen, maar ik vind dat niet nodig gezien mijn ervaring en het feit dat ik al 12 jaar voor 100% in het effectenvak zit.”

De heer Ebeling:

“Ik begrijp uit uw betoog dat u in 1999 in spaarbrieven van Bank Y handelde.”

Mevrouw X:

“Vanaf 1990, ja.”

De heer Ebeling:

“Zijn dat effecten volgens DSI?”

Mevrouw X:

“Het waren beursgenoteerde bank- en spaarbrieven die ik voornamelijk verkocht aan kantoren, maar ik handelde ook rechtstreeks met de beurshoekmannen. Dat werk deed ik de hele dag.”

De heer Van Esch:

“Ik zie in het dossier dat u van 1990 tot 2000 productmanager spaardiensten was. Is er van die afdeling destijds helemaal niemand voorgedragen voor registratie?”

Mevrouw X:

“Niemand. Bank- en Spaarbrieven vielen bij Bank Y onder Creditgelden en niet onder Treasury. De afdeling Treasury is destijds als geheel gaan registreren bij DSI tijdens de overgangsregeling.”

De heer Demenint:

“U deed het handelen in bank- en spaarbrieven dus eerst op een andere afdeling...”

Mevrouw X:

“Ja, en daar was ik de enige die de pricing deed. Bij een herindeling van de afdelingen ben ik als enige van mijn afdeling naar de nieuwe afdeling Effecten gegaan en kwam daar de meeste collega's van Treasury weer tegen.”

5. De beoordeling van het beroep

Uit de stukken en verklaringen voor zover erkend of onvoldoende betwist is het volgende vast komen te staan:

Het beroep is tijdig ingesteld. Appellants verzoek is door DSI behandeld onder huidige reglementering. De eisen om geregistreerd te worden als Effectenhandelaar staan in bijlage 1 bij het Algemeen Reglement en luiden aldus:

Een Effectenhandelaar dient één van de volgende opleidingen te hebben

voltooid:

- NIBE-SVV Effectenbedrijf in combinatie met één van de volgende opleidingen:

- NIBE-SVV Authorised Trader AEX Effectenbeurs;
-NIBE-SVV Beroepsspecialisatie Opties- en Futureshandel;
-European Option Academy: certificaat Trader

- European Option Academy opleiding Trading & Investment;

Voorts dient de aanvrager recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste drie jaar. Een relevante FSA- of NASD-registratie geeft vrijstelling voor de opleidingsvereisten.

De Commissie komt tot het oordeel dat reeds uit de verklaring van Appellant blijkt dat zij niet voldoet aan de opleidingsvereisten van de thans geldende regeling. De overgangsregeling 1999 is afgesloten per 15 februari 2000 en daarop kan geen beroep meer worden gedaan. Gelet op de relatief kleine belasting die de opleidingsvereisten voor registratie als Effectenhandelaar vormt, ziet de Commissie ook geen aanleiding om van dit beginsel af te wijken.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Prof. mr. R.E. van Esch en mr P.M. Wortel (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2003.

Uitspraak GCD nr. 30 d.d. 10-02-2002

weigering verzoek tot uitstel i.v.m. voorbehoud registratie

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 4 oktober 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot verlenging van uitstel om te voldoen aan het voorbehoud van registratie in het DSI-register II-A (beleggingsadviseur) is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 3 november 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 30 november 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen

hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 4 oktober 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 13 december 2001. Appellant is ter zitting verschenen. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat verzoekt Appellant de Commissie om voor een tweede maal een jaar uitstel te verlenen voor het behalen van het diploma Senior Beleggingsadviseur. De oorzaken van het niet op tijd behalen van zijn diploma zijn de volgende. Appellant heeft in de afgelopen twee jaar twee operaties aan zijn voet gehad en heeft bijna permanent problemen met zijn ogen waardoor het hem onmogelijk is geweest om te studeren. Voorts stelt Appellant dat een gebeurtenis in zijn privéleven zodanige indruk op hem heeft gemaakt dat dat zijn leven negatief heeft beïnvloed. Het was zelfs noodzakelijk om te stoppen met werken. Sinds maart 2001 is Appellant onder behandeling bij een psycholoog. Appellant legt een verklaring over van zijn psycholoog waarin staat dat Appellant aan een depressie leed. Appellant stelt dat hij inmiddels aan de beterende hand is en weer gedeeltelijk aan het werk is als beleggingsadviseur. Voor Appellant reden om nog eenmaal uitstel te vragen voor het behalen van zijn diploma Senior Beleggingsadviseur.

Voorts wijst Appellant op het feit dat hij van DSI geen antwoord heeft gekregen op het verzoek van zijn werkgever om de inschrijving van Appellant - op basis van zijn lange en brede ervaring - onverkort te handhaven, en het voorbehoud te laten vervallen.

Appellant verzoekt de Commissie om nog eenmaal een jaar uitstel te verlenen voor het behalen van het diploma, danwel om de registratie in register II-A onvoorwaardelijk te maken. Appellant heeft diverse bijlagen overgelegd ter onderbouwing van zijn stellingen.

Het verweer

Het DSI heeft daartegenover het volgende aangevoerd. Appellant is tijdens de overgangsregeling in 1999 in register II-A geregistreerd onder het voorbehoud dat hij uiterlijk in december 2000 het examen van de Kluwer-opleiding tot Senior Beleggingsadviseur moet hebben gehaald. Op 11 december 2000 verzocht Appellant uitstel aan DSI wegens medische redenen (oogproblemen). DSI heeft Appellant vervolgens bij zwaarwegende

redenen eenmalig uitstel verleend tot 31 december 2001 voor het behalen van het diploma.

Op 13 september 2001 verzocht de werkgever van Appellant om de registratie onverkort te handhaven danwel om Appellant nogmaals uitstel te verlenen. Ten aanzien van het eerste verzoek heeft DSI afwijzend gereageerd omdat Appellant niet voldoet aan de opleidingseisen. Ten aanzien van het tweede verzoek heeft DSI eveneens afwijzend gereageerd omdat dat in strijd is met het door DSI gevoerde beleid inzake voorbehouden. In december 2000 is DSI eenmalig coulant geweest, na december 2001 dient het belang van de particuliere belegger te prevaleren. Indien Appellant na 31 december 2001 het examen niet heeft gehaald voldoet hij niet aan het gestelde voorbehoud, noch aan de huidige vereisten voor registratie als beleggingsadviseur. Derhalve dient zijn registratie alsdan te vervallen. De particuliere belegger moet er bij raadpleging van de registers immers op kunnen vertrouwen dat de geregistreerden voldoen aan de eisen. Appellant komt pas in aanmerking voor registratie in II-A zodra hij het diploma Senior Beleggingsadviseur heeft behaald. DSI verzoekt de Commissie het verzoek van Appellant af te wijzen.

De zitting

Partijen hebben ter zitting de volgende verklaringen afgelegd.

De heer X.:

Ik heb 2 operaties aan mijn voet en oogproblemen gehad. Daarnaast ben ik psychisch in de war geraakt door gebeurtenissen in de familiesfeer. Ik ben dan ook een tijd uit de running geweest; ik kon niet meer functioneren in mijn werk, laat staan dat ik in staat was het Kluwer examen te halen. Nu werk ik weer als beleggingsadviseur voor 75%. Per 1 januari a.s. ga ik weer voor de volle 100% aan de slag.

Formeel heeft DSI gelijk maar ik vraag toch aan uw Commissie om, gezien mijn omstandigheden van de afgelopen twee jaar, nog eenmaal uitstel te verlenen. Indien ik dat uitstel niet krijg, dan vervalt mijn registratie. Overigens leidt de Kluwer opleiding op tot senior beleggingsadviseur, terwijl dat als voorbehoud is gesteld voor een II-A registratie, dat is toch raar.

De heer Demenint:

Die voorwaarde is nu eenmaal destijds gesteld. Het is trouwens niet zo heel erg als de heer X. tijdelijk uit de registers van DSI verdwijnt. Op het moment dat hij de kluwer opleiding heeft voltooid, wordt hij weer ingeschreven.

De heer X:

Ja, maar dan geldt de overgangsregeling niet meer, kom ik dan nog wel in aanmerking?

De heer Demenint:

Indien de heer X. de Kluwer opleiding Senior Beleggingsadviseur met succes

afrondt, wordt hij weer in register II-A opgenomen, mits hij dan nog steeds werkzaam is als beleggingsadviseur. Na enkele jaren meer werkervaring komt hij te zijner tijd zelfs in aanmerking voor II-B registratie. De heer X. kan ook NIBE Beleggingsadvisering en NIBE Effectenbedrijf behalen om in aanmerking te komen voor een II-A registratie.

Op dit moment kan DSI het gewoon niet maken om nogmaals uitstel te verlenen. Strict genomen voldoet de heer X. al twee jaar niet aan de eisen. De belangen van het publiek moeten toch gewaarborgd blijven. Als een (potentiële) cliënt de DSI-registers raadpleegt, moet hij ervan uitgaan dat de geregistreerden voldoen aan de gestelde eisen.

De Commissie besluit tot afwijzing van het beroep. Het belang van het publiek prevaleert. Het DSI is soepel genoeg geweest.

De beoordeling van het beroep

Het voornoemde verzoek van de werkgever van 13 september 2001 merkt de Commissie aan als een verzoek van Appellant zelf.

Vaststaat dat Appellant tot heden niet voldoet aan de opleidingseisen voor register II-A. DSI is destijds coulant geweest en heeft Appellant niettemin geregistreerd, zij het onder voorbehoud van het behalen van de Kluweropleiding Senior Beleggingsadviseur. Toen bleek dat Appellant de door DSI gestelde uiterste datum niet zou halen heeft DSI uit coulance een jaar uitstel verleend. Hierbij heeft DSI het belang van Appellant kennelijk laten prevaleren boven het belang van het publiek en het belang van DSI zelf, op correcte en volledige registers.

Toen Appellant bij brief van 13 september 2001 nogmaals uitstel vroeg voor het behalen van het voorbehoud heeft DSI dit verzoek terecht afgewezen. De doelstellingen van het DSI vereisen onder meer transparantie en duidelijkheid in de registers. Het publiek (met name de particuliere belegger) moet er dan ook op kunnen vertrouwen dat een DSI-geregistreerde voldoet aan de eisen die DSI stelt voor registratie. De Commissie is dan ook van oordeel dat van het DSI op geen enkele wijze verlangd kan worden dat zij aan Appellant wederom uitstel verleent en aldus de situatie prolongeert waarin een kandidaat die niet aan de eisen voldoet, toch geregistreerd is.

Het verzoek om het voorbehoud zonder meer te laten vervallen wijst de Commissie eveneens af. Appellant voldoet niet aan de eisen als gesteld in het Algemeen Reglement.

De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Com-mis-sie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2002.

Uitspraak GCD nr. 28 d.d. 10-02-2002

afwijzing senior vermogensbeheerder, werkgever verstrekt onjuiste informatie

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 9 maart 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register III-B (senior vermogensbeheerder) is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 7 mei 2001 bezwaar bij DSI aangetekend. Bij brief van 11 september 2001 heeft DSI aan de Appellant meegedeeld het bezwaar niet in behandeling te nemen. Appellant heeft vervolgens op 15 oktober 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 9 november 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 9 maart 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 13 december 2001. Appellant is ter zitting verschenen tezamen met de heer X, afdelingsdirecteur Vermogensmanagement bij Bank Y. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellant in het beroepschrift van 15 oktober 2001 dat tijdens de overgangsregeling door een intern misverstand binnen de organisatie van zijn huidige werkgever geen registratie als senior vermogensbeheerder in register III-B is aangevraagd. Daarnaast heeft zijn voormalige werkgever onjuiste informatie verstrekt over zijn werkervaring op het gebied van vermogensbeheer. Volgens Appellant heeft er tussen 1989 en 1997, in tegenstelling tot hetgeen zijn ex-werkgever heeft beweerd, wel

degelijk structureel vermogensbeheer plaatsgevonden. Ten slotte stelt Appellant dat de door Appellant voltooide HBO-opleiding door DSI ten onrechte als niet relevant wordt beschouwd. Hierdoor is Appellant niet III-B geregistreerd maar III-A. Appellant wil herziening van de mening van DSI en verzoekt wijziging van zijn III-A registratie in III-B registratie.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellant is op 23 november 1999 in overleg met de werkgever en conform aanvraag geregistreerd als senior beleggingsadviseur in register II-B en vermogensbeheerder in register III-A. De aanvraag is behandeld volgens de overgangsregeling in 1999. De brief van 23 november 1999 van het DSI stelt heel duidelijk dat, indien men wil reageren op het besluit van DSI, men dat binnen vier weken moet doen. Appellant heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

Op 9 februari 2001 verzocht de werkgever van Appellant om de registratie van Appellant om te zetten van III-A naar III-B. Dit verzoek heeft DSI als nieuw registratieverzoek beschouwd en afgewezen omdat Appellant niet voldoet aan de opleidingseisen als gesteld bij Algemeen Reglement.

De zitting

Partijen hebben ter zitting de volgende verklaringen afgelegd.

De heer Q.:

De informatieverstrekking binnen Bank Y was tijdens de overgangsregeling erg gebrekkig. Ik was destijds werkzaam als vermogensbeheerder maar had binnen de organisatie geen seniorfunctie. Daarom dacht ik dat ik ook bij DSI niet in aanmerking zou komen voor een seniorregistratie. Ik kwam er pas later achter dat sommige collega's, die ook geen seniorfunctie hadden binnen de organisatie, wel een seniorregistratie hadden. Ik ben in 1989 begonnen als vermogensbeheerder, genoeg werkervaring lijkt me.

De heer Demenint:

De heer Q. heeft II-B en III-A gevraagd en gekregen, dat is toch mooi. De 2-jarige HBO-avondopleiding zag en ziet DSI niet als HBO-opleiding. Men mag met deze opleiding niet voor niets de titel bachelor niet voeren. Maar dit is allemaal niet meer relevant. De aanvraag III-B van Appellant moet immers volgens de huidige eisen worden beoordeeld.

De heer Q.:

Ik doe geen beroep op de huidige eisen maar op de overgangsregeling. Volgens die regeling is 5 jaar ervaring en een opleiding op HBO niveau voldoende, of 10 jaar ervaring en een NIBE opleiding. Er werd toen niets gezegd over al dan niet geaccrediteerde opleidingen. Mijn 2-jarige opleiding

voldoet aan de HBO-eisen, dat heeft hogeschool Alkmaar, alwaar de opleiding wordt gegeven, mij bevestigd. Overigens had ik toen al 10 jaar relevante werkervaring.

De heer X.:

Op de vraag van uw Commissie waarom de heer Q. de inhoud van zijn werkervaring toen niet duidelijker had vermeld, antwoord ik dat wij toen dachten dat dat niet relevant was, immers de heer Q. bekleedde geen senior functie binnen Bank Y en daarom dachten wij dat hij daarom niet in aanmerking kwam voor een seniorregistratie.

Op de vraag van uw Commissie of de heer Q. nu voldoet aan de eisen voor III-B antwoord ik nee, maar tijdens de overgangsregeling wel.

De heer Demenint:

De werkervaring bij Bank Z. is ook niet relevant; het ging bij de Bank Z. om sporadisch vermogensbeheer, indien cliënten met vakantie waren e.d. De heer Q. heeft door het verstrijken van de tijd nu voldoende relevante werkervaring maar hij voldoet niet aan de opleidingseisen.

De heer X.:

Op de vraag van uw Commissie of er personen in onze organisatie III-B hebben aangevraagd, antwoord ik ja. Deze personen hadden echter een seniorpositie binnen Bank Y.

De heer Demenint:

DSI heeft de norm HBO-niveau losgelaten omdat dat voor teveel discussie en onduidelijkheid zorgde. Nu houdt DSI vast aan HBO-opleiding, dat is veel helderder.

Het verweer van de heer Q. over het al dan niet HBO-niveau van de 2-jarige opleiding doet, zoals gezegd, niet terzake. De beroepstermijn is verstreken.

De heer X:

Dat is de reden waarom we hier zitten. Door de gebrekkige informatie binnen Bank Y zijn mensen gedupeerd.

De beoordeling van het beroep

Formeel heeft Appellant beroep ingesteld tegen het besluit van DSI d.d. 9 maart 2001. Materieel echter hebben zijn beroepsgronden betrekking op het besluit van DSI d.d. 23 november 1999 waarbij hij in kennis was gesteld van de registratie in o.a. III-A. Appellant blijkt het achteraf niet eens te zijn met die registratie omdat hij vindt dat hij toenmaals recht had op registratie in het seniorregister. Hij heeft zich voor het eerst schriftelijk in die zin uitgelaten tegenover het DSI bij brief van 7 mei 2001. Als men dit aanmerkt als een beroep tegen het besluit van 23 november 1999 dan is sprake van een zeer grote overschrijding van de bezwaar- en beroepstermijnen van de

reglementering. Zelfs als waar zou zijn dat het DSI destijds een fout heeft gemaakt jegens Appellant - wat overigens in het geheel niet is gebleken - dan nog zou dat beroep niet ontvankelijk zijn. Reglementaire beroepstermijnen dienen de rechtszekerheid en moeten in acht worden genomen.

Indien en voorzover het beroep zich richt tegen het besluit van 9 maart 2001 moet het worden afgewezen aangezien Appellant niet voldoet aan de eisen die het Algemeen Reglement DSI stelt voor registratie in register III-B. Dit is door het DSI gesteld. Appellant heeft het niet bestreden en de Commissie acht het standpunt van het DSI juist. Appellant heeft immers geen diploma van een opleiding die bij DSI is geaccrediteerd voor een seniorregistratie.

Beslissing

De Geschillencommissie DSI verklaart Appellant in het beroep niet ontvankelijk, althans wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2002.

Uitspraak GCD nr. 27 d.d. 10-02-2002

afwijzing senior vermogensbeheerder, opleidingsvereisten

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 9 maart 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register III-B (senior vermogensbeheerder) is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 28 juni 2001 bezwaar bij DSI aangetekend. Bij brief van 11 september 2001 heeft DSI aan de Appellant meegedeeld het bezwaar niet in behandeling te nemen. Appellant heeft vervolgens op 20 september 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 9 november 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 9 maart 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen

teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 13 december 2001. Appellant is ter zitting verschenen tezamen met de heer X, afdelingsdirecteur Vermogensmanagement bij Bank Y. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellant dat hij tijdens de overgangsregeling ten onrechte is geregistreerd als vermogensbeheerder in register III-A. De eisen voor senior vermogensbeheerder waren tijdens deze periode: HBO-opleiding en 5 jaar recente relevante werkervaring of, zonder HBO-opleiding, NIBE-Effectenbedrijf en 10 jaar recente relevante werkervaring. Appellant stelt dat hij 10 jaar werkervaring als vermogensbeheerder heeft en bovendien een Kluwer-opleiding heeft afgerond die als HBO+ opleiding moet worden gekwalificeerd. DSI heeft zijn werkervaring ten onrechte als niet relevant, en zijn genoten opleiding Leergang beleggingsadviesing via het commissionairsbedrijf (hierna te noemen Kluwer-opleiding) ten onrechte niet als HBO-opleiding beschouwd. Appellant wil herziening van de mening van DSI en verzoekt wijziging van zijn III-A registratie in III-B registratie.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellant is op 23 november 1999 in overleg met de werkgever en conform aanvraag geregistreerd als senior beleggingsadviseur in register II-B en vermogensbeheerder in register III-A. De aanvraag is behandeld volgens de overgangsregeling in 1999. De brief van 23 november 1999 stelt heel duidelijk dat, indien men wil reageren op het besluit van DSI, men dat binnen vier weken moet doen. Appellant heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, en nu is het daarvoor veel te laat.

Op 9 februari 2001 verzocht de werkgever van Appellant om de registratie van Appellant om te zetten van III-A naar III-B. Dit verzoek heeft DSI als nieuw registratieverzoek beschouwd en afgewezen omdat Appellant niet voldoet aan de opleidingseisen voor her seniorregister als gesteld bij Algemeen Reglement.

De zitting

Partijen hebben ter zitting de volgende verklaringen afgelegd.

De heer V.:

Ik heb tijdens de overgangsregeling registratie III-B aangevraagd op basis van verstrekte informatie door Human Resource Management (HRM). Via HRM heb ik vervolgens niets meer vernomen. Achteraf bleek dat HRM gebrekkig is geweest in informatieverstrekking. Ik heb ook achteraf vernomen dat DSI destijds contact zocht met mevrouw S. (hoofd van HRM). Dat vind ik vreemd. Deze mevrouw kent mij helemaal niet en kan dus ook niet oordelen over mijn werkzaamheden.

De heer X.:

De heer V. is aangenomen op het feit dat hij bij Bank Z al ervaring als vermogensbeheerder had. Ik kan beamen dat de informatie binnen Bank Y destijds gebrekkig was. Mevrouw S. heeft mij - als leidinggevende van de heer V. - nooit geraadpleegd. De heer V. is een goede vermogensbeheerder. Onlangs is hij gepromoveerd tot senior vermogensbeheerder.

Op de vraag van uw Commissie wat er was gebeurd als HRM wel contact met mij had gezocht antwoord ik dat ik dan had gezegd dat de heer V. wel over relevante vermogensbeheerervaring beschikte.

De heer V.:

Op de vraag van uw Commissie waarom ik dan op het aanvraagformulier als werkervaring slechts beleggingsadvies aangaf antwoord ik dat ik toen niet wist dat DSI een wezenlijk onderscheid maakte tussen beleggingsadvisering en vermogensbeheer. Als ik wist dat ik aanvullende informatie moest verstrekken ten behoeve van mijn III-B aanvraag dan had ik dat gedaan. HRM heeft mij onvoldoende voorgelicht. Vanaf 1994 verricht ik reeds gedeeltelijk vermogensbeheeractiviteiten, hetgeen ook blijkt uit de verklaring van Bank Z.

De heer Demenint:

Elke Deelnemer bij DSI had zijn eigen contactpersoon. Bij Bank Y. was dat mevrouw S. De gebrekkige informatieverstrekking binnen bank Y kan DSI niet worden aangerekend.

De heer V. voldeed overigens ook tijdens de overgangsregeling niet en hij voldoet nu niet. DSI heeft toen contact gezocht met de Rabobank waar men zei dat de heer V. voor minder dan 10% vermogensbeheeractiviteiten verrichte.

De heer V.:

Geldt de 50% eis ook voor werkervaring in het verleden?

De heer Demenint:

Ja.

Op de vraag van uw Commissie of, en zoja, in hoeverre ervaring als beleggingsadviseur meetelt voor het register vermogensbeheerder antwoord ik dat die ervaring meetelt, maar niet één op één. DSI hanteert daarvoor een

model. Hoeveel jaar ervaring beleggingsadvies gelijk staat aan de vereiste jaren vermogensbeheerervaring hangt af van de opleiding die de kandidaat daarbij heeft afgerond.

Omdat de heer V. reeds III-A geregistreerd is zal de HBO-eis niet meer worden gesteld; wel VBA of CFA.

De heer V.:

Ik heb de Kluwer opleiding Beleggingsadvisering gedaan. Dat is een HBO+ opleiding.

De heer Demenint:

Daarover kan ik niet oordelen, dat kan alleen de Functiecommissie Vermogensbeheer en de Accreditatiecommissie. Feit blijft daarnaast dat de heer V. geen VBA of equivalent heeft gedaan. Of de Kluwer opleiding die de heer V. heeft afgerond als equivalent dáárvóór in aanmerking komt weet ik niet. Het enige wat ik hier kan toezeggen is dat ik aan de Functiecommissie Vermogensbeheer zal vragen hierover een uitspraak te doen.

Op de vraag van uw Commissie of de heer V. wel voldoende relevante werkervaring heeft antwoord ik ja.

De beoordeling van het beroep

Formeel heeft Appellant beroep ingesteld tegen het besluit van DSI d.d. 9 maart 2001. Materieel echter hebben zijn beroepsgronden betrekking op het besluit van DSI d.d. 23 november 1999 waarbij hij in kennis was gesteld van de registratie in II-B en III-A. Appellant blijkt het achteraf niet eens te zijn met de registratie in III-A omdat hij vindt dat hij toenmaals recht had op registratie in het seniorregister. Hij heeft zich voor het eerst schriftelijk in die zin uitgelaten tegenover het DSI bij brief van 28 juni 2001. Als men dit aanmerkt als een beroep tegen het besluit van 23 november 1999 dan is sprake van een zeer grote overschrijding van de bezwaar- en beroepstermijnen van de reglementering. In dit geval moet het beroep niet ontvankelijk worden verklaard. Reglementaire beroepstermijnen dienen de rechtszekerheid en moeten in acht worden genomen.

Voorzover het beroep zich richt tegen het besluit van 9 maart 2001 is het volgende ter zitting vast komen te staan.

Tijdens de zitting heeft DSI alsnog het standpunt van Appellant overgenomen dat diens werkervaring als relevant kan worden beschouwd voor registratie als senior vermogensbeheerder in register III-B. Hierover hebben partijen derhalve geen geschil meer.

Voor wat betreft de opleidingseisen stelt het Algemeen Reglement voor register III-B dat de kandidaat de volgende opleidingen moet hebben voltooid: een relevante HBO-opleiding en VBA, CFA of een ander buitenlands

equivalent.

Tijdens de zitting heeft DSI gesteld dat Appellant, omdat hij al in III-A is geregistreerd, niet meer aan de HBO-eis hoeft te voldoen om in aanmerking te komen voor seniorregistratie.

Resteert dus de vraag of de Kluwer-opleiding, die volgens Appellant en de opleiders zelf wordt gekwalificeerd als een HBO+ opleiding, als equivalent voldoet voor VBA of CFA. De Commissie kan hierover geen oordeel vellen. Aangezien deze opleiding niet is geaccrediteerd door de Accreditatiecommissie en de mening van de Functiecommissie Vermogensbeheer daarover ook niet bekend is, kan het DSI geen inhoudelijk oordeel geven over het niveau van de opleiding. DSI is echter vrijwillig bereid gebleken om de opleiding ter beoordeling voor te leggen aan de genoemde commissies.

De beslissing

De Geschillencommissie komt tot de volgende tussenbeslissing. DSI zal de Kluwer-opleiding ter beoordeling voorleggen aan de Functiecommissie Vermogensbeheer.

Indien die commissie van oordeel is dat de Kluwer-opleiding qua niveau als equivalent moet worden beschouwd voor VBA of CFA, dan voldoet Appellant aan de opleidingseisen voor register III-B en moet zijn aanvraag worden toegewezen.

Indien de Functiecommissie van oordeel is dat deze opleiding niet kan worden beschouwd als equivalent voor VBA of CFA, dan komt Appellant niet in aanmerking voor seniorregistratie en dient zijn aanvraag te worden afgewezen. Het DSI zal het secretariaat van de Geschillencommissie zo spoedig mogelijk uitsluitel geven.

De Commissie bepaalt dat tegen deze tussenbeslissing uitsluitend hoger beroep kan worden ingesteld gelijktijdig met een beroep tegen de einduitspraak.

De Commissie houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze tussenbeslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2002.

Uitspraak GCD nr. 24 d.d. 30-10-2002

**afwijzing senior effectenhandelaar,
overgangsregeling**

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X (Appellant), werkzaam bij Bank Y, wonende te A, tegen DSI (DSI GC 02-24)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 5 juli 2002 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Senior Effectenhandelaar is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 5 augustus 2002 beroep ingesteld met nadere gronden op 18 augustus 2002. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 2 september 2002.

Het DSI heeft bij brief van 20 september 2002 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zo nodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is mondeling behandeld op de zitting van 30 oktober 2002.

Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd, doch heeft bij brief van 15 oktober 2002 te kennen gegeven hieraan geen behoefte te hebben. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 18 augustus 2002 dat hij zich in 2000 middels de overgangsregeling geregistreerd heeft en aangemeld had voor drie registers, Senior Beleggingsadviseur, Senior Vermogensbeheerder en Senior Effectenhandelaar. Aangezien vermogensbeheer en effectenhandelaar niet samengingen, is gezien zijn toenmalige functie gekozen voor de registratie Senior Beleggingsadviseur en Senior Vermogensbeheerder. Appellant stelt dat hij de toezegging heeft gekregen van het DSI dat, mocht te zijner tijd zijn registratie gewijzigd moeten worden, dit altijd mogelijk zou zijn. Door Appellant wordt in zijn schrijven van 15 oktober 2002 voorts gemeld dat hijzelf niet betrokken is geweest bij het contact tussen DSI en zijn voormalig werkgever en derhalve geen documentatie over deze afspraak heeft.

Voorts stelt Appellant dat de overgangsregeling nog steeds op hem van toepassing zou zijn.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

- Destijds is Appellant geregistreerd in registers II-B en III-B. Het verzoek om geregistreerd te worden als Senior Effectenhandelaar is toen niet gehonoreerd. Tegen deze beslissing heeft Appellant destijds geen beroep aangetekend bij de Geschillencommissie DSI. Op 1 mei 2002 heeft Appellant wijziging verzocht van zijn registratie als Senior Vermogensbeheerder naar een registratie als Senior Effectenhandelaar, welk verzoek is afgewezen;
- DSI kan nergens in het dossier van Appellant of van diens toenmalig werkgever documentatie vinden van een afspraak zoals door Appellant in het bezwaarschrift gesteld is;
- DSI heeft derhalve het verzoek van Appellant tot wijziging van register behandeld conform het Algemeen Reglement zonder toepassing van het overgangsregime;
- Appellant heeft ten onrechte de conclusie getrokken dat de overgangsregeling pas per 1 oktober 2002 niet meer van toepassing zou zijn. De overgangsregeling 1999 is echter niet meer van toepassing sinds 15 februari 2000 en hierop kan in casu dan ook geen beroep worden gedaan.

4. De zitting

Ter zitting is door het DSI de volgende verklaring afgelegd:

De heer Demenint:

“Appellant voldoet niet aan de opleidingsvereisten om in het gevraagde register te worden ingeschreven. Appellant schrijft in zijn beroep dat de inschrijving toegezegd zou zijn door DSI, maar daar is geen bewijs van te vinden. Appellant geeft zelf aan dat het zijn werkgever zou zijn verteld, en dat hij het dus uit tweede of derde hand heeft vernomen. Appellant was bovendien in de veronderstelling dat het overgangsregime aangeeft dat hij zich pas na 1 oktober 2002 niet meer kon registreren, maar was daarin abuis.”

5. De beoordeling van het beroep

Uit de stukken en verklaringen voor zover erkend of onvoldoende betwist is het volgende vast komen te staan:

Het beroep is tijdig ingesteld. Appellants verzoek is door DSI behandeld onder huidige reglementering. Het overgangsregime is niet meer van toepassing. De eisen om geregistreerd te worden als Senior Effectenhandelaar in het register I-B staan in bijlage 1 bij het Algemeen Reglement en luiden aldus:

Een Senior Effectenhandelaar dient één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

- Amsterdam Institute of Finance: The Options Workshop en The Advanced Options Workshop;
- European Options Academy: certificaat Senior Trader Derivatives (voorheen Market Maker);
- European Options Academy: certificaat Senior Trader Equities (voorheen Off Floor Trader);
- European Options Academy: certificaat Senior Risk Manager Derivatives (voorheen Risk Manager);
- Module risicobeheer VBA;
- Academische opleiding econometrie of wiskunde.

Voorts dient de Senior Effectenhandelaar recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste vier jaar in de effecten- en derivatenmarkten, of tenminste vijf jaar in één van deze markten.

De Commissie komt tot het oordeel dat het overgangsregime niet meer van toepassing is, waardoor Appellant moet voldoen aan de registratie-eisen, hetgeen niet het geval is; geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Senior Effectenhandelaar heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr. P.M. Wortel, M.W. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2002.

Uitspraak GCD nr. 20 d.d. 11-12-2002

betaling factuur

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X (Appellant), wonende te O, tegen DSI (DSI GC 02-20)

1. De procedure

Per 25 februari 2002 is de registratie van klager door het DSI beëindigd nadat

klager twee jaar lang gebruik heeft gemaakt van de 'wachtkamerregistratie'. Per brief van 12 juni 2002 heeft klager beroep ingesteld tegen de beschikking van het DSI dat voor de wachtkamerperiode nog een bedrag van EUR 75,00 verschuldigd zou zijn. Op 24 juni 2002 heeft de heer Laumen namens de Geschillencommissie klager verzocht aan te geven of het beroep zich richt tegen de beëindiging van de registratie dan wel tegen het verzoek tot betaling. Op 24 juni 2002 heeft klager telefonisch aan de heer Laumen bevestigd dat het beroep zich uitsluitend richt tegen het verzoek van DSI tot betaling van de jaarlijkse registratie-fee. Het DSI heeft aangeboden deze zaak te schikken en een creditnota te sturen voor de registratie-fee die gevraagd werd voor het jaar 2002 (terwijl de registratie afliep in februari 2002). Klager wenst ondanks dit voorstel de zaak toch behandeld te zien door de Geschillencommissie.

De Commissie heeft derhalve partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 11 december 2002. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. Gelet op de aard van de zaak heeft het DSI verzocht om behandeling van de zaak door de voorzitter alleen conform artikel 6.2 van het Geschillenreglement. Na overleg tussen secretaris en voorzitter wordt besloten de zaak door de voorzitter alleen te laten behandelen. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Het beroep richt zich tegen het verzoek van DSI tot betaling van de jaarlijkse registratie-fee voor de periode na afloop van de wachtkamerregistratie.

3. De beoordeling van het beroep

Uit de stukken en verklaringen voor zover erkend of onvoldoende betwist is het volgende vast komen te staan:

Het DSI heeft aangeboden een creditnota te sturen voor de registratie-fee die gevraagd werd voor het jaar 2002 en daarmee het verzoek van DSI tot betaling van de jaarlijkse registratie-fee ongedaan te maken.

Voorzitter en secretaris plegen overleg over de vraag of deze zaak ontvankelijk is gelet op het feit dat het allereerst twijfelachtig is of dit wel een geschil met betrekking tot registratie betreft als bedoeld in artikel 11 van het Algemeen Reglement en voorts Appellant geen belang meer bij de zaak lijkt te hebben nu DSI heeft aangeboden haar verzoek tot betaling van de jaarlijkse registratie-fee ongedaan te maken.

De Commissie komt dan ook in principe tot het oordeel dat Appellant in deze

zaak niet ontvankelijk moet worden verklaard wegens gebrek aan belang. Gelet op het feit dat de wachtkamerregistratie van Appellant slechts tot februari 2002 heeft geduurd (en dus maar kort in 2002 van de registratie gebruik is gemaakt) wenst de Commissie hierover nog op te merken dat het schikkingsvoorstel van het DSI om de gehele jaarlijkse registratie-fee voor het jaar 2002 te crediteren, haar alleszins redelijk voorkomt.

4. De beslissing

De Geschillencommissie DSI verklaart Appellant in haar beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2003.

Uitspraak GCD nr. 10 d.d. 30-10-2002

afwijzing senior beleggingsadviseur, opleidingsvereisten

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

Inzake het beroep ingesteld door de heer X (Appellant), werkzaam bij Bank Y, wonende te W, tegen DSI (DSI GC 02-10)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 15 maart 2002 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 8 april 2002 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 11 april 2002.

Het DSI heeft bij brief van 17 april 2002 verweer gevoerd. Appellant heeft op 29 april 2002 zijn beroep aangevuld met nadere stukken.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zo nodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is voor de eerste maal mondeling behandeld op de zitting van 6 juni 2002. Ter zitting heeft de Commissie in

overleg met partijen de zaak aangehouden, opdat zij zich nader konden verstaan over de inhoud van de door Appellant gevolgde opleidingen.

Appellant heeft bij brief van 7 juni 2002 het DSI nadere informatie verschaft over de gevolgde opleiding.

Het DSI heeft bij brief van 5 augustus 2002 in een nieuwe beslissing het verzoek om registratie als Senior Beleggingsadviseur nogmaals afgewezen.

De Commissie heeft derhalve partijen opgeroepen om nogmaals voor haar te verschijnen ten einde zonedig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 30 oktober 2002. Appellant is niet ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr F.B. Demenint aanwezig. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 8 april 2002 en in de aanvullende brief van 7 juni 2002 dat de door Appellant gevolgde opleiding bij de Hogeschool Brabant grotendeels overeenkomt met de door DSI geaccrediteerde opleidingen, in het bijzonder de opleiding Senior Beleggingsadviseur van de Hogeschool Brabant ("SBA-opleiding"). Gelet op de vergelijking tussen de verschillende vakken van de door Appellant gevolgde opleiding en de SBA-opleiding zou ongeveer 70% van de opleidingen overeenkomen.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

¶ Uit de vergelijking tussen de verschillende vakken blijkt dat de door Appellant gevolgde opleiding onvoldoende overeenkomt met de SBA-opleiding.

¶ De door Appellant gevolgde opleiding is een HEAO-opleiding die wordt vergeleken met een post-hbo opleiding. Zelfs al zou de inhoud overeenkomen, wordt de materie niet op het vereiste niveau behandeld.

4. De zitting

Ter zitting is door het DSI de volgende verklaring afgelegd:

De heer Demenint:

"Ik denk dat DSI buitengewoon zorgvuldig de opleiding die Appellant heeft gevolgd aan de Hogeschool Brabant heeft vergeleken met de opleidingen die wij hebben geaccrediteerd. Op alle fronten is het een opleiding die niet aan

de eindtermen van DSI voldoet. Bepaalde onderwerpen, zoals beleggingsfondsen en het beleggingsproces zijn niet vertegenwoordigd in het door Appellant gevolgde opleidingstraject. Appellant geeft dat zelf aan door te zeggen dat 70% van de opleiding overeenkomt. Bovendien gaat zijn vergelijking niet op, aangezien hij een HEAO-opleiding heeft gevolgd, terwijl de door ons geaccrediteerde opleiding een post-hbo-opleiding is. Als je voor seniorregistratie op wilt gaan, dan dien je tenminste die post-hbo-opleiding te hebben gevolgd.”

5. De beoordeling van het beroep

Uit de stukken en verklaringen voor zover erkend of onvoldoende betwist is het volgende vast komen te staan:

Het beroep is tijdig ingesteld. Appellants verzoek is door DSI behandeld onder huidige reglementering. De eisen om geregistreerd te worden als Senior Beleggingsadviseur in het register II-B staan in bijlage 1 bij het Algemeen Reglement en luiden aldus:

Een Senior Beleggingsadviseur dient één van de volgende opleidingen te hebben voltooid:

- NIBE-SVV trainingen Analyse Aandelen Portefeuille en Analyse Vastrentende Waarden en minimaal één van de volgende trainingen:

1. Technische Analyse;
2. Opties;
3. Futures.

- Kluwer opleiding tot Beleggingsadviseur;

- Hogeschool Brabant: Senior Beleggingsadviseur;

- Twee van de vier VBA-modules respectievelijk één jaar van de VBA opleiding (IBO of VU);

- CFA level I of ander buitenlands equivalent;

- Een door DSI geaccrediteerde, vergelijkbare incompany opleiding.

Voorts dient de Senior Beleggingsadviseur recente, relevante werkervaring te hebben van tenminste drie jaar.

De Commissie komt tot het oordeel dat reeds uit de verklaring van Appellant blijkt dat er grote verschillen zijn tussen de door Appellant gevolgde opleiding en de geaccrediteerde opleidingen, waardoor Appellant niet voldoet aan de registratie-eisen; geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Senior Beleggingsadviseur heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr. P.M. Wortel, M.W. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad, en getekend op _____ 2002.

Uitspraak GCD nr. 4 d.d. 25-02-2002

fraude in dealingroom

> [Bekijk de uitspraak in hoger beroep.](#)

Beslissing van de Geschillencommissie DSI

inzake het beroep ingesteld door de heer X
(Appellant), tegen DSI
(DSI GC 02-04)

I De voorgeschiedenis

DSI heeft bij brief van 1 juni 2001 aan Appellant medegedeeld diens registratie op grond van artikel 6.2.1 van het Algemene Reglement te beëindigen per 1 juni 2001.

Hiertegen heeft Appellant bij brief van diens raadsman van 14 juni 2001 beroep ingesteld.

De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen en op 5 september 2001 een beslissing genomen (DSI GC 01-23), waarbij aan DSI in overweging is gegeven een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het door de Commissie in deze beslissing gestelde omtrent motivering door DSI van haar besluit en inachtneming door DSI van het beginsel van hoor en wederhoor bij het door DSI voorafgaand aan haar besluit te verrichten onderzoek.

DSI heeft bij brief van 10 september 2001 het bestreden besluit ingetrokken teneinde een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van de beslissing van de Commissie.

Appellant heeft bij brief van diens raadsman van 16 oktober 2001 diens beroep vervolgens ingetrokken.

II De procedure

DSI heeft bij brief van 28 november 2001 aan Appellant medegedeeld diens registratie op grond van artikel 6.2.1 van het Algemene Reglement te beëindigen per 28 november 2001 (hierna: 'het Besluit').

Hiertegen heeft Appellant bij brief van diens raadsman van 10 december

2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

DSI heeft bij brief van 1 februari 2002 schriftelijk verweer gevoerd.

De Commissie heeft de partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en de vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 14 februari 2001. Aanwezig waren: namens DSI, Mr F.B. Demenint. Appellant heeft bij brief van diens raadsman van 5 februari 2002 afgezien van diens recht om gehoord te worden en de Commissie verzocht op basis van de stukken haar beslissing te nemen. Bij brief van diens raadsman van 12 februari 2002 heeft Appellant aangegeven louter om proceseconomische redenen niet bij de mondelinge behandeling aanwezig te zullen zijn.

IV De zitting

Op de zitting heeft Mr Demenint namens DSI het verweerschrift van 1 februari 2002 nader toegelicht. Appellant is niet verschenen om diens verzoekschrift toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

V De feiten en omstandigheden

De Commissie gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

A. Appellant is op 10 september 1997 in dienst getreden van Bank Y N.V. ('Bank Y').

B. Op 23 november 1999 is Appellant geregistreerd bij DSI als Senior Effectenhandelaar.

C. Op 12 december 2000 is Appellant door Bank Y op non-actief gesteld wegens het invullen van onjuiste koersen op interne registratieformulieren van Bank Y terzake van door Appellant verrichte valutatransacties.

D. Bij vonnis in kort geding gewezen door de President van de Rechtbank Amsterdam op 20 februari is Bank Y veroordeeld om Appellant toe te laten tot zijn gewone werkzaamheden als Senior Trader. Daarbij is door de President in diens vonnis onder meer overwogen:

'Gebleken is voorts uit de overgelegde tradinglijsten van Appellant dat de benaderingskoersen die hij hanteerde zo niet in alle danwel in nagenoeg alle gevallen een voor hem gunstiger persoonlijk resultaat opleverden. Onder die omstandigheden is het handelen van Appellant als onzorgvuldig te kwalificeren en is ook aannemelijk dat de kantonrechter zal oordelen dat hij bij de uitvoering van diens werkzaamheden tekort is geschoten.', en verder 'Naar het voorlopig oordeel van de president is echter onder de

omstandigheden van het geval, waarbij met name niet is komen vast te staan dat Appellant direct financieel voordeel voor zichzelf wilde behalen, Bank Y geen financieel nadeel heeft geleden en waarbij Appellant niet eerder op deze verkeerde wijze van invullen van de C-tickets is geweest, geen situatie is ontstaan waarbij van Bank Y in redelijkheid niet gevergd kon worden dat zij Appellant na een waarschuwing tot de bedongen arbeid toeliet en waarbij zij de getroffen verstrekkende en diffamerende maatregel kon nemen’.

E. Bij beschikking van de Kantonrechter te Amsterdam van 23 februari 2001 is de arbeidsovereenkomst tussen Appellant en Bank Y met ingang van 27 februari 2001 ontbonden. Daarbij is door de Kantonrechter onder meer overwogen: ‘De omstandigheid dat verweerder in het kader van deze procedure bewust onjuist invullen van de c-tickets heeft ontkend laat onverlet dat verzoekster voldoende gronden heeft om zijn betrouwbaarheid in twijfel te trekken op grond van het door haar verrichte onderzoek (...)Dat verweerder op 11 december 2000 alleen erkend zou hebben dat er mogelijk afrondingsverschillen zijn opgetreden bij het invullen van de c-tickets waarin meerdere valutatransacties zijn verwerkt is onaannemelijk gelet op het hem gemaakte verwijt over de omstandigheid dat de ‘afrondingsverschillen’ allen ten voordele strekken van de pl rekening in samenhang met het achterwege laten van een iad onderzoek. (...) Dit alles in aanmerking genomen is het niet onbegrijpelijk dat verzoekster geen vertrouwen meer heeft in verweerder.’

F. Op 6 maart 2001, na bericht van Bank Y dat Appellant daar niet meer werkzaam is, stuurt DSI Appellant de zogenaamde ‘wijziging werkgever’-brief, waarin DSI onder meer verzoekt om een ex-werkgeversverklaring van Bank Y.

G. Bij brief van 29 maart 2001 weigert Bank Y een (positieve) ex-werkgeversverklaring aan Appellant te verstrekken, onder verwijzing naar de uitspraak van de Kantonrechter te Amsterdam van 23 februari 2001, gewezen in het geschil tussen Appellant en Bank Y.

H. DSI heeft Appellant en Bank Y om een (nadere) toelichting verzocht. Appellant en Bank Y hebben daarop processtukken aan DSI ter beschikking gesteld verband houdende met de hiervoor onder D. en E. genoemde procedures bij de President van de Rechtbank Amsterdam en de Kantonrechter te Amsterdam.

I. Op 17 mei 2001 heeft Bank Y aan DSI een mondelinge toelichting gegeven, van welk gesprek door DSI een gespreksverslag is gemaakt. Daarin wordt door Bank Y onder meer gesteld: ‘Appellant wordt door Bank Y verweten dat hij doelbewust gedurende een lange periode de koersen van de valutatransacties in zijn voordeel aanpaste op het C-ticket. Deze kwamen niet meer overeen met de daadwerkelijk gemaakte koers, genoteerd op het B-ticket. Dit resulteerde in een positief resultaat op de verlies- en winstrekening van Appellant, en veroorzaakte een negatief resultaat op de Vreemde Valutarekening van Bank Y. Als gevolg hiervan leek zijn

handelsresultaat beter dan het eigenlijk was. Handelaren krijgen een bonus uitbetaald, wat voor een aanzienlijk deel bepaald wordt door het handelsresultaat.' Appellant heeft kennis genomen van dit gespreksverslag.

J. Op 18 september 2001 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen DSI en Appellant, van welk gesprek door DSI een gespreksverslag is gemaakt en ter accordering aan Appellant is toegezonden op 25 oktober 2001. Bij dezelfde brief van 25 oktober 2001 heeft DSI enkele aanvullende vragen aan Appellant gesteld.

K. Bij brief van diens raadsman van 20 november 2001 heeft Appellant aangegeven niet in te stemmen met het gespreksverslag van de bespreking van 18 september 2000, er geen vertrouwen in te hebben dat er een goed getrouw verslag van het gesprek wordt opgemaakt en evenmin dat er een objectieve beslissing door DSI kan worden genomen, en heeft Appellant DSI verzocht een beslissing te nemen.

L. Op 28 november 2001 heeft DSI besloten de registratie van Appellant met ingang van diezelfde datum te beëindigen. DSI heeft het Besluit gemotiveerd onder verwijzing naar de hiervoor onder D. en E. vermelde uitspraken van de President van de Rechtbank Amsterdam en Kantonrechter te Amsterdam, alsmede naar de hiervoor onder I. en J. vermelde gespreksverslagen van de gesprekken met Bank Y en Appellant. Daarbij heeft DSI overwogen: 'Uit het bovenstaande onderzoek, dat DSI heeft verricht naar aanleiding van het ontbreken van de positieve referentie van Bank Y, is niet gebleken dat er gronden zijn om aan te nemen dat Bank Y ten onrechte geweigerd heeft de positieve referentie af te geven. Door de afwezigheid van een positieve referentie van Bank Y voldoet u niet langer aan de door de Statuten en Reglementen van DSI gestelde eisen voor registratie. Derhalve heeft DSI besloten uw registratie op grond van artikel 6.2.1 van het Algemeen Reglement te beëindigen.'

VI De standpunten van partijen

Standpunt Appellant

Namens Appellant zijn zowel formele als materiële bezwaren tegen het Besluit aangevoerd. Meer in het bijzonder is namens Appellant, kortgezegd, aangevoerd:

- a) dat het Besluit op onzorgvuldige wijze door DSI is genomen. DSI zou bij het nemen van het Besluit vooringenomen zijn geweest tegen Appellant, hetgeen zou blijken uit het gespreksverslag van de bespreking van 18 september 2001;
- b) dat de weigering van Bank Y om een positieve werkgevers verklaring af te geven door DSI niet slechts marginaal getoetst mag worden;
- c) dat Appellant - bij gebreke van (duidelijke) interne regelgeving van Bank Y

- niet, althans niet bewust of opzettelijk, in strijd heeft gehandeld met de regels van Bank Y voor het verrichten van aandelentransacties en het verrichten van valutatransacties ter afdekking van het valutarisico op de aandelentransacties;

d) dat Appellant door diens handelwijze geen persoonlijk voordeel heeft behaald, althans dat Bank Y door diens handelwijze geen financieel nadeel heeft geleden;

e) dat het vertrouwen dat in de beleggingsinstelling bestaat niet is geschaad en er geen schade aan de algemene reputatie van beleggen of beleggingsinstellingen is;

f) dat de beëindiging van de registratie door DSI voor Appellant onevenredig zware gevolgen heeft voor diens verdere loopbaan;

Standpunt DSI

Door DSI is daartegen, kort gezegd, het volgende aangevoerd:

a) dat een positieve werkgeversverklaring noodzakelijk is voor een continuering van de registratie bij DSI;

b) dat DSI heeft onderzocht of er geen gronden zijn om aan te nemen dat Rabo Securities ten onrechte geweigerd heeft een positieve werkgeversverklaring af te geven. In het kader van dit onderzoek is Appellant gehoord op 18 september 2001 en is hem een gespreksverslag toegestuurd en zijn hem vragen voorgelegd. Appellant heeft echter geweigerd het verslag voor akkoord te ondertekenen, zonder inhoudelijk daarop te reageren, en heeft geweigerd de vragen te beantwoorden.

c) dat DSI de beslissing van een ex-werkgever om geen of geen positieve werkgeversverklaring af te geven marginaal toetst. Daarbij wordt de ex-werkgever door DSI in beginsel in zijn verklaring gevolgd. Alleen indien DSI goede en zwaarwegende gronden heeft om aan te nemen dat een ex-werkgeversverklaring, althans een positieve ex-werkgeversverklaring ten onrechte door een ex-werkgever wordt geweigerd kan DSI alsnog tot registratie overgaan.

d) dat het onderzoek van DSI voldoende heeft aangetoond dat Appellant de bedragen die hij op de ordertickets moest invullen onjuist invulde, en Appellant daarvoor geen bevredigende verklaring heeft kunnen geven.

e) dat Appellant onvoldoende heeft kunnen weerleggen dat diens bonus voor een aanzienlijk deel bepaald wordt door het handelsresultaat, en de handelwijze van Appellant derhalve tot persoonlijk voordeel voor Appellant c.q. financieel nadeel voor Bank Y leidde;

g) dat uit de marginale toets DSI niet of onvoldoende is gebleken dat er

gronden zijn om aan te nemen dat Bank Y ten onrechte stelt de positieve referentie niet te kunnen tekenen;

h) dat DSI het desbewust en stelselmatig invoeren van onjuiste gegevens in een financiële administratie als een ontoelaatbare handelswijze beschouwt, die zich niet verdraagt met hetgeen de Gedragscode van DSI met zich meebrengt.

VII De beoordeling van het beroep

1. Ingevolge artikel 6.2.1 Algemeen Reglement eindigen de rechten van een Geregistreerde door opzegging, indien door DSI ter zake een besluit wordt genomen, onder andere wanneer een Geregistreerde heeft opgehouden te voldoen aan door de Statuten en Reglementen van DSI gestelde vereisten voor registratie.

2. Uit de stukken blijkt dat de ex-werkgever van Appellant heeft geweigerd een (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven.

3. Door de afwezigheid van een positieve referentie van de ex-werkgever van Appellant heeft Appellant opgehouden te voldoen aan de door de Statuten en Reglementen van DSI gestelde vereisten voor registratie.

4. DSI heeft een onderzoek ingesteld naar de gronden voor de ex-werkgever voor het niet verstrekken van een (positieve) ex-werkgeversverklaring. De Commissie is van oordeel dat dit onderzoek voldoet aan de daaraan te stellen zorgvuldigheidseisen, en meer in het bijzonder het beginsel van hoor en wederhoor. Daarbij overweegt de Commissie dat DSI zowel de ex-werkgever als Appellant in de gelegenheid heeft gesteld om een toelichting te geven op de weigering van de ex-werkgever om een (positieve) ex-werkgeversverklaring te verstrekken. Vervolgens is Appellant door DSI naar het oordeel van de Commissie voldoende in de gelegenheid gesteld om te reageren op de door de ex-werkgever aan DSI verschaft (schriftelijke en mondelinge) toelichting. De stelling van Appellant dat DSI bij haar onderzoek vooringenomen zou zijn wijst de Commissie als onvoldoende onderbouwd van de hand. De Commissie merkt daarbij op dat het de keuze van Appellant is geweest om geen inhoudelijke reactie te geven op het gespreksverslag van DSI van de bespreking van 18 september 2001, maar in plaats daarvan te volstaan met een afwijzing daarvan.

5. Met DSI is de Commissie van oordeel dat de beslissing van de ex-werkgever om geen (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven door DSI slechts marginaal dient te worden getoetst, in die zin dat DSI dient te onderzoeken of de ex-werkgever in redelijkheid had kunnen beslissen om geen (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven. Naar het oordeel van de Commissie dient DSI daartoe een eigen onderzoek in te stellen, waarbij DSI in beginsel mag afgaan op de juistheid van de door betrokkenen (ex-werkgever en geregistreerde) verstrekte informatie en documentatie, en kan

van DSI niet worden verlangd dat zij een eigen onderzoek instelt naar de juistheid daarvan. Ingeval van tegenstrijdigheid van de door betrokkenen aan DSI verstrekte informatie en documentatie komt aan DSI een zekere mate van vrijheid toe in de beoordeling daarvan.

6. DSI is blijkens het Besluit op grond van haar onderzoek van oordeel dat niet gebleken is dat Bank Y ten onrechte geweigerd heeft de (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven. DSI heeft het Besluit gemotiveerd onder verwijzing naar de hiervoor onder IV.D en E vermelde uitspraken van de President van de Rechtbank Amsterdam en Kantonrechter Amsterdam, alsmede naar de hiervoor onder IV.I en J vermelde gespreksverslagen van de gesprekken met Bank Y en Appellant. De Commissie acht het Besluit naar behoren gemotiveerd en acht het niet onbegrijpelijk dat DSI tot dit oordeel is gekomen. Op grond van de geciteerde overwegingen van de President van de Rechtbank Amsterdam, Kantonrechter te Amsterdam en Bank Y heeft ook naar het oordeel van de Commissie Bank Y in redelijkheid kunnen besluiten dat er, de Statuten en Reglementen van DSI in aanmerking nemende, gronden zijn, op basis van de beschikbare gegevens en informatie, om de integriteit, deskundigheid en vakbekwaamheid van Appellant in twijfel te trekken, en heeft Appellant deze twijfel niet kunnen wegnemen. Deze gronden zijn naar het oordeel van de Commissie met name daarin gelegen dat uit de overgelegde stukken kan worden opgemaakt dat Appellant gedurende lange periode op onjuiste wijze opgave heeft gedaan van door hem verrichte valutatransacties en dat deze onjuiste opgaven (nagenoeg) steeds tot een voor hem beter resultaat leidden, hetgeen naar het oordeel van de Commissie aannemelijk maakt dat de onjuiste opgaven zijn gedaan door Appellant teneinde diens bonus positief te beïnvloeden.

7. Door Appellant is aangevoerd dat het vertrouwen dat in de beleggingsinstelling bestaat niet is geschaad en er geen schade aan de algemene reputatie van beleggen of beleggingsinstellingen is. Naar het oordeel van de Commissie kan van DSI echter niet worden verlangd dat zij haar besluit omtrent het al dan niet beëindigen van de registratie van Appellant in concreto aan een dergelijke norm toetst. DSI heeft een normatief kader met betrekking tot deskundigheid, integriteit en vakbekwaamheid van de in de effectensector werkzame personen vastgesteld, waaraan een dergelijk besluit wordt getoetst.

8. Door Appellant is tot slot aangevoerd dat de beëindiging van diens registratie door DSI voor Appellant onevenredig zware gevolgen heeft voor diens verdere loopbaan. Met Appellant is de Commissie van oordeel dat DSI bij haar besluit over het al dan niet beëindigen van de registratie van Appellant de gevolgen van dit besluit voor Appellant in ogenschouw dient te nemen. Aangezien DSI slechts de keuze heeft tussen beëindiging van de registratie of continuering van de registratie, zal in het algemeen niet snel aangenomen kunnen worden dat DSI niet een besluit tot beëindiging van de registratie had mogen nemen in verband met de gevolgen daarvan voor een geregistreerde. Een geregistreerde die zich beroept op de disproportionaliteit

van een besluit van DSI, zal daartoe de beweerdelijke gevolgen daarvan in concreto dienen aan te geven, hetgeen Appellant heeft verzuimd. In dit verband betreurt de Commissie dat Appellant ervan heeft afgezien om in persoon op de zitting te verschijnen om vragen van de Commissie te beantwoorden. Ten overvloede merkt de Commissie op dat zij in aanmerking nemende de door Bank X aan haar onthouding van de ex-werkgeversverklaring ten grondslag gelegde gronden in casu geen redenen ziet voor DSI om niet over te gaan tot beëindiging van de registratie van Appellant, maar DSI in overweging zou willen geven om een eventueel nieuw verzoek van Appellant tot registratie na verloop van drie jaar na datum Besluit opnieuw in behandeling te nemen.

VIII **Beslissing**

De Commissie verwerpt het beroep van Appellant tegen het Besluit.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het Reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling, (voorzitter), B.H. Henkelman, Mr N.B. Zwikker en Mr M.J.F. Goethals (plaatsvervangend secretaris) en is getekend op 25 februari 2002.

Uitspraak GCD nr. 74 d.d. 06-03-2001

beëindiging registratie, negatief besluit AFM

› [Bekijk de uitspraak in hoger beroep.](#)

BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE DSI

inzake het beroep ingesteld door de heer J. en mevrouw van E. (Appellanten A en B),
wonende te Amsterdam

tegen:

het Dutch Securities Institute (DSI)
(DSI GC 00-74 en DSI GC 00-75)

Het verloop van de procedure

Appellanten hebben bij beroepschriften van 5 oktober 2000 beroep ingesteld bij deze Commissie tegen beëindigingen door het DSI van de registraties van Appellanten welke zijn gedateerd 22 september 2000. DSI heeft verweerschriften ingediend op 21 november 2000.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de

Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 15 februari 2001.

Beide Appellanten zijn verschenen tezamen met hun advocaten. Mr W.W. de Nijs Bik namens appellant A en Mr E. van Liere namens appellant B. Namens het DSI zijn verschenen de heren Mr F.B. Demenint en Mr S.L.M. Follender Grossfeld.

De beroepsgronden

Appellant A voert in beroep het volgende aan.

Hij heeft geen onjuiste en onvolledige informatie verstrekt althans niet bewust. DSI ging ook niet uit van een verkeerde voorstelling van zaken. Hij heeft onmiddellijk en uit zichzelf aan DSI medegedeeld dat de STE op 21 maart 2000 een negatief besluit over hem had genomen. Dat besluit, en het negatieve besluit van 26 juli 1999 zond hij op verzoek van DSI aan deze toe. Dat van 26 juli 1999 hoefde hij bij zijn aanvraag niet over te leggen want het was niet onherroepelijk en is dat ook nu nog niet. De door het DSI gehanteerde opzeggingsgrond is onbegrijpelijk en onjuist. Appellant A vraagt vernietiging van de Beschikking met veroordeling van DSI in de kosten van het geding en van rechtsbijstand. Appellant B voert grosso modo hetzelfde aan en vordert hetzelfde.

Het verweer

Juist omdat in de antwoorden en toelichting op de aanvraagformulieren niets stond over een voorbehoud bij toetsing door de diverse beurzen, mocht en moest DSI er vanuit gaan dat Appellanten voldeden aan de hoogste normen. Zij hadden nooit mogen verzwijgen dat de STE zich al een keer uiterst negatief had uitgesproken. Temeer, omdat zij een min of meer gunstige uitspraak van de Tuchtcommissie AEX wèl vermeldden. Hun informatie was daardoor onjuist en onvolledig. DSI verzoekt de Commissie, het beroep te verwerpen en Appellanten te veroordelen in de kosten van het geding en van rechtsbijstand.

De zitting

Ter zitting zijn - zakelijk samengevat - de volgende verklaringen afgelegd.

Mr De Nijs Bik en Mr Van Liere bepleiten hun zaak conform pleitnotities die aan de dossiers worden toegevoegd.

Mr De Nijs Bik verklaart voorts:

Het gespreksverslag (Bijlage 10 DSI) is in grote lijnen wel juist maar niet alles.

Blad 1: Appellant A heeft helemaal niets gemanipuleerd

Blad 2: geen geschreven regel zegt dat (ook) zo'n hele grote positie moet worden gewaardeerd door: aantal x slotkoers.

En: de marketmaker heeft juist géén rapportageplicht.

Vraag 25 in het aanvraagformulier vraagt alleen naar tuchtrechtelijke procedures. STE is bestuursrechtelijk.

Het had op weg van DSI gelegen om nadere info te vragen aan appellant A over de zin: er loopt iets bij de STE.

Appellant A had onverplicht het tuchtvonnis meegestuurd en had onverplicht het Compliance rapport meegestuurd en de feiten waren dus bekend bij het DSI.

De heer Laumen:

Weet u wel zeker dat het Compliance rapport ook was meegestuurd aan DSI?

De heer De Nijs Bik (na overleg met cliënt):

Neen.

Hij vervolgt:

Er zijn twee nieuwe feiten. Wij kregen zojuist nog wel even een DSI factuur voor contributie 2001. En vandaag bleek dat appelland A ineens op de internet website van DSI eruit is gegooid. Wilt u zich daarover ook uitspreken? De opzeggingsgrond is art. 6.2 geweest. Dan is openbaarmaking in strijd met art. 6.5.

De heer Follender Grossfeld:

De recente verwijdering van de website was mij niet bekend, ik zal adviseren aan DSI om dat te herstellen. Ik heb geen bezwaar dat uw commissie ook een oordeel geeft over dit punt.

Mr Van Liere verklaart voorts:

Mevrouw heeft alles volledig en juist ingevuld. Ook zij heeft gezegd dat er iets liep bij de STE. En zij heeft in de brief gezegd dat zij desgewenst nadere inlichtingen wilde geven. Dat beleid waarover de heer Scholtes spreekt, was er niet. Staat niet in Algemeen Reglement. Cliënt kende dat beleid niet. En bovendien: als je het goed leest dan is het zogenaamde beleid zelfs niet eens juist toegepast in dit geval.

De heer Follender Grossfeld:

Doorslaggevend in deze zaak is: weglaten informatie. Bij zo'n eigen bedrijf (werkgever) is de werkgeversverklaring nog belangrijker. Ze tekenden hem (kruislings) zelf. Ze zeggen toch dat ze geen juristen zijn? Dan speelt de juridische imperfectie van de vragen op het formulier ook geen rol.

Ik vind niet relevant dat die procedure bij het CvBB nog loopt. Wat is de stand van de procedure? DSI vindt dat we daar niet op moeten wachten.

De heer De Nijs Bik:

Het was duidelijk wat er speelde bij de STE. Dat is in het formulier gezet. Appellant A is niet juridisch bijgestaan bij het invullen van het formulier, maar het kan niet zo zijn dat juristen anders moeten invullen dan leken.

De brief van 24 september 1999 van Marketmaker X waarbij de formulieren aan DSI (neemt u bij vragen contact met ons op) was voor beide (Appellant A en B).

De heer Follender Grossfeld:

Als je nou zo'n uitgebreid formulier invult met zoveel toelichting enz. dan moet je eerder méér dan minder invullen. Geen terughoudendheid.

Appellant A:

Mr Oosterholt zei mij: je hebt de artikelen 17 en 18 overtreden. Ik heb altijd gezegd van niet. Wel kan je aan mij verwijten dat mijn bedrijf verloren is gegaan en daar voel ik me voor verantwoordelijk.

De heer Follender Grossfeld:

Die formulieren vormen de enige bron van informatie voor DSI. De precieze informatie daarin is doorslaggevend.

Mr Van Liere:

Eind maart is de mondelinge behandeling in het proces bij het College van Beroep van het Bedrijfsleven.

De beoordeling van het geschil

Op grond van de stukken en door partijen afgelegde verklaringen voorzover erkend danwel onvoldoende betwist, staat het volgende vast.

Het DSI heeft bij brief van 25 november 1999 aan appellant A meegedeeld dat hij was geregistreerd als Senior Effectenhandelaar. Aan appellant B deelde DSI bij brief van 21 oktober 1999 mee dat zij was geregistreerd als Effectenhandelaar.

Bij brieven van 22 september 2000 zegde DSI aan beide Appellanten aan dat de registraties werden beëindigd per 20 oktober 2000 (de Beschikkingen).

Appellanten hebben tijdig bij deze Commissie beroep ingesteld tegen de Beschikkingen. De Beschikkingen noemen als enige grond voor de beëindiging dat Appellanten in hun verzoeken tot registratie een mededeling hadden gedaan die zodanig onjuist en onvolledig (was) dat op het verzoek tot registratie een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens, informatie of bescheiden waren verstrekt.

Op het aanvraagformulier hebben Appellanten onder vraag 24 als antwoord opgenomen dat zij in het verleden zijn getoetst door STE, AEX, EUREX en BELFOX. De vraag of er een voorbehoud is gemaakt bij een der toetsen laten zij onbeantwoord. In een toelichting bij vraag 25 schrijft Appellant A ondermeer: Bij de STE loopt een procedure ten aanzien van de deskundigheid en betrouwbaarheid Appellant B maakte dezelfde vermelding in haar toelichting op vraag 24. De formulieren zijn op 1 oktober 1999 bij DSI binnengekomen met een begeleidende brief waarin DSI werd uitgenodigd, desgewenst contact op te nemen voor nadere informatie.

Op 26 juli 1999 had de STE aan Marketmaker X schriftelijk meegedeeld dat naar haar oordeel, de beide Appellanten onvoldoende deskundig zijn en dat hun betrouwbaarheid niet buiten twijfel staat. De beschikking is uitvoerig gemotiveerd.

Appellanten en/of Marketmaker X hebben bezwaar ingesteld tegen deze beschikking. Op 1 oktober 1999 was in bezwaar door de STE nog geen uitspraak gedaan. Die uitspraak is gedaan op 21 maart 2000. De STE handhaafde haar beschikking. Tegen dit besluit hebben Appellanten beroep ingesteld bij het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (CvBB). Ten tijde van de onderhavige geschilprocedure heeft het CvBB nog geen uitspraak gedaan in het beroep.

De Tuchtcommissie van Amsterdam Exchanges N.V. heeft op 31 augustus 1999 een klacht tegen Appellant A persoonlijk afgewezen en een boete opgelegd aan de instelling Marketmaker Y waarvan Appellant directeur was en waarvan appellant B middels Marketmaker X ook beleidsbepalend was. De Commissie van Beroep van Amsterdam Exchanges N.V. heeft op 25 april 2000 het beroep van de beurs tegen die beslissing niet ontvankelijk verklaard.

De aanleiding voor STE en AEX om aan Appellanten verwijten te maken bestond in een complexe, zich over een lange periode in het verleden uitstreckende handelsstrategie van het bedrijf Marketmaker Y, waarover in de beurswereld veel ophef is ontstaan. Deze kwestie wordt hierna aangeduid met: de Akzo/Arnhemse-affaire of: de litigieuze feiten.

Tot zover de vaststaande feiten. De Commissie gaat nu over tot beoordeling van enkele door partijen aangevoerde argumenten zoals die zijn opgesomd in de processtukken.

Appellants raadsman voert aan dat het aanvraagformulier voor de registratie geen mogelijkheid bood om het anders in te vullen, nu de procesgang bij de STE een bestuursrechtelijke is en geen tuchtrechtelijke. Deze stelling wordt verworpen. De STE heeft een zware maatregel genomen tegen Appellant A en deed dit op basis van gedragingen van Appellant A die zij ernstig laakbaar vindt. Dat komt qua strekking overeen met tuchtrechtelijke maatregelen en Appellant A had dat wel degelijk kunnen vermelden. Appellant A vond dat zelf

kennelijk ook want hij vermeldde er ook iets over. De STE maatregel was in de bezwaarfase. Dat wil zeggen dat hetzelfde orgaan van dezelfde instantie die het besluit had genomen bezig was te beoordelen of het in wenste te gaan op het verzoek van Appellant A om haar eigen besluit te herzien. Dit biedt strikt juridisch genomen wellicht enige steun aan de stelling van Appellant A dat hij niets verkeerd schreef toen hij zei: ... er loopt bij de STE ... want het hing daar inderdaad nog.

Anderzijds heeft het DSI gelijk dat Appellant A, hoe men het ook wendt of keert, niet heeft vermeld dat de STE haar eigen oordeel over de litigieuze feiten op 26 juli 1999 al een keer had gegeven. En evenzeer staat als een paal boven water dat Appellant A moet hebben kunnen begrijpen dat die informatie voor het DSI interessant was.

Daartegenover staat echter het volgende.

DSI had eenvoudig om opheldering kunnen vragen, zeker nu Appellant A haar in de begeleidende brief daar nog uitdrukkelijk toe uitnodigde, en aanbod om vragen te beantwoorden.

DSI wist ook ten tijde van de aanvraag al wat er links en rechts aan Appellant A werd verweten, te weten de bekende Akzo/Arnhemse-affaire. Zij wist wie Appellant A was en de litigieuze feiten had zij in het tuchtvonnis van de AEX zien staan. Daarom gaat in dit geval de algemene stelling ook niet op dat het DSI haar beslissing op de registratie-aanvraag neemt, louter op basis van de informatie in het formulier en de werkgeversverklaringen. Het DSI heeft in dit geval de registratie toegekend terwijl zij de litigieuze feiten kende. Zij was bevoegd om op basis van dat alles, zich een standpunt te vormen over de deskundigheid en betrouwbaarheid van de kandidaat. Zij had de keuze om wel of niet te registreren. Zij koos voor registreren. Die keuze dient gevolgen te hebben.

Het is mogelijk dat de rechter – in dit geval het College van Beroep voor het Bedrijfsleven – naar aanleiding van de litigieuze feiten zal gaan oordelen dat Appellant A niet langer gehandhaafd kan worden in de effectenbranche. Als dat gebeurt dan is dat een solide grond voor het DSI om de registratie van Appellant A te beëindigen. Nu over de hele gang van zaken rond AKZO/Arnhemse, voorzover deze Commissie weet al twee jaar geen enkel nieuw feit meer op tafel is gebracht – dient de registratie gehandhaafd te blijven totdat de rechter heeft gesproken over datgene wat de hoofdzaak is en blijft. Zelfs de rechtsgevolgen van de beschikking van de STE zijn tot dat moment opgeschort. Het is onder die omstandigheden niet rechtmatig noch doelmatig als het DSI dan tussentijds de registratie beëindigt op grond van iets wat bij de kern van de zaak zelfs niet in de buurt komt.

Het zou maatschappelijk niet bevredigend zijn om Appellanten tussentijds verder te beschadigen onder verwijzing naar enkele woorden in (de antwoorden op) een vragenformulier dat zij moesten invullen in een periode dat zij op diverse fronten in dramatische rechtsgedingen verwickeld waren,

een bedrijf en vele miljoenen guldens hadden verloren of aan het verliezen waren en naar verluidt ook nog in een echtscheiding verwickeld raakten.

De Commissie zou misschien tot een ander oordeel hebben kunnen komen als de inzet van dit geschil was dat het DSI de registratie destijds had geweigerd of beëindigd op de grond dat zij vond dat Appellant A niet voldeed aan de DSI-eisen van deskundigheid en betrouwbaarheid. Als daarover dan een geschil was ontstaan dan had de Commissie zich over de Akzo/Arnhemse-affaire moeten buigen om te bezien of er voor het DSI voldoende grondslag was voor deszelfs oordeel. Nu kan de Commissie daar niet aan toekomen.

Tot slot merkt de Commissie op dat ontoelaatbaar is dat tijdens de duur van de onderhavige procedure op de website van DSI wordt bekendgemaakt dat Appellanten niet langer geregistreerd zijn. De Commissie gaat er bij gebreke van nadere gegevens over dit ongelukkige incident vanuit dat het hier om een kennelijke vergissing van het DSI gaat die weliswaar onmiddellijk hersteld moet worden. Bij brief van 27 februari 2001 heeft de gemachtigde van het DSI aan de Commissie meegedeeld dat het inderdaad een vergissing was en dat zij die per 27 februari 2001 heeft hersteld.

Al hetgeen hierboven is overwogen omtrent Appellant A, geldt ook voor Appellant B.

De beslissing

Het beroep slaagt. De Beschikkingen van het DSI d.d. 22 september 2000 worden vernietigd.

Hoewel Appellanten grotendeels in het gelijk worden gesteld, ziet de Commissie aanleiding om de proceskosten te compenseren in die mate dat iedere partij de eigen kosten draagt.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het Reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten en F. Demmenie (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 26 d.d. 26-11-2001

afwijzing wijziging register na Overgangsregeling

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 25 juli 2001 aan Appellante meegedeeld dat haar verzoek tot opname in register II-B (senior beleggingsadviseur) is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellante op 21 augustus 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 18 september 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 25 juli 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 oktober 2001. Appellante is ter zitting verschenen. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellante in het beroepschrift dat haar aanmelding voor registratie als Senior Beleggingsadviseur is afgewezen omdat zij niet de vereiste opleidingen heeft behaald. Tijdens de overgangsregeling is Appellante geregistreerd in register II-A. Haar toenmalige werkgever, bank Q. wilde niet tekenen voor een II-B aanvraag, hoewel Appellante wel aan de eisen als gesteld tijdens de overgangsregeling voldeed. Bank Q. was toen van mening dat er organisatorisch geen plaats was voor een Senior Beleggingsadviseur. Appellante heeft zich toen bij de beslissing van bank Q. neergelegd omdat ze zoveel belang hechtte aan een DSI-registratie dat ze dan maar een II-A registratie accepteerde. Nadat Appellante van werkgever was veranderd, heeft Appellante bij brief van 7 juni 2001 een wijzigingsverzoek bij DSI ingediend. In de afwijzingsbrief van DSI d.d. 25 juli 2001 stelt DSI dat voor wat betreft de aanvraag gedaan tijdens de overgangsregeling, de termijn voor bezwaar zou zijn verstreken. Daarbij verwijst DSI naar de brief van 13 december 1999. Appellante stelt desbetreffende zinsnede niet te zijn tegengekomen en begrijpt niet waarom wijziging van registratieverzoek binnen het register na de overgangsregeling tot problemen moet leiden.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellante is bij brief van 13 december 1999 conform de aanvraag geregistreerd als beleggingsadviseur in register II-A. DSI stelt in deze brief heel duidelijk dat binnen vier weken bezwaar kan worden gemaakt tegen de beslissing. Appellant heeft hier geen gebruik van gemaakt. Het verzoek van Appellant van 7 juni 2001 om de registratie om te zetten van II-A naar II-B heeft het DSI als zodanig geïnterpreteerd en beoordeeld conform het Algemeen Reglement. Het Algemeen Reglement stelt dat, om in aanmerking te komen voor een registratie als senior beleggingsadviseur, de kandidaat/geregistreeerde over een opleiding dient te beschikken die is geaccrediteerd voor een senior

registratie. Appellante beschikt hier niet over.

De zitting

Appellante krijgt de gelegenheid van de voorzitter om een mondelinge toelichting te geven.

Appellante:

Tijdens de overgangsregeling heb ik een registratieverzoek II-A gedaan terwijl ik eigenlijk in aanmerking kwam voor II-B. De reden hiervoor was dat mijn toenmalige werkgever bank Q. weigerde te tekenen voor II-B, dit in verband met mijn positie en functie-indelingen bij de bank. Het paste niet in de organisatie. Ik heb me er toen bij neergelegd omdat ik veel belang hecht aan registratie, dan maar II-A. Overigens ging bij DSI nog een en ander mis. Ik heb daarvoor een excuusbrief ontvangen.

Mijn nieuwe werkgever maakte me attent op mijn recht op II-B registratie, daarom heb ik een wijzigingsverzoek ingediend. Ik heb tijdens de overgangsregeling registratie aangevraagd, mijn verzoek tot wijziging borduurt m.i. voort op die periode dus ik wens te worden beoordeeld cf. de overgangsregeling.

Overigens wijs ik het verweer van DSI van de hand dat je binnen vier weken bezwaar moet aantekenen tegen de beslissing. Dat stond niet met zoveel woorden in de brief van 13 december 1999.

De heer Demenint:

De brief van 13 december 1999 was over dat laatste inderdaad niet duidelijk maar toch werd een termijn aangegeven dat je moest reageren en wel binnen vier weken. Legio anderen hebben daarop gereageerd. Appellante heeft 18 maanden niets van zich laten horen; haar wijzigingsverzoek hebben we niet als bezwaar opgevat maar als nieuw verzoek. We hebben haar wijzigingsverzoek beoordeeld conform de huidige eisen. De overgangsregeling blijft niet eeuwig gelden.

Appellante:

Die onduidelijke brief staat in schril contrast met latere brieven van DSI die wel steeds heel duidelijk aangeven dat je binnen een bepaalde termijn en wel aangetekend moet reageren. Ik blijf bij mijn standpunt dat de overgangsregeling voor beoordeling van mijn wijzigingsverzoek blijft gelden. Ik verwijs daarvoor naar een gepubliceerde uitspraak van uw Commissie. (Dit bleek later GC 00-49 te zijn).

De heer Demenint:

Op een vraag van uw Commissie of Appellante tijdens de overgangsregeling voldeed aan de eisen voor II-B antwoord ik nee. Nader beschouwd moet ik echter constateren dat ze wel voldeed. Dit doet echter niet ter zake omdat voor Appellante een II-A registratie is aangevraagd, en conform die aanvraag is zij geregistreerd.

De beoordeling van het beroep

Formeel heeft Appellante beroep ingesteld tegen het besluit van DSI d.d. 25 juli 2001. Materieel hebben haar beroepsgronden echter uitsluitend betrekking op het besluit van DSI d.d. 13 december 1999 waarbij zij in kennis was gesteld van de registratie in register II-A. Appellante was toen en nu eigenlijk van mening dat zij recht had op registratie in het seniorregister. Haar toenmalige werkgever wilde echter om organisatorische redenen niet tekenen voor een II-B registratie, en zij legde zich destijds neer bij de beslissing van haar werkgever.

DSI erkent in dit proces weliswaar dat Appellante tijdens de overgangsregeling wel in aanmerking was gekomen voor een II-B registratie, maar omdat Appellante niet binnen de gestelde vier weken bezwaar had aangetekend, heeft zij haar recht verwerkt. Het feit dat de zinsnede in de brief d.d. 13 december 1999 niet letterlijk aangeeft dat binnen vier weken bezwaar tegen deze beslissing moet worden aangetekend, noch dat die termijn fataal is, speelt hier geen rol. Daarvoor bevatten het Algemeen Reglement DSI in artikel 5.6 en het Geschillenreglement DSI in artikel 5.4 immers zeer duidelijke bepalingen. Daar komt nog bij dat Appellante geen reden had om vragen te stellen, want zij had bewust register II-A aangevraagd en ook gekregen. Dat zij dat had gedaan om geen ruzie met haar werkgever te krijgen, regardeert het DSI niet.

Appellante heeft zich voor het eerst schriftelijk tegen registratie in register II-A tegenover het DSI uitgelaten bij brief van 21 augustus 2001. Als men dit aanmerkt als een beroep tegen het besluit van 13 december 1999 dan is sprake van een zeer grote overschrijding van de bezwaar- en beroepstermijnen van de reglementering. Zelfs als waar zou zijn dat DSI destijds een fout heeft gemaakt jegens Appellante dan nog zou dat beroep niet ontvankelijk zijn. Reglementaire beroepstermijnen dienen de rechtszekerheid en moeten in acht worden genomen. Indien en voorzover het beroep zich richt tegen het besluit van 25 juli 2001 moet het worden afgewezen aangezien Appellante niet voldoet aan de eisen die het Algemeen Reglement DSI stelt voor registratie in register II-B. Dit is door DSI gesteld en Appellante heeft dat niet bestreden.

De beslissing

De Geschillencommissie DSI verklaart Appellante in dat beroep niet ontvankelijk, althans wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr

C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 25 d.d. 26-11-2001

afwijzing wijziging register na Overgangsregeling

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 24 juli 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register II-B (senior beleggingsadviseur) is afgewezen.

Hiertegen heeft Appellant op 26 juli 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 18 september 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 24 juli 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 oktober 2001. Appellant is ter zitting verschenen. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellant in het beroepschrift dat zijn aanmelding voor registratie als Senior Beleggingsadviseur is afgewezen omdat hij niet de vereiste opleidingen heeft behaald. Tijdens de overgangsregeling is Appellant ten onrechte geregistreerd in register II-A; het had register II-B moeten zijn. De werkgever van Appellant coördineerde alle registratieverzoeken en deelde de kandidaten in registers in. Niet meer te achterhalen is wie de indeling voor Appellant heeft gedaan en op welke gronden. Appellant stelt dat zijn achtergrond hem onmiskenbaar in II-B had moeten plaatsen. Op 19 juni 2001 heeft Appellant een wijzigingsverzoek ingediend, waarop DSI afwijzend heeft beschikt. Appellant wil herziening van de mening van DSI en verzoekt wijziging van zijn II-A registratie in II-B registratie.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellant is bij brief van 18 oktober 1999 conform de aanvraag geregistreerd als beleggingsadviseur in register II-A. DSI stelt in deze brief heel duidelijk dat binnen vier weken

bezwaar kan worden gemaakt tegen de beslissing. Appellant heeft hier geen gebruik van gemaakt. Het verzoek van Appellant van 19 juni 2001 om de registratie om te zetten van II-A naar II-B heeft het DSI als zodanig geïnterpreteerd en beoordeeld conform het Algemeen Reglement. Het Algemeen Reglement stelt dat, om in aanmerking te komen voor een registratie als senior beleggingsadviseur, de kandidaat/geregistreerde over een opleiding dient te beschikken die is geaccrediteerd voor een senior registratie. Appellant beschikt hier niet over.

De zitting

Appellant krijgt de gelegenheid van de voorzitter om een mondelinge toelichting te geven.

Appellant:

Bij mijn registratieverzoek tijdens de overgangsregeling is per abuis II-A aangevraagd in plaats van II-B, terwijl ik wel aan de eisen voldeed. Ik had niet helemaal het juiste vakje aangestreept. Er moet een gelegenheid bestaan om dergelijke fouten te herstellen ook al is de overgangsregeling voorbij.

Ik verwijt DSI dat in de beginperiode DSI niet goed duidelijk heeft gemaakt aan mensen in de effectenbranche wat het belang van een DSI-registratie is. Ik besef nu pas welke belangen voor mij op het spel staan.

De heer Demenint:

Appellant is conform de aanvraag in oktober 1999 geregistreerd in register II-A. DSI heeft toen nog contact opgenomen met mevrouw H. van de werkgever over de aanvraag. Die mevrouw coördineerde de aanvragen van bank Y. Appellant heeft pas na 9 maanden gereageerd dat hij in register II-B wil worden geplaatst. Wij zien dat als een nieuwe aanvraag en deze wordt conform de huidige eisen beoordeeld. Overigens heeft DSI in de beginperiode duizenden brochures verspreid. DSI heeft wel voldaan aan de informatie/zorgplicht. Circa 360 andere kandidaten hebben toentertijd wel tijdig geprotesteerd.

Op de vraag van uw Commissie hoe het contact met de werkgever verliep antwoord ik als volgt. De werkervaring als opgegeven door Appellant behoefde enige toelichting; het was niet duidelijk of hij nu effectenhandelaar of beleggingsadviseur was.

Appellant:

Mijn sales ervaring in Duitsland moet worden opgevat als beleggingsadvisering, ook mijn werkervaring bij bank Q.

De heer Demenint:

Op de vraag van uw Commissie of Appellant, tijdens de overgangsregeling aan de eisen voor een II-B registratie voldeed antwoord ik dat dat niet

relevant is. Appellant heeft zodanig laat gereageerd dat zijn nieuwe verzoek conform de huidige eisen is beoordeeld. Op de vraag van uw Commissie of Appellant na diens toelichting nu wel aan de huidige eisen voldoet, antwoord ik: nee.

De beoordeling van het beroep

Formeel heeft Appellant beroep ingesteld tegen het besluit van DSI d.d. 24 juli 2001. Materieel hebben zijn beroepsgronden betrekking op het besluit van DSI d.d. 18 oktober 1999 waarbij hij in kennis was gesteld van de registratie in register II-A. Appellant blijkt het achteraf niet eens te zijn met die registratie omdat hij vindt dat hij toenmaals recht had op registratie in het seniorregister. Hij heeft zich voor het eerst schriftelijk in die zin uitgelaten tegenover het DSI bij brief van 26 juli 2001. Als men dit aanmerkt als een beroep tegen het besluit van 18 oktober 1999 dan is sprake van een zeer grote overschrijding van de bezwaar- en beroepstermijnen van de reglementering. Zelfs als waar zou zijn dat het DSI destijds een fout heeft gemaakt jegens Appellant - wat overigens in het geheel niet is gebleken - dan nog zou dat beroep niet ontvankelijk zijn. Reglementaire beroepstermijnen dienen de rechtszekerheid en moeten in acht worden genomen. Indien en voorzover het beroep zich richt tot het besluit van 24 juli 2001 moet het worden afgewezen aangezien Appellant niet voldoet aan de eisen die het Algemeen Reglement DSI stelt voor registratie in register II-B. Dit is door het DSI gesteld en Appellant heeft dat niet bestreden.

De beslissing

De Geschillencommissie DSI verklaart Appellant in dat beroep niet ontvankelijk, althans wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 24 d.d. 26-11-2001

registratie senior beleggingsadviseur in wachtkamer-regeling

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 27 juni 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn

registratie in register II-B (senior beleggingsadviseur) niet wordt voortgezet, anders dan in de wachtkamer.

Hiertegen heeft Appellant op 16 juli 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 7 september 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 27 juni 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 oktober 2001. Appellant is ter zitting verschenen. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat komt Appellant in het beroepschrift op tegen de beslissing van DSI dat zijn registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur niet kan worden voortgezet nu hij niet langer in dienst is van een Deelnemer. Appellant is onlangs uit dienst getreden bij bank Y. en heeft een financieel planningbureau gestart. De inhoud van de functie van Appellant is identiek aan zijn functie bij bank Y. Inhoudelijk kwalificeert hij nog steeds voor registratie bij DSI. Omdat het financieel planningbureau wordt aangemerkt als een cliëntenremisier, komt het niet in aanmerking voor Deelnemerschap bij DSI, en kan de registratie van Appellant niet gehandhaafd blijven. Een cliëntenremisier voldoet namelijk niet aan de daarvoor door DSI gestelde eisen.

Appellant benadrukt dat er sprake is van professionele dienstverlening en dat hij zich houdt aan de richtlijnen van zowel de bank met wie Appellant nauw samenwerkt, als van de STE. Tevens stelt hij dat verantwoordelijkheid voor de zorgplicht bij de bank ligt bij wie hij de cliënt aanbrengt.

Appellant verzoekt de Geschillencommissie om herziening van de mening van DSI en verzoekt voortzetting van zijn registratie als Senior Beleggingsadviseur in register II-B.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellant was tot 1 april 2001 werkzaam bij de bank Y. als Senior Beleggingsadviseur en als zodanig geregistreerd onder registratienummer SBA 10884. Sinds 1 april is Appellant niet meer werkzaam voor een Deelnemer aan DSI en is hij geregistreerd in de \\\'wachtkamer\\\' . Dit betekent dat Appellant zijn registratie niet meer mag

voeren, tenzij hij binnen twee jaar in dienst treedt bij een Deelnemer. Op grond van artikel 4.3.1 van het Algemeen Reglement dient een kandidaat of geregistreerde in dienst te zijn van een Deelnemer of in een gezagsverhouding tot een Deelnemer te staan.

Appellant is het niet eens met de algemene vereisten voor registratie en gebruikt hiervoor ten onrechte de Geschillencommissie. De Geschillencommissie is voor behandeling van individuele registratiegeschillen en het beroep dient dan ook niet ontvankelijk te worden verklaard.

Indien de Geschillencommissie zich wel bevoegd acht doet DSI een beroep op het hiervoor besproken artikel 4.3.1. van het Algemeen Reglement.

Omdat DSI zelf geen middelen heeft om toezicht te houden of onderzoek te verrichten stelt zij als voorwaarde dat voor Deelnemerschap bij DSI de instelling onder wettelijk toezicht moet staan en een vergunning moet hebben van DNB, STE of PVK. Cliëntenremisiers zijn niet vergunningplichtig en vallen derhalve niet onder de reikwijdte van DSI en kunnen dus ook geen Deelnemer worden bij DSI. Bovendien is er geen register voor de werkzaamheden van Appellant.

De zitting

Appellant krijgt de gelegenheid van de voorzitter om een mondelinge toelichting te geven.

Appellant:

Sinds april van dit jaar heb ik mijn eigen financial planningbureau. Alhoewel mijn bureau breder is georiënteerd ben ik door de STE aangemerkt als cliëntenremisier. In wezen zijn mijn werkzaamheden niet anders dan bij bank Y. Het enige verschil is dat ik niet meer in dienst ben van een Deelnemer, waardoor DSI mijn registratie heeft beëindigd. Als cliëntenremisier kan ik me niet aanmelden als Deelnemer bij DSI.

Ik heb de afgelopen jaren veel vertrouwen opgebouwd bij mijn klanten, mede door mijn certificeringen FFP en DSI.

Ik wil dan ook benadrukken dat ik erg veel prijs stel op mijn DSI registratie. Vele financial planners doen hetzelfde werk als ik maar hebben geen DSI-registratie. Ik wil me juist van hen kunnen onderscheiden door middel van mijn DSI-registratie. Overigens ken ik ook mensen die bij banken werken en minder dan 50% werkzaam zijn in het effectenvak, maar niettemin door DSI zijn geregistreerd.

DSI heeft haar reglementen drie jaar geleden opgesteld op grond waarvan cliëntenremisiers geen Deelnemer kunnen worden bij DSI. Ik vind dat een starre houding. Er zijn namelijk nieuwe ontwikkelingen in de markt; ook de STE is het toezichtsbeleid omtrent cliëntenremisiers aan het onderzoeken.

Wellicht dat DSI een subregistratie in het leven kan roepen, voor personen als ik, die wel inhoudelijk kwalificeren voor registratie maar niet aan formele eisen voldoen.

De voorzitter geeft de heer Demenint de gelegenheid om een toelichting te geven.

De heer Demenint:

Appellant voldoet inhoudelijk aan de eisen voor registratie bij DSI; het enige wat ontbreekt is dienstverband of gezagsverhouding met een Deelnemer. Dat is belangrijk want de Deelnemer is gebonden aan de jurisdictie van de Klachtencommissie; de klant moet de gelegenheid krijgen om bij geschillen naar de Klachtencommissie DSI te stappen. Een voorwaarde om Deelnemer te worden bij DSI is een vergunning van de STE. Cliëntenremisiers hebben geen vergunningplicht en mogen dus ook geen Deelnemer worden bij DSI.

Uw Commissie is echter niet bevoegd om te oordelen in dit geschil omdat het beroep niet gericht is tegen de registratie maar tegen de algemene vereisten voor registratie.

Indien u zich wel bevoegd acht wijs ik op artikel 4.3.1 Algemeen Reglement dat stelt dat de geregistreerde dienstverband dan wel gezagsverhouding dient te hebben met een Deelnemer.

Appellant:

Uw Commissie is op grond van artikel 11, lid 1 Algemeen Reglement wel bevoegd.

De heer Demenint:

Op de vraag van uw Commissie of bij DSI wordt overwogen het toelatingsbeleid aan te passen antwoord ik: We hebben daarover vaak contact met de STE en het Ministerie van Financiën, maar zolang er geen verdere vorm van toezicht op cliëntenremisiers komt, kan DSI haar beleid niet aanpassen.

Appellant:

Op de vraag van uw Commissie of de banken met wie ik relaties onderhoud mijn zorgplicht en verantwoordelijkheid jegens de cliënten overnemen, antwoord ik ja.

De heer Laumen:

Dat zullen de banken wel niet met u eens zijn, want op deze wijze kom je dicht bij een vorm van gezagsverhouding. Het zal niet de bedoeling van de banken zijn om aansprakelijkheid te aanvaarden voor wat u doet.

Appellant:

Nee, dat lijkt mij ook.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist en het overigens ter zitting behandelde is het volgende komen vast te staan.

Het appel is tijdig ingesteld.

Allereerst gaat de Commissie in op het verweer van DSI dat de Commissie niet bevoegd is en/of het beroep niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Artikel 11, lid 1 van het Algemeen Reglement bepaalt onder meer dat alle geschillen tussen DSI enerzijds en kandidaten, geregistreerden of deelnemers anderzijds met betrekking tot registratie en beëindiging van registratie in eerste instantie worden beslecht door de Geschillencommissie overeenkomstig het Reglement Geschillencommissie. Zolang het geschil maar betrekking heeft op een individuele registratie is de Commissie bevoegd het geschil in behandeling te nemen. Appellant wil geregistreerd worden dan wel zijn registratie weer activeren, en het DSI weigert dat. Dat is een individueel registratiegeschil. De Commissie is bevoegd en zij kan Appellant niet niet-ontvankelijk verklaren.

Appellant is vanaf 2 april 2001 een eigen financieel planningbureau begonnen. Uit correspondentie met het DSI en de STE is op te maken dat het financieel planningbureau van Appellant wordt aangemerkt als een cliëntenremisier.

Een van de voorwaarden voor registratie in één van de registers van DSI is het hebben van een dienstverband of een gezagsrelatie met een Deelnemer. Een en ander is neergelegd in artikel 4.3.1 van het Algemeen Reglement.

Voor toelating als Deelnemer bij DSI komen in aanmerking instellingen of natuurlijke personen die werkzaam zijn in de effectenbranche en voldoen aan het vergunningvereiste als bedoeld in artikel 7, lid 1 Wte, of in aanmerking komen voor het niet van toepassing zijn van het vergunningvereiste als bedoeld in het tweede lid onder a, f, h, i en j van dat artikel. Dit vereiste is neergelegd in artikel 2 van het Deelnemersreglement. Een cliëntenremisier is geen vergunningplichtige instelling en voldoet niet aan de vereisten voor toelating als Deelnemer bij DSI. Bovendien is het bureau van Appellant eenvoudig geen Deelnemer. Reeds om die reden kan hij niet geregistreerd worden. De registratievoorwaarden zijn op dit punt duidelijk.

Tenslotte overweegt de Commissie nog dat niet is gesteld noch gebleken dat de banken bij wie Appellant zijn cliënten aanbrengt, aansprakelijkheid aanvaarden jegens de buitenwereld voor het doen en laten van Appellant. Zelfs in het onwaarschijnlijke geval dat dat anders was, zou het nog aan het oordeel van directie en bestuur van DSI moeten worden overgelaten om te

bepalen of een dergelijke aansprakelijkheidsaanvaarding kan worden gelijkgesteld aan dienstverband of gezagsverhouding.

Appellant heeft ook nog aangevoerd dat de registratievereisten niet meer beantwoorden aan de eisen van deze tijd en dat DSI flexibeler zou moeten zijn. Hier staat de Commissie echter buiten. Wijziging van de registratievereisten behoort tot de bevoegdheid van het bestuur van DSI en niet door de Geschillencommissie.

De beslissing

Het beroep wordt afgewezen.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 23 d.d. 05-09-2001

beëindiging registratie i.v.m. referentie

De procedure

DSI heeft bij brief van 1 juli 2001 aan Appellant medegedeeld diens registratie op grond van artikel 6.2.1 van het algemene reglement te beëindigen per 1 juni 2001 (hierna: het Besluit).

Hiertegen heeft Appellant bij brief van diens raadsman van 14 juni 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

DSI heeft bij brief van 25 juli 2001 schriftelijk verweer gevoerd.

De Commissie heeft de partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en de vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 30 augustus 2001. Aanwezig waren: Appellant in persoon, alsmede diens raadsman Mr J. van der Pijl en namens DSI, Mr F.B. Demenint en Mr N. de Haas.

De zitting

Op de zitting heeft de raadsman van Appellant het verzoekschrift van 14 juni 2001 nader toegelicht. Namens Appellant zijn zowel formele als materiële bezwaren tegen het Besluit aangevoerd. Meer in het bijzonder is namens

Appellant aangevoerd dat het Besluit op onzorgvuldige wijze door DSI is genomen. Bij het door DSI voorafgaand aan haar Besluit uitgevoerde onderzoek zou het beginsel van hoor en wederhoor zijn geschonden aangezien door DSI in het kader van haar onderzoek bij de werkgever van Appellant informatie zou zijn opgevraagd, welke Appellant niet heeft kunnen controleren en weerspreken. Daarnaast is namens Appellant aangevoerd dat het Besluit door DSI niet, althans onvoldoende is gemotiveerd nu uit het Besluit voor Appellant niet op te maken is welke feiten en overwegingen tot dit Besluit hebben geleid.

DSI heeft ter zitting haar verweerschrift van 25 juli 2001 nader toegelicht. Door DSI is ondermeer aangevoerd dat zij heeft onderzocht of verder geen gronden zijn om aan te nemen dat de werkgever van Appellant ten onrechte geweigerd heeft een positieve referentie af te geven en dat dergelijke gronden niet zijn geconstateerd door DSI, waarna zij de registratie van Appellant heeft beëindigd op grond van artikel 6.2.1 van het algemeen reglement. Terzake van het door haar uitgevoerde onderzoek heeft DSI aangevoerd dat zij Appellant diverse malen in de gelegenheid heeft gesteld om (nadere) informatie aan DSI te verstrekken.

De beoordeling van het beroep

1. Op grond van de stukken en de verklaringen van partijen ter zitting is naar het voorlopig oordeel van de Commissie het Besluit van DSI van 1 juni 2001 onvoldoende gemotiveerd en is bij het aan dit Besluit voorafgaande onderzoek door DSI het beginsel van hoor en wederhoor onvoldoende in acht genomen;
2. De Commissie geeft DSI in overweging het Besluit van 1 juni 2001 in te trekken teneinde een nieuw besluit te nemen rekeninghoudend met hiervoor onder 1. gestelde. DSI dient de Commissie uiterlijk vrijdag 14 september 2001 schriftelijk omtrent haar beslissing te informeren, zulks met gelijktijdig afschrift aan de raadsman van Appellant;
3. De Commissie houdt ieder verder oordeel over deze zaak aan in afwachting van het bericht van DSI. Indien DSI de Commissie niet uiterlijk 14 september 2001 heeft geïnformeerd omtrent haar beslissing, dan zal de Commissie een beslissing het verzoekschrift van Appellant nemen;
4. Van deze tussenbeslissing van de Commissie staat slechts beroep open gelijktijdig met de eindbeslissing van de Commissie.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het Reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr C.J.B. Ebeling, (voorzitter), M.W. Scholten, Mr N.B. Zwikker en Mr M.J.F. Goethals (plaatsvervangend secretaris) en is getekend op 14 september 2001.

Uitspraak GCD nr. 19 d.d. 19-10-2001

afwijzing senior beleggingsadviseur, overgangsregeling

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 3 april 2001 aan Appellante meegedeeld dat haar verzoek tot opname in register II-B (senior beleggingsadviseur) is afgewezen (hierna: de Beschikking).

Hiertegen heeft Appellante op 13 mei 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 27 juni 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier overgelegd van de correspondentie voorafgaand aan de Beschikking.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 30 augustus 2001. Appellante heeft de Commissie laten weten niet aanwezig te zullen zijn. Namens het DSI waren Mr F.B. Demenint en mevrouw Mr N.C. de Haas aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellante in het beroepschrift dat haar aanmelding voor registratie als Senior Beleggingsadviseur is afgewezen door de gang van zaken bij het DSI. Het volgende was het geval. De aanmeldingsformulieren die door de bank Y. waren toegestuurd in oktober 1999 waren bij het DSI kwijtgeraakt. Op deze formulieren werd register II-A en II-B aangevraagd om zodoende in aanmerking te komen voor de overgangsregeling. Appellante heeft daarna een nieuw registratieverzoek ingediend zonder daarop specifiek te melden dat zij alsnog in aanmerking wilde komen voor de overgangsregeling, aangezien zij ervan uitging dat dit vanzelfsprekend was en aangezien de fout van de vermiste formulieren bij DSI lag. Eind 2000/begin 2001 kwam Appellante er via collega's achter dat zij wel de II-B registratie hadden gekregen, terwijl Appellantes opleiding en ervaring minimaal gelijk is aan die van hen. Appellante stelt ruim 10 jaar werkervaring te hebben en de juiste achtergrond. Zij heeft een wijzigingsformulier ingediend waarop op 3 april de beschikking van het DSI volgde.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellante is bij brief van 19 oktober 2000 geregistreerd als beleggingsadviseur in register II-A. DSI stelt in deze brief heel duidelijk dat binnen vier weken bezwaar kan worden gemaakt tegen de beslissing. Appellante heeft hier geen gebruik van gemaakt. Het verzoek van Appellante van 13 februari 2001 om de registratie om te zetten van II-A naar II-B heeft het DSI als zodanig geïnterpreteerd en beoordeeld conform het Algemeen Reglement. Het Algemeen Reglement stelt dat een geregistreerde om in aanmerking te komen voor een registratie als senior beleggingsadviseur over een opleiding dient te beschikken die is geaccrediteerd voor een senior registratie. Appellante beschikt hier niet over.

De zitting

Appellante is niet ter zitting verschenen. De heer Demenint wenst nog het volgende toe te voegen:

Mevrouw zegt eigenlijk dat haar brief van 13 mei 2001 een bezwaarschrift was maar het was in feite een nieuwe aanvraag. U vraagt mij of zij wel had kunnen zijn toegelaten als senior onder de overgangsregeling? Het antwoord is nee want ze voldeed ook toen niet aan de eisen.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist en het overigens ter zitting behandelde is met name komen vast te staan dat Appellante al bij brief van 19 oktober 2000 in kennis was gesteld van de registratie in register II-A. Appellante blijkt het achteraf niet eens te zijn met die registratie omdat zij vindt dat zij toenmaals recht had op registratie in het seniorregister. Zij heeft zich voor het eerst schriftelijk in die zin uitgelaten tegen het DSI bij brief van 13 februari 2001. Dit is een zeer grote overschrijding van de bezwaar- en beroepstermijnen van de reglementering. De Commissie kan daarom niet toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag- en toewijzingsprocedure van destijds. Zelfs als waar zou zijn dat het DSI destijds een fout heeft gemaakt jegens Appellante - wat overigens in het geheel niet is gebleken - dan nog zou deze Commissie het beroep niet kunnen toewijzen. Reglementaire beroepstermijnen dienen de rechtszekerheid en moeten in acht worden genomen.

De beslissing

Het beroep wordt afgewezen.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr N.W. Zwikker (leden van de

Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____
2001.

Uitspraak GCD nr. 17 d.d. 29-01-2001

afwijzing registratie, onderzoek AFM

› [Bekijk de uitspraak in hoger beroep.](#)

BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE DSI

inzake het beroep ingesteld door de heer V. (Appellant),
wonende te G. tegen DSI
(DSI GC 00-17)

De procedure en onderwerp van het beroep

Het DSI heeft bij brief van 26 juni 2000 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register III-B (senior vermogensbeheerder) is afgewezen (hierna: de Beschikking).

Hiertegen heeft Appellant beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Partijen hebben het dossier overgelegd van de correspondentie voorafgaand aan de Beschikking.

Appellant heeft een wrakingverzoek ingediend tegen de heer Mr P.M. Wortel, welk verzoek is gehonoreerd. Tevens heeft Appellant de Commissie kopie gestuurd van een brief aan de STE en het antwoord daarop. Het DSI heeft schriftelijk verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 13 december 2000.

Op de zitting is Appellant verschenen tezamen met zijn advocaat Mr V.L. Koppe. Namens het DSI zijn verschenen de heren Mr F.B. Demenint en Mr S.L.M. Follender Grossfeld.

De wederzijdse stellingen

In zijn schriftuur houdende de beroepsgronden (ongedateerd)voert Appellants raadsman zakelijk samengevat het volgende aan.

De afwijzing van Appellant is onzorgvuldig tot stand gekomen en voorbereid.

Alles draait om het STE onderzoek, maar dat is kennelijk ondeugdelijk. Dat onderzoek richtte zich niet tot Appellant maar tot de ex-werkgever A. Noch Appellant noch de klant W. is door de STE gehoord. Bovendien beschikt Appellant niet over de STE bevindingen. Men moet het ervoor houden dat ook DSI er niet over beschikt. Appellant weet zelfs niet wat de STE precies heeft onderzocht. Als het gaat over niet tijdig doorgeven van wijzigingen in optional data met betrekking tot intra day-transacties van W. dan vraagt Appellant zich af hoe dat dan is geconstateerd. Als er slechts ernstige vermoedens zijn, en geen wettig en overtuigend bewijs dan mag DSI Appellant niet afwijzen. Als de bevindingen van STE en Ex-werkgever A. al juist zijn, kan dat toch nooit voor DSI basis zijn voor afwijzing, aldus nog steeds Appellant. Appellant heeft voorts enkele referenties over zijn persoon overgelegd.

DSI stelt daar in het verweerschrift d.d. 12 oktober 2000 zakelijk samengevat het volgende tegenover. Reglementair was en is vereist dat Appellant een ex-werkgeversverklaring overlegde van Ex-werkgever A. Aan die eis heeft Appellant niet voldaan. Hij heeft van 1 december 1989 tot 1 oktober 1997 bij Ex-werkgever A. gewerkt. Daarna ging hij werken bij een van de verdachten in de beursfraude affaire. In het contact tussen nieuwe en oude werkgever, begin november 1997 bleek dat de oude werkgever ernstige bezwaren tegen Appellant koesterde. Appellant wist in 1996 en begin 1997 dat er bij Ex-werkgever A. verdenkingen tegen hem waren dat hij knoeide en regels overtrad. Hij stelde zich echter op het standpunt dat hij niets fout deed, althans dat er geen bewijs was geleverd dat hij wel iets fout deed. Ook de Moedermaatschappij werd eind 1997 betrokken bij de controverse, evenals Amsterdam Exchanges begin 1998. DSI is door Appellant gemachtigd om nadere inlichtingen over hem in te winnen waarna DSI zowel met directeur E. van Ex-werkgever A. als met Appellant heeft gesproken. Daarbij bleek dat Ex-werkgever A. vasthield aan haar verdenkingen en verwijten richting Appellant, inhoudende ondermeer dat Appellant rommelde bij de uitsplitsing van collect orders, effectenorders uitvoerde zonder dispositieruimte, en dat hij in elk geval de ernstige schijn wekte van regelovertredingen. Het DSI, aldus nog steeds Verweerster, heeft maar beperkte middelen om de integriteit van een kandidaat vast te stellen en moet in vergaande mate afgaan op hetgeen (ex)werkgevers daarover zeggen.

De zitting

Ter zitting zijn - zakelijk samengevat - de volgende verklaringen afgelegd.

Mr Koppe bepleit de zaak conform pleitnotities die aan het dossier worden toegevoegd. Hij verklaart voorts:

De kern ligt bij het onderzoek van de STE. Dat is niet overgelegd. Ik kan niet controleren of Ex-werkgever A. het DSI volledig en adequaat heeft voorgelicht.

Mr Follender Grossfeld:

Mr Koppe slaat in punt 3 van zijn pleitnota de spijker op de kop: als men niet voldoet aan de reglementseis dan kan met niet geregistreerd worden. DSI heeft geen eigen compliance-afdeling. De werkgevers hebben DSI opgericht en dragen de verantwoordelijkheid dat de medewerkers voldoen aan de eisen. DSI moet dus in belangrijke mate af kunnen gaan op datgene wat de Deelnemers haar vertellen. De heer Vogel van de STE heeft tegen DSI gezegd dat er wel degelijk in de nis van Ex-werkgever A. van alles mis was. De heer E. weet waar het onderzoek van de STE op was gericht. Het rapport van de IAD van Bank Y hebben wij niet.

Overigens bepleit Mr Follender Grossfeld de zaak conform zijn pleitnotities, die aan het dossier worden toegevoegd.

Mr Koppe:

Onder 3 gaf ik niet mijn standpunt weer, maar dat van de tegenpartij. Ex-werkgever A. zou eigenlijk zelf tegen STE moeten zeggen dat ze inlichtingen kunnen/moeten geven. Wellicht als getuige oproepen?

Mr Follender Grossfeld:

De vraag is of de STE iets wil komen verklaren. Dat had dan wel eens eerder onderzocht kunnen worden. Dus te laat, niet relevant en bovendien is de kans klein.

Mr Koppe:

Als deze Commissie oordeelt dat registratie geweigerd kan/mag worden omdat er geen positieve werkgeversverklaring is dan zal ik Ex-werkgever A. aan moeten pakken.

Door DSI wordt als getuige voorgebracht: De heer E. (10:23 uur).

De heer E.:

Wij hebben er goed over nagedacht om geen positieve werkgeversverklaring af te geven. In de loop der jaren is het nodige gepasseerd. De Appellant onderscheidde zich door slordigheid. Het vermoeden is geuit dat er werd geknoeid en dat de Appellant daar ook van profiteerde. Wij hebben een intern onderzoek ingesteld maar wij konden het niet bewijzen. Toen is er een problematische situatie ontstaan. Het was een klein clubje daar in de nis. Degene die het meldde was ondergeschikte van de Appellant. Het heeft eigenlijk te lang geduurd voor het bij mij kwam. Buiten mij om was er bijvoorbeeld een gesprek geweest tussen die medewerker, Appellant en een professionele klant. De medewerker voelde zich in dat gesprek geïntimideerd door Appellant en de klant. De IAD heeft een aantal gesprekken gevoerd maar kwam er niet uit. Het STE onderzoek richtte zich op de hele administratie van Ex-werkgever A., maar toegespitst op de particuliere kant, en dat is eigenlijk de nis. Ex-werkgever A. is van origine een institutioneel bedrijf. Veel collect orders. Vaak voor een buitenlands huis. Als je optional data wijzigt dan kan je iemand bevoordelen. Zeker als je de tickets 's avonds

invult. Ik heb zelf gezien dat hij dat laatste deed. Ik vond dat niet goed en dat zei ik ook. Ik heb nooit gezien dat hij optional data wijzigde. Er waren regelmatig storno's en verschillen. Dat komt inderdaad overal wel eens voor. Ik heb niet uitgezocht of het hier vaker was dan normaal.

De STE constateerde tekortkomingen in onze administratieve organisatie. We hebben toen een plan moeten voorleggen met verbeteringen. Sommige ingrijpend. Daarna hebben wij niet meer gehoord van de STE. Wij hebben bewust de werkgeversverklaring geweigerd omdat Appellant zwaar de schijn van onoirbaar handelen heeft gecreëerd. In zo'n remote-locationfunctie heeft hij ons vertrouwen beschaamd. Dat externe gesprek met die klant buiten ons om was een kwalijke zaak.

Op een vraag van Mr Koppe antwoord ik dat ik eerst even rustig erover na moet denken of ik het STE-rapport kan overleggen. Als de Commissie wil, kan ik het wel uitsluitend aan haar overleggen. De STE heeft alle transacties van W. onderzocht. Dat was een exclusieve klant van Appellant. Dat was die man van die institutionele belegger. De bevindingen waren onder meer dat onregelmatigheden waren gepleegd onder meer wijzigingen in optional data. Als Appellant aanwezig was, deed hij dat. In deze brief van de STE staat niet dat Appellant concreet op die dag dat of dat heeft gedaan maar volgens mij blijkt uit het rapport duidelijk dat het om Appellant gaat. Volgens mij heeft de STE wel met IAD gesproken maar niet met Appellant en ook niet met de twee aangevers. Er waren steeds vier partijen bij betrokken, waaronder een fondsbeheerder. Die laatste wist heel veel van grote orders die op de markt komen. De heer S. werkt nog bij ons.

Het gerommel kwam opvallend vaak voor bij de particulieren. Ik weet niet of dat ook opvallend vaak W. was. De STE heeft alleen W. gecontroleerd. Ik geloof meer in de waarheid van die beide andere waarnemers dan in die van Appellant.

Ik heb heel lang gewacht met een verdenking tegen Appellant. Er waren in de nis twee man plus die man van Bank X is drie. Klant W. deed dagelijks een paar affaires, gemiddeld. Er waren nooit eerder klachten geweest over Appellant. Toen ik bij Ex-werkgever A. kwam was het een administratieve puinhoop. Er waren jaren nodig om het op te zetten. Pas vanaf 1996 geautomatiseerd. Wel is het zo dat wij al diverse malen op de vingers waren getikt voor administratieve slordigheden. Dit gold voor iedereen en dat heb ik iedereen in het bedrijf meegedeeld.

De Appellant:

W. wisselde wel vaak tussen zijn twee rekeningen. Dan moest ik weer wijzigen.

Mr Koppe:

Het lijkt mij een volstrekt ondeugdelijk rapport van de STE. Ze hebben niet

eens met Appellant gesproken. Als de STE heeft gedacht aan frontrunning dan hadden ze het wel doorgezet. Zeker in die tijd stond frontrunning overal bovenaan de agenda. Ik hoor u zeggen dat het goed zou zijn als ook wij van onze kant aannemelijk maken dat het verhaal van Ex-werkgever A. en het DSI niet klopt. Dat vind ik ook wel, maar er ligt nu niets concreets op tafel wat ik kan aanvechten.

Mr Follender Grossfeld:

Kon Ex-werkgever A. die verklaring weigeren? Kon het DSI daarop de registratie weigeren? Ja. De heer Appellant was verantwoordelijk voor de nis. Vandaag is gebleken dat daar van alles mis was. In het rondje Y., Appellant en W. Het is bepaald niet niks wat er op tafel ligt. Het gaat niet om strafrecht. Er is door de tegenpartij bijzonder weinig tegenovergesteld. Misschien is er geen onomstotelijk bewijs. Waarom spreekt Appellant niet Ex-werkgever A. aan als dit zo belangrijk is? Naar aanleiding van wat op tafel ligt, kan Appellant niet worden toegelaten.

Mr Koppe:

Ik maak bezwaar tegen het releveren van collect orders in deze zaak. Daar is nog niet eerder over gesproken. In feite beschuldigt het DSI hem van strafbare feiten. Hij is niet vervolgd dus daarmee is de kous af.

Mr Follender Grossfeld:

De ex-werkgever en ex-werknemer moeten voor klaarheid zorgen. Het DSI kan dat niet. Dat ligt niet op haar weg.

De beoordeling van het beroep

Met het DSI is deze Commissie van mening dat het DSI bij het behandelen en beoordelen van registratieaanvragen geen andere keus heeft dan in vergaande mate te steunen op de informatie en het oordeel over de kandidaten zoals die door werkgevers en ex-werkgevers worden aangeleverd. Zij heeft in haar reglementering zo goed mogelijk dwingende voorschriften opgenomen om te bereiken dat die (ex) werkgevers de benodigde inlichtingen verschaffen. Aan die reglementering is overigens ook de natuurlijke persoon gebonden die de registratie verzoekt.

De Commissie kan in het midden laten of het enkele ontbreken van een positieve ex-werkgeversverklaring reeds voldoende is om een aanvraag af te wijzen, zoals het DSI ten processe heeft gesteld. In het onderhavige geval is immers meer aan de hand. Het DSI heeft zowel met Appellant als met Ex-werkgever A. uitvoerige besprekingen gehad teneinde te onderzoeken waarom Ex-werkgever A. de verklaring weigerde. Wat in die besprekingen en in dat onderzoek allemaal ter tafel is gekomen staat in het verweerschrift van het DSI.

Voor deze Commissie is het volgende komen vast te staan:

- meer dan één naaste medewerker van Appellant heeft geklaagd over onreglementaire malversaties door hun baas (Appellant). Zij traden daarmee buiten de hiërarchieke paden en staken hun nek uit.
- Al in 1997 had ook de werkgever zodanige verdenkingen tegen Appellant dat zij aangifte deed bij de STE (hetgeen een opmerkelijk zwaar middel was in een tijd dat de aangifteplicht van art. 39 Nadere Regeling 1999 nog niet gold). Die werkgever nam daarmee zelf risico. De Commissie acht het volslagen onaannemelijk dat voornoemde collega's en werkgever aldus zouden hebben gehandeld als zij niet overtuigd waren van hun gelijk.
- In zijn verklaring van 9 november 1997 (bijlage bij Verweerschrift DSI) erkent Appellant dat hij voor een klant kooporders heeft uitgevoerd alvorens er geld op de rekening stond.
- Ex-werkgever A. had in 1998 zodanige verdenking dat Appellant had geknoeid met collect orders dat zij bij de AEX gegevens heeft opgevraagd maar niet gekregen.
- De STE heeft, na de gang van zaken op de afdeling van Appellant te hebben onderzocht, geconcludeerd dat er gerommeld is, dat zij het ernstige vermoeden heeft van winsttoedeling, en dat optional data werden gewijzigd nadat het resultaat van de affaires bekend was. Het onderzoek was toegespitst op klant W. die exclusief door Appellant werd geholpen en buitengewoon intensief handelde.
- De werkgever had en heeft de verdenking dat Appellant in samenwerking met klant W. en een andere relatie van Appellant, zijnde een medewerker van een institutionele belegger, profiteerde van verboden informatieuitwisseling over institutionele orders.

Onder deze omstandigheden kan men niet zeggen dat het DSI de registratie niet zou mogen weigeren.

Deze Commissie is niet geroepen tot een oordeel over de wederzijdse rechten en verplichtingen in de (post)arbeidsrechtelijke relatie tussen Appellant en Ex-werkgever A.. Voor het oordeel waartoe zij wel is geroepen stelt de Commissie vast dat de voormalige werkgever de positieve verklaring niet lichtvaardig heeft geweigerd en dat er redelijke gronden voor die houding zijn.

(De directie van) Ex-werkgever A. heeft haar verantwoordelijkheid serieus genomen en heeft zich aanzienlijke inspanning getroost om op voorbeeldige wijze haar opvatting over partijen tegenover het DSI te verdedigen. Dat zij zich daardoor blootstelde aan juridische acties van de zijde van Appellant heeft zij voor lief genomen en zo hoort het in het DSI kader ook.

Aan Appellant moet worden toegegeven dat het STE- onderzoek niet zeer solide lijkt te zijn uitgevoerd, bijvoorbeeld omdat noch Appellant noch ook de klant van Appellant die bevoordeeld zou zijn door de kunstgrepen van Appellant, door de STE zijn gehoord in het kader van het onderzoek. Zoals al eerder gezegd mist het DSI zelf de mogelijkheden en bevoegdheden om de feiten verder te onderzoeken. In elk geval heeft het DSI Appellant wel

gehoord voor zij tot haar afwijzing kwam. Het DSI en deze Geschillencommissie zijn ook niet geroepen om kritiek te leveren op werkzaamheden van de STE. De STE is in het effectenverkeer de toezichthoudende autoriteit bij uitstek en haar bevindingen, alsmede het in verband met die bevindingen door de voormalige werkgever ingenomen standpunt konden het DSI in alle redelijkheid leiden tot afwijzing van het registratieverzoek van Appellant. Het beroep moet dan ook worden afgewezen.

Aan Appellant kan voorts worden toegegeven dat het DSI niet beyond the shadow of a doubt heeft bewezen dat Appellant strafbare feiten heeft gepleegd, maar dat hoeft ook niet. Er ligt voldoende materiaal tegen toelating van Appellant en Appellant heeft van zijn kant geen bewijs geleverd dat hij niettemin voldoet aan de eisen. Hij heeft zich grotendeels beperkt tot het overall plaatsen van vraagtekens; een techniek die in het strafrecht wellicht effectief is maar het in dezen niet behoort te zijn. Bovendien is ter zitting vastgesteld dat Appellant wel degelijk in strijd met alle geldende normen heeft meegewerkt aan het veelvuldig switchen van orders en transacties tussen de diverse rekeningen die direct en indirect aan klant W. toebehoorden, met het daarmee gepaard gaande wijzigen van optional data en onreglementair gebruik van collect orders. Het protest van Appellants raadsman tegen het plotseling releveren van collect orders wordt verworpen. In oude correspondentie en in het verweerschrift van DSI sub 18 alsook in de brief van Ex-werkgever A. aan Appellant van 29 februari 2000 wordt daarover al gesproken.

De beslissing

Het beroep wordt verworpen.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het Reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), F. Demmenie, B.H. Henkelman (leden van de Com-missie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 15 d.d. 06-08-2001

onvoldoende ervaring voor register vermogensbeheerder

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 20 februari 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register III-A (vermogensbeheerder) is afgewezen (hierna: de Beschikking).

Hiertegen heeft Appellant op 17 maart 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 20 april 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier overgelegd van de correspondentie voorafgaand aan de Beschikking.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 21 juni 2001. Aanwezig waren: Appellant in persoon en namens het DSI: Mr F.B. Demenint.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat stelt Appellant in het beroepschrift dat de reden voor afwijzing is dat hij geen twee jaar ervaring heeft als vermogensbeheerder. Hiertegen richt zich het beroep. Appellant zegt dat hij formeel een half jaar ervaring heeft als vermogensbeheerder bij bank Y. maar dat hij in de periode daarvoor, bij bank Z. veel ervaring heeft opgedaan met het opbouwen van effectenportefeuilles. Cliënten verzochten hem hun vermogens te beheren. Bank Z. besloot deze dienst niet aan te bieden, waardoor dergelijke verzoeken niet gehonoreerd konden worden. De praktijk was vervolgens dat hij voor een transactie, op basis van research van bank O, contact opnam met de cliënt, die in nagenoeg 100% van de gevallen akkoord ging. Die klanten hebben na Appellants overstap naar bank Y. hun portefeuille bij hem in beheer gegeven.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt dat Appellants verzoek tot registratie in register III-A is afgewezen op grond van besluit 00-15 van het Handboek Registratie. Hierin staat dat een adviseur die (ook) als vermogensbeheerder wil worden geregistreerd en niet beschikt over een opleiding op het gebied van vermogensbeheer gedurende de afgelopen twee jaar voor tenminste 50% van zijn tijd als zodanig werkzaam geweest dient te zijn. Dit besluit is opgesteld door de Functiecommissie Vermogensbeheer. Appellant heeft in zijn brief van 17 maart 2001 erkend dat zijn ervaring als vermogensbeheerder beperkt is tot inmiddels ruim een halfjaar. Daarvóór werkte Appellant tien jaar als beleggingsadviseur. Volgens de ex-werkgever is het enige verschil tussen vermogensbeheer en advies dat bij een transactie vooraf toestemming aan de cliënt gevraagd wordt in plaats van de transactie direct door te voeren. DSI stelt dat dit wel het essentiële verschil is dat met name in een vervolgtraject consequenties kan hebben. De verantwoordelijkheid van een beheerder is groter dan die van een adviseur.

De zitting

Ter zitting zijn - zakelijk samengevat - de volgende verklaringen afgelegd.

De heer X:

Praktisch ligt het bij mij iets anders. Ik zit al 11 jaar in het vak. Je zorgt voor periodiek onderhoud van de portefeuille, dat wil zeggen 2 tot 4 keer per jaar om de tafel met de cliënt en verder ook telefonisch contact. De klant zegt meestal: wat jullie vinden, volg ik toch wel. Je hoeft zelfs niet meer te bellen. Doe het maar. Formeel is besloten om toch maar niet de dienst vermogensbeheer bij de bank Z. te gaan voeren. Nu bij bank Y. doe ik circa 50/50 advies/beheer. Het essentiële verschil is het telefoontje vooraf.

De heer Demenint:

DSI is opgericht door de branche. De functie-adviescommissies hebben lang gekeken naar het onderscheid tussen adviseur en beheer. Hij heeft nu eenmaal niet formeel als zodanig gefunctioneerd.

De heer X:

Hoeveel accountmanagers wij hadden? Bij bank Z. 4 tot 6 adviseurs. 4 à 5 jaar heb ik dat gedaan. Toen volgden we bank O, nu bank Y. Mijn verantwoordelijkheid was toen misschien nog wel groter dan nu, gezien het strakke keurslijf nu. Er zijn een stuk of 6 standaardprofielen.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist en het overigens ter zitting behandelde is het volgende komen vast te staan.

De voor dit geval en voor deze kandidaat toepasselijke eis is: twee jaren ervaring. Appellant heeft tenminste vijf jaren ervaring. Het DSI heeft tegengeworpen dat daarbij formeel slechts gedurende een half jaar de functie van vermogensbeheerder in engere zin is uitgeoefend, dat wil zeggen discretionair beheer op basis van vrije hand overeenkomst met individuele klanten. Daarin heeft het DSI gelijk. Toch leidt dat niet tot afwijzing van het beroep.

De inzet van het geschil betreft de relevantie van de ervaring.

Onder de werking van de Overgangsregeling vigeerde de terminologie: recente, relevante werkervaring. In de thans toepasselijke Bijlage I van het Algemeen Reglement wordt de term gebruikt: recente, aansluitende werkervaring. Het gaat de Commissie te ver om uit dat tekstueel verschil te concluderen dat de werkervaring van de kandidaat thans niet meer relevant zou hoeven zijn. De werkervaring zal altijd relevant moeten zijn anders zou het systeem willekeurig zijn. De Commissie heeft onder de Overgangsregeling meer dan eens uitgemaakt dat het DSI het begrip relevant met inachtneming van redelijkheid en billijkheid en niet contrair aan algemeen

Nederlands taalgebruik dient te hanteren. Die lijn wordt voortgezet.

Het zou onredelijk zijn als men de ervaring van Appellant bij bank Z. niet mee zou rekenen.

Genoegzaam is aangetoond dat Appellant bovengemiddeld functioneerde en door werkgever en cliënten werd gewaardeerd in zijn werk als effectenspecialist. De cliënten gingen af op zijn oordeel en in economische zin beheerde hij hun portefeuilles ook toen al, ook al was het juridisch (net) geen vermogensbeheer in engere zin. Thans, nu hij dat laatste dan wèl doet, is er in feitelijke zin niets veranderd. Nog steeds worden de portefeuilles ingericht zoals door hem aangegeven en nog steeds laten de cliënten dat aan hem over. Ook is onveranderd dat Appellant (en de bank waar hij werkt) werken op basis van enkele door centrale research opgestelde standaardprofielen. De klanten die door Appellant werden bediend bij bank Z. zijn met medewerking van die laatste met Appellant meegegaan naar bank Y. alwaar zij thans nog steeds door Appellant worden bediend, thans met een beheercontract. Het is niet aannemelijk dat die klanten allemaal wilden overgaan op een wezenlijk andere dienstverlening. Tenslotte heeft bank Z. verklaard dat Appellant ook toen al bestemd was om het (formele) vermogensbeheer te gaan leiden als zij er wèl voor had gekozen om de automatiseringsinspanning voor lief te nemen. Dit past in het beeld dat Appellant feitelijk (lees: economisch, niet juridisch) tòch al in dat werk zat.

De beslissing

Het beroep slaagt. De Beschikking wordt vernietigd en de Geschillencommissie DSI bepaalt dat Appellant zal worden opgenomen in register III-A.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 14 d.d. 24-08-2001

afwijzing, onvoldoende opleiding

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 5 februari 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register II-A (beleggingsadviseur) is afgewezen (hierna: de Beschikking).

Hiertegen heeft Appellant op 27 februari 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 27 april 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier overgelegd van de correspondentie voorafgaand aan de Beschikking. Het DSI heeft daarnaast correspondentie overgelegd tussen haar, de ex-werkgever en Appellant d.d. 29 mei, 4 juni en 14 juni 2001.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 21 juni 2001. Aanwezig waren: Appellant in persoon en namens het DSI: Mr F.B. Demenint.

Onderwerp van het beroep

Het beroepschrift van Appellant bevat kort samengevat de volgende elementen:

- Appellant uit zijn ongenoegen over de slechte communicatie met het DSI.
- Appellant vindt de reden voor afwijzing van registratie onredelijk. Indien hij in het jaar 1999 nog in dienst was geweest bij bank A en geen arbeidsconflict met bank B had gehad, was hij zoals andere kandidaten gewoon geregistreerd.
- Zonder DSI registratie heeft solliciteren geen zin en dat is hem al gebleken. DSI had druk uit moeten oefenen op werkgever want werkgever is volgens DSI reglement verplicht de referentie af te geven. Ook in contract stond dat bank niets negatiefs over hem zou zeggen.
- Via dreiging door een advocaat alsnog ex-werkgeversverklaring ontvangen. Aanvraag registratie echter retour ontvangen van DSI aangezien werkgeversverklaring en handtekening werkgever ontbraken. Buitengewoon merkwaardig, DSI wist dat Appellant een WW-uitkering ontving. Na telefonisch contact wederom ingestuurd.
- 5 februari afwijzing van registratie ontvangen met als reden het niet voldoen aan de relevante HBO-vereiste.
- Appellant betreurt het dat in de afwijzingsbrief van het DSI niet duidelijk geformuleerd staat wanneer en hoe hij de registratie wel kan verkrijgen.
- Appellant volgt dagelijks de financiële ontwikkelingen bij beursgenoteerde bedrijven, bestudeert jaarverslagen en bezoekt diverse jaarvergaderingen om volledig op de hoogte te zijn van belangrijke ontwikkelingen om diverse partijen van een gedegen advies te kunnen voorzien. Datzelfde kan men bepaald niet zeggen van veel mensen die wèl geregistreerd zijn.

Het verweer

Kort samengevat stelt het DSI dat Appellants verzoek tot registratie in register II-A is afgewezen op grond van de volgende feiten:

Hoewel de Overgangperiode ruimschoots verstreken was, is het DSI toch

bereid geweest om de aanvraag onder de Overgangsregeling '99 te behandelen. Reden voor het afwijzen van de aanvraag is het ontbreken van een positieve referentie (de ex-werkgever heeft zelfs een negatieve referentie afgegeven) en het niet voldoen aan de opleidingseisen. Hij heeft geen effectentypische opleiding gevolgd en geen HBO. De referentie is blijkbaar geweigerd omdat Appellant diverse fouten heeft gemaakt en als gevolg is ontslagen. Appellant kan daartegenover onvoldoende aantonen dat er niets aan de hand is geweest. Verder kan het DSI niet gaan in haar onderzoek. Zij heeft nu eenmaal geen andere keuze dan afgaan op het oordeel van werkgevers en ex-werkgevers.

De zitting

Ter zitting zijn - zakelijk samengevat - de volgende verklaringen afgelegd.

De heer Demenint:

Het was buitengewoon onduidelijk waarom bank B de verklaring weigerde. Daarom hebben wij nog gecorrespondeerd. Ik wilde eigenlijk in deze zaak een voorstel doen.

De heer X:

Ik wil daarop reageren. DSI heeft alle correspondentie met de advocaten gezien. Dat had ik ook altijd al aangeboden. DSI had de zaak eigenlijk moeten regelen met de werkgever. Ik heb twee jaarsalarissen meegekregen. Toen was het voor de kantonrechter een hamerstuk en werd de arbeidsovereenkomst ontbonden.

De heer Demenint:

Moest u nou wel of niet de margin controleren?

De heer X:

Je weet van de klant wat de waarde van de portefeuille is en wat de margin is. Je ziet in het scherm wat de margin-eis is van de order die zojuist werd opgegeven. Dan kan je dus zien of er ruimte is. In dit geval was de opgave van Bank C dus fout. Die buitenlandse posities zijn plotseling weggevallen uit de opgave van bank C.

De heer Demenint:

Als die referentie van de werkgever er wel was dan had hij wel voor registratie in aanmerking kunnen komen, ondanks deze feiten.

De heer X:

Ik wil alle diploma's wel halen maar als ik niet ingeschreven sta, dan hoef ik niet eens te gaan solliciteren.

De beoordeling van het beroep

1. Op grond van de stukken en de verklaringen van partijen gaat de

Commissie uit van de volgende vaststaande feiten en omstandigheden.

1.1 Appellant is van 1981 tot 1999 werkzaam geweest als beleggingsadviseur bij dezelfde bank. Hij heeft geen door het DSI erkende effectentypische opleidingen afgerond en geen relevante HBO opleiding. Hij voldoet niet aan de opleidingseisen die DSI in het Algemeen Reglement als voorwaarde heeft gesteld voor registratie als beleggingsadviseur; noch onder de Overgangsregeling '99 noch onder de normale regeling. Hij is nooit geregistreerd geweest bij DSI.

1.2 In 1999 is tussen werkgever en werknemer een geschil ontstaan dat hoog opliep. Daarna is de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter ontbonden. De werkgever heeft aan Appellant bij die gelegenheid een afvloeiingssom meegegeven van twee jaarsalarissen.

De werkgever heeft aan het DSI verklaard dat zij niet zonder voorbehoud een gunstige referentie kan afgeven omtrent Appellants deskundigheid en integriteit. Desgevraagd heeft de werkgever aan DSI verklaard welke redenen aan die weigering ten grondslag liggen. Die redenen zijn beschreven in de processtukken.

1.3 DSI heeft besloten, Appellants aanvraag tot registratie uit coulance te behandelen onder de Overgangsregeling '99. Zij heeft die aanvraag vervolgens op 5 februari 2001 afgewezen op de grond dat Appellant niet voldoet aan de opleidingseisen.

1.4 Appellant is er nog steeds niet in geslaagd om een passende nieuwe baan als beleggingsadviseur te vinden. Sollicitaties stuiten af op het feit dat hij niet DSI geregistreerd is.

2. Tijdens de Overgangsregeling was een bepaald gebruik ontstaan in de praktijk van het DSI, dat zij kandidaten die (slechts) niet voldeden aan bepaalde opleidingseisen ook wel toeliet onder het voorbehoud dat bepaalde diploma's binnen zekere termijn werden behaald. Dit zou het DSI ook bij deze kandidaat hebben kunnen doen als hij overigens aan de voorwaarden voldeed, en inderdaad lijkt het DSI dat ten aanzien van deze Appellant in deze beroepszaak ook te beamen.

Dat laat echter onverlet dat Appellant geen werkgever heeft en thans niet werkzaam is als beleggingsadviseur in de zin van de DSI reglementering.

Dat is op zichzelf al een onoverkomelijk beletsel voor registratie. Alleen om die reden al kan het beroep niet worden toegewezen en behoeven de overige geschilpunten geen behandeling meer.

3. Partijen hebben echter aan de Commissie ook de volgende vraag voorgelegd. Als Appellant binnen een redelijke termijn de vereiste diploma's haalt (en hij een nieuwe baan heeft als beleggingsadviseur) kan hij dan wèl

worden geregistreerd, of zal hem dan wéér worden tegengeworpen dat hij geen positieve ex-werkgeversverklaring kan overleggen van de voormalige werkgever? Over die vraag oordeelt de Commissie als volgt.

Het DSI heeft naar de mening van de Commissie terecht een onderzoek ingesteld naar het hoe en waarom van de weigering van bank B om een schone werkgeversverklaring af te geven. De Commissie moet er van uitgaan dat hetgeen de partijen en de voormalige werkgever daarover hebben gezegd en geschreven, zoals in het dossier aanwezig, ook volledig is en er buiten deze verwijten die de werkgever aan Appellant heeft gemaakt er niet nog andere zijn die voor de objectieve onderzoeker niet kenbaar zijn.

Uit de stukken blijkt dat veruit het belangrijkste verwijt betreft de marginbewaking ten aanzien van één bankklant tijdens een periode van enkele dagen voor Kerstmis 1998. Die klant had binnen een grote samengestelde semi-professionele positie ook enkele buitenlandse indexopties. Gebleken is dat Appellant niet heeft gesignaleerd dat er een margintekort optrad. Evenzeer is echter gebleken dat de computeruitdraaien van de margineisen die werden geproduceerd door de centrale backoffice van de bank waar Appellant werkte - aan de hand waarvan de accountmanagers bovendien verplicht moesten werken - dat margintekort, óók niet zichtbaar maakten. Van het verwijt blijft dan weinig over, nog daargelaten dat de werkgever niet aan het DSI heeft kunnen aantonen - ondanks dringend verzoek van het DSI - dat Appellant interne regels had overtreden en zo ja, welke. De brief met bijlagen van de werkgever aan het DSI van 14 juni 2001 is daartoe volstrekt onvoldoende.

Dit beeld wordt overigens ondersteund door het gegeven dat aan Appellant een afvloeiingssom is meegegeven ter grootte van de ongekorte kantonrechtformule, hetgeen in het arbeidsrecht gebruikelijk is bij schuldloos ontslag.

Zonder dat de Commissie zich een oordeel aanmatigt over de vraag of de werkgever aldus terecht of onterecht de schone werkgeversverklaring heeft geweigerd - dat oordeel is voorbehouden aan de burgerlijke rechter - kan wel worden vastgesteld dat het DSI in dit geval ten aanzien van deze Appellant aan het ontbreken van die verklaring geen negatieve gevolgen dient te verbinden voor het verwerken van een registratie-aanvraag. Wanneer of indien Appellant te zijner tijd wel aan de overige vereisten voor registratie voldoet, dan zal het DSI hem dus dienen te registreren.

De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

Uitspraak GCD nr. 12 d.d. 06-08-2001

afwijzing wijziging register senior beleggingsadviseur

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 18 januari 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot opname in register II-B (senior beleggingsadviseur) is afgewezen (hierna: de Beschikking).

Hiertegen heeft Appellant op 24 januari 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen. Appellant heeft bij brief van 6 maart 2001 een nadere toelichting gegeven.

Het DSI heeft op 19 april 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier overgelegd van de correspondentie voorafgaand aan de Beschikking.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 21 juni 2001. Aanwezig waren: Appellant in persoon en namens het DSI: Mr F.B. Dementint.

Onderwerp van het beroep

In de brief van 24 januari 2001 erkent Appellant te laat gereageerd te hebben op de registratie in 1999. Als reden geeft hij op privé een verhuizing en zakelijk een overgang van kantoor Middelharnis naar kantoor Sliedrecht waardoor hij niet voldoende heeft stilgestaan bij zijn registratie. In de brief voegt Appellant met nadruk toe aan de notitie van de heer C. van 11 januari 2001 dat het dossier van de afdeling personeelszaken slechts teruggaat tot januari 1990. Appellant stelt dat hij reeds in dienst bij bank Y sinds 1974 en actief in de beleggingshoek vanaf 1985 voor meer dan 50% van zijn dagtaak. De heer C. ziet gezien Appellants staat van dienst geen belemmering voor registratie in register II-B.

Het Verweer

Het verweer van DSI bevat de volgende elementen:

- Appellant vraagt om een senior registratie ruim één jaar na de bevestiging dat hij geregistreerd is als beleggingsadviseur. Dit verzoek kan niet beschouwd worden als een bezwaar op de beslissing van Appellant maar moet gezien worden als een nieuwe aanvraag en aldus beoordeeld worden.
- Appellant beschikt niet over een afgeronde senior opleiding en voldoet daarmee niet aan de eisen die het Algemeen Reglement stelt aan een registratie als senior beleggingsadviseur.
- Zelfs al zou de Commissie oordelen dat het verzoek wél gezien mag worden als een bezwaar op de beslissing van 15 oktober 1999, dan wordt het verzoek alsnog afgewezen, aangezien Appellant niet beschik over tien jaar relevante werkervaring.
- De heer C. verklaart dat appellant de afgelopen tien jaar voor tenminste 50% van zijn tijd met beleggingen is bezig geweest. Deze verklaring is gedateerd op 11 januari 2001 dit zou betekenen dat Appellant vanaf januari 1991 voor meer dan de helft van zijn tijd bezig is met beleggingen. Ten tijde van de beoordeling komt dit uit op krap negen jaar relevante werkervaring. Dit is nog steeds onvoldoende.
- DSI benadrukt dat bij het beoordelen van het vragenformulier in grote mate dient te kunnen worden afgegaan op de verklaringen van de aanvrager. Op het formulier wordt voldoende aandacht besteed aan het feit dat het invullen ervan zorgvuldig dient te gebeuren.

De zitting

Ter zitting zijn - zakelijk samengevat - de volgende verklaringen afgelegd.

De heer X:

In de zomer van 1999 moesten de beleggingsadviseurs zich aanmelden. Ik zat ongelukkig, verhuizing. Na de vakantie zou ik overgaan naar een ander kantoor. Eigenlijk niet goed ingevuld. Pas later zag ik dat ik A was en niet B. De heer C. kon niet verder terugkijken tot 1990. Ik heb nog een collega gevonden, de heer Van R. die beaamt dat ik sinds 1985 voor meer dan 50% dit werk doe. Ik werk bijna 27 jaar bij deze instelling.

De heer X legt vervolgens een verklaring over d.d. 29 mei 2001 van een collega. Hij meent dat die verklaring zijn standpunt ondersteunt.

De heer Demenint:

In het aanvraagformulier staat heel concreet dat hij vanaf 1992 meer dan 50% beleggingsactiviteiten doet. Dat is toch geen vergissing?

De heer X:

Ja, ik heb mij absoluut vergist in het jaartal. Rond 1984 was mijn specialisme

al expliciet beleggen. Verder was ik generalist. Ik deed in 1999 die extra Nibe-cursus om mij scherp te houden.

De heer Demenint:

Meneer kan als senior worden ingeschreven zodra hij een geaccrediteerde senioropleiding heeft gedaan.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist en het overigens ter zitting behandelde is het volgende komen vast te staan.

Verweerder is geregistreerd als Beleggingsadviseur (register II-A). Hij is al sedert 1974 in dienst bij bank Y. Hij stelt dat hij zich daarbij sedert 1985 substantieel bezig hield met beleggingen. In zijn aanmeldingsformulier evenwel heeft hij gesteld dat dat pas sedert 1992 zo was. Ter zitting zei hij dat hij zich had vergist bij het invullen van dat formulier. Hoewel dat laatste mogelijk is, maakt dit geen sterke indruk. Voor dat soort vergissingen kan men zich in beginsel niet aan de eigen verantwoordelijkheid onttrekken. Daar komt bij dat het overgelegde Opleidings-CV uitwijst dat Verweerder in de periode 1984-1999 weliswaar een flink aantal cursussen heeft gevolgd maar die lagen voor 99% op andere deelgebieden van de bancaire dienstverlening dan effectenadvisering.

Dit alles hoeft door de Commissie niet verder uitgediept te worden om de volgende reden. Bij beschikking van 15 oktober 1999 heeft DSI de registratie van Verweerder in register II-A (beleggingsadviseur) bevestigd. Verweerder heeft daartegen niet tijdig bezwaar en beroep ingesteld. Zijn eerste schriftelijke reactie - voorzover die al aan te merken is als bezwaarschrift - dateert van 21 december 2000, meer dan twaalf maanden te laat. Zelfs als wel vast zou komen staan dat DSI Verweerder in 1999 in register II-B had behoren te registreren - hetgeen nog niet is gebleken - dan nog zou het onderhavig beroep niet kunnen slagen. Het is immers strijdig met elementaire eisen van rechtszekerheid als reglementaire beroepstermijnen zózeer zouden mogen worden veronachtzaamd.

De beslissing

Het beroep wordt afgewezen.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.

eëindiging n.a.v. informatie ex-werkgever

De procedure en onderwerp van het beroep

Bij brief van 18 februari 2000 (hierna de Beschikking) heeft het DSI de registratie van Appellant beëindigd. Daartegen heeft Appellant bij brief van 2 maart 2000 pro forma beroep ingesteld bij deze Commissie. De gronden van het beroep zijn aangevuld en nader aangevoerd bij brieven van Appellants raadsman Mr A.V. Paardekooper d.d. 7 en 13 juli 2000, met producties. Het DSI heeft een verweerschrift met producties ingediend d.d. 1 augustus 2000. Partijen zijn vervolgens opgeroepen voor de mondelinge behandeling van 22 september 2000.

Op 19 september heeft Appellants raadsman een brief aan de Commissie gezonden met een groot aantal bijlagen. De voorzitter van de Commissie heeft geweigerd de stukken d.d. 19 september in behandeling te nemen omdat Appellant de Commissie en het DSI aldus onvoldoende tijd heeft gelaten om van die stukken deugdelijk kennis te nemen.

Op de zitting van 22 september 2000 zijn verschenen: Appellant in persoon vergezeld van zijn raadsman en namens het DSI: Mr F.B. Demenint, mevrouw Mr N. de Haas en gemachtigde Mr S.L.M. Follender Grossfeld.

Ter zitting hebben de raadslieden van partijen gepleit aan de hand van pleitnota's die aan het dossier zijn toegevoegd. Ook Appellant zelf is aan het woord geweest. Verder heeft Appellant getuige X laten horen als getuige en heeft het DSI getuige Y laten horen als getuige.

De gronden van het beroep

Appellant heeft zijn beroep kort samengevat gegrond op de volgende stellingen:

- Het DSI heeft zijn registratie beëindigd naar aanleiding van informatie die zij van de ex-werkgever had gekregen. Appellant was daar geschorst omdat hij elders privétransacties in effecten had gedaan. Dat was echter niet verboden. In het bedrijf van de werkgever gold geen Regeling Privétransacties, waarmee die werkgever overigens de regels overtrad.
- De AEX heeft geweigerd, Appellant toe te laten als beurshandelaar, zulks ten onrechte.
- De STE heeft geen bezwaren tegen Appellant.
- De motivering van de Beschikking was ondeugdelijk in zoverre deze mede inhield dat geen positieve werkgeversverklaring werd verwacht van de ex-werkgever. Het DSI heeft Appellant niet eens verzocht om zo'n verklaring.
- Appellant tast in het duister over de redenen waarom AEX en DSI en wellicht ook de ex-werkgever hem weren.
- Appellant voldoet aan alle algemene vereisten voor registratie bij het DSI.

Appellant verzoekt om de beëindiging van de registratie te redresseren, met veroordeling van het DSI in de kosten.

Het Verweer

Het DSI voert in het verweerschrift een aantal feiten aan over de gebeurtenissen voorafgaande aan de Beschikking, en kort samengevat voert zij het verweer dat Appellant niet voldoet aan een van de belangrijkste voorwaarden voor registratie, te weten een positieve verklaring van de ex-werkgever. De ex-werkgever heeft op 13 januari 2000 schriftelijk aan het DSI meegedeeld dat zij de eerdere positieve verklaring ten aanzien van de integriteit, deskundigheid en vakbekwaamheid van Appellant intrekt. Ook zelfstandig is het DSI op basis van het aan haar gebleken feitencomplex van mening dat Appellant niet voldoet aan de eisen van integriteit en deskundigheid.

Bij de mondelinge behandeling is in bovenvermelde juridische standpunten geen relevante wijziging gekomen.

De zitting

Mr Paardekooper en Mr Follender Grossfeld pleiten aan de hand van pleitnotities die aan het dossier worden toegevoegd. Buiten de teksten van de pleitnota's plaatsen Mr Paardekooper en/of de heer Appellant en Mr Follender Grossfeld de volgende opmerkingen (alles zakelijk samengevat, en voorzover relevant).

Mr Paardekooper:

-Waarom doet de directeur van de ex-werkgever dit alles? Appellant kan maar één verklaring bedenken: De directeur van de ex-werkgever zit zelf fout en wil de aandacht afleiden.

- Er is bij de ex-werkgever absoluut geen reglement, ik heb er driemaal om gevraagd en niet gekregen. Als je kijkt naar die notulen van die commissarissenvergadering (productie 7 bij verweerschrift Follender Grossfeld) zie je staan dat er misbruik voorwetenschap was. Dat betwist ik ten zeerste.

- Ik betwist dat de ex-werkgever tegenpartij was van de privé-affaires van Appellant.

- De Ring Rosa-affaire geschiedde op advies en initiatief van de Bank x. Bank x had Appellant gevraagd om even voor haar bij de notaris een akte te tekenen. Appellant kocht 20.000 Ring Rosa en mocht er 1.500 houden.

- De privétransacties van Appellant gebeurden soms in de vrije hand en soms op eigen initiatief van Appellant.

- Appellant betaalde geen beheerfee aan Bank x/Getuige 2, alleen transactiekosten.

- Ik betwist dat alle winst bij Appellant werd geplaatst en verlies bij andere

klanten van Bank x.

- Wij voeren geen procedure tegen de Bank x maar ik heb daar wel een paar indringende verzoeken neergelegd.
- Appellant erkent de debetstand van 1,4 miljoen bij de Bank x.
- Appellant erkent dat hij nooit de nota's en dagafschriften aan zijn werkgever heeft gegeven, maar alleen een transactieoverzicht.
- Appellant heeft verder geen schulden. Op D. heeft hij nog een grotere tegenvordering zodat wij per saldo geld van D. moeten hebben. Die schuld van een paar ton aan de werkgever heeft te maken met de aandelen die Appellant heeft in het bedrijf van de werkgever. De aandelen zijn verpand en zijn meer waard dus per saldo is er geen schuld.

Mr Follender Grossfeld:

- Appellant heeft geen bankafschriften en ook geen effectennota's overgelegd aan de Geschillencommissie DSI, noch aan het DSI zelf. Ook niet aan de ex-werkgever.
- Appellant is misschien ook wel bij zijn voormalige werkgever D. geschorst of ontslagen maar daar heb ik geen gegevens over.
- Appellant had zelf de wetgeving ook moeten/kunnen kennen.
- Geregistreerden moeten zelf alles melden, DSI kan niet 8000 man achter de broek zitten.
- Hoe kan in vredesnaam een professionele handelaar met dit soort constructies van Getuige 2 meedoen om marginverplichtingen te ontduiken.

Mr Paardekooper brengt voor Getuige 2.

De Secretaris zegt dat getuigen voor deze Commissie niet onder ede worden geplaatst en dat er geen bandopname-apparatuur is. De vragen aan de getuigen en de verklaringen van de getuigen dienen kort en zakelijk te zijn en rechtstreeks relevant voor het geschil wat voor deze Commissie thans aanhangig is.

Getuige 2:

Ik werkte toen bij Bank X. Ik was de contactman van Appellant. Ik had een volmacht gekregen van Appellant om ook op eigen initiatief orders voor hem te kunnen doen. Dat was ergens in '97, '98 of '99. Ja, die volmacht is ook gearchiveerd bij de Bank x.

Over die Ring Rosa-affaire kan ik het volgende zeggen. Appellant heeft inderdaad voor de bank 20.000 stukken gekocht. 18.500 hebben wij doorgeboekt en verdeeld over andere klanten. Het is niet eens mogelijk voor mij om winst toe te delen aan de één en verlies aan de ander. Ook niet als het vrije hand klanten zijn. Alle gegevens van de specifieke klant en het depot waar het over gaat komen meteen in het geautomatiseerd systeem terecht. Collect orders ken ik niet. Elke order was voor één klant. Een relatie van mij kwam aan met de tip die leidde tot de Ring Rosa-affaire. Gekocht is dacht ik op 26 gulden. De affaire leidde niet direct tot winst voor onze klanten want

toen enige tijd later de notering aan de beurs kwam, was de introductiekoers dacht ik, 20 gulden. Uiteindelijk werd het wel een goede zaak voor de klanten.

Ongeveer 50% van alle transacties die wij voor Appellant hadden uitgevoerd hebben wij op eigen initiatief gedaan onder de volmacht. Voor de andere helft hadden wij steeds orders gekregen van Appellant. Ik ben weg bij Bank x. Wij hadden verschil van inzicht. Dat had niet te maken met deze affaires van Appellant.

Mr Follender Grossfeld brengt voor getuige 1, directeur van de ex-werkgever. Deze verklaart als volgt.

Getuige 1:

De STE belde ons en vroeg ons of wij wisten van de privétransacties van Appellant. Daarop zei ik: nee. Toen wij Appellant daarop aanspraken, kregen wij van hem eerst alleen de nota's over '99. Wij hebben nooit de nota's gekregen over een groot deel van '98, alleen een summier transactieoverzicht, misschien opgemaakt door de Bank X. Het is juist dat onze medewerkers maar beperkt privétransacties mochten doen. Ze moesten in elk geval alles melden. Andere marketmakers deden dat wel, die gaven dan meteen de nota van de affaire en die registreerden en archiveerden wij. Appellant meldde niets. Iets minder dan de helft van onze marketmakers deed wel eens wat privé. Ik weet natuurlijk niet of zij mij alles laten zien. Op uw vraag of dat zomaar mocht, dat een van mijn marketmakers privé zulke grote transacties deed zeg ik: nee. Het kwam trouwens niet eens in mij op dat iemand zoiets zou kunnen doen; dat een van onze medewerkers onze infrastructuur met koersinformatie, schermen enz. voor privédoeleinden zou misbruiken.

Rond 10 januari, toen dit speelde, was bij ons absoluut niet bekend dat hij intussen al begin februari ergens anders zou beginnen te werken. Daar was nooit sprake van geweest. Appellant heeft mij ook nooit verteld dat hij een debetstand van 1,4 miljoen had. Op uw vraag of de Ring Rosa affaire een normale zaak is voor een professionele handelaar antwoord ik: ik zou zoiets zelf nooit doen.

Op vragen van Mr Paardekooper antwoord ik dat wij tussen '97 en '99 geen reglement voor privétransacties hanteerden. Wij hadden wel iemand die als compliance officer fungeerde. Dat was de heer D. Iedereen leverde bij hem zijn eventuele nota's in. De heer D. was niet bij de AEX aangemeld als compliance officer. U vraagt of mij iets is gebleken van misbruik voor wetenschap bij de privétransacties van Appellant. Ik vind dat nogal duidelijk. 100% van de intraday transacties en futures werden namelijk met winst afgesloten en dat is totaal onmogelijk. De helft vind ik normaal, 70% vind ik al buitengewoon. Hoe hij het heeft gedaan, weet ik niet. Nou, misschien was het geen 100 maar 99% met winst. Nee, in zijn eigenlijke werk

als marketmaker bij ons bedrijf deed hij het bepaald niet zo goed.

Verder is door Appellant nog verklaard:

Ik stond op de AEX als marketmaker in de index en in ING, niet in Ring Rosa. Als ik met die futures op winst stond aan het eind van de dag dan nam ik die winst en sloot ik de positie. Maar bij verlies liet ik hem doorlopen. Dan is het niet zo gek dat de intraday transacties winst opleveren. De reden dat ik uiteindelijk, totaal bezien, toch van winst in verlies terecht kwam was tweemaal. Ik had een keer voor 8 à 9 ton puts gekocht op de index. Bij Bank X zouden ze er nog futures voor mij bijkopen maar dat is niet gebeurd. Toen had ik in een keer een heel groot verlies. De tweede reden was dat de Bank X op een goed moment de regels aanscherpte voor margin en toen moesten er posities van klanten en ook van mij gedwongen worden geliquideerd. Getuige 2 had een constructie bedacht waardoor ik geen margin hoefde te storten. Ik stortte dus nul gulden.

Ik heb niet gehandeld met voorkennis.

Slotwoord Mr Follender Grossfeld:

Die grote schuld ad 1,4 miljoen had hij moeten melden. Margin is voor futureshandel wezenlijk. Hij had niet mogen meewerken aan een constructie om daarmee de hand te lichten.

De beoordeling van het geschil

In deze procedure zijn beide partijen diep ingegaan op de gebeurtenissen in januari 2000 en op de geschillen die Appellant daarover heeft en/of heeft gehad met vooral zijn voormalige werkgever, de AEX, het DSI en wellicht de Bank X. Deze Commissie kan geen ander geschil behandelen dan dat tussen Appellant enerzijds en het DSI anderzijds hetwelk direct betrekking heeft op de vraag of het DSI onder de omstandigheden van het geval de registratie van Appellant heeft kunnen en mogen beëindigen.

Met Appellant is de Commissie van mening dat de Beschikking gebrekkig is gemotiveerd in zoverre erin stond dat geen positieve werkgeversverklaring werd verwacht. Op 13 januari 2000 had De ex-werkgever immers al geschreven aan het DSI in bewoordingen die niet anders kunnen worden opgevat dan dat De ex-werkgeveer een positieve verklaring weigerde en in de Beschikking had dat vermeld kunnen worden. De schoonheidsfout leidt niet tot vernietiging van de Beschikking. De Commissie verduidelijkt de motivering als zojuist aangegeven. Appellant is door het motiveringsgebrek niet of nauwelijks in zijn belangen geschaad. Het kan bij hem nooit aan twijfel onderhevig zijn geweest welke de bezwaren waren die de ex-werkgever en het DSI tegen hem hadden. Daarop heeft Appellant zich dan ook terecht geconcentreerd in deze beroepsprocedure.

Het lijkt er inderdaad op dat Appellant enkele maanden lang door de diverse instanties van het kastje naar de muur gestuurd is, althans het is begrijpelijk dat hij het gevoel had dat DSI, AEX, STE, De ex-werkgever en Bank X zich allemaal achter elkaar verschuilden, maar dat is niet direct van belang voor de uitkomst van deze specifieke procedure tussen deze twee partijen.

Uit de overgelegde stukken - schrifturen en producties - en de afgelegde verklaringen ter zitting, voorzover erkend of niet danwel onvoldoende gemotiveerd en gedocumenteerd betwist, zijn onderstaande feiten voor de Commissie komen vast te staan en dat is voldoende grondslag om te komen tot een beslissing in het beroep.

Appellant stelt bij herhaling dat de ex-werkgever privétransacties nooit heeft verboden noch aan een reglement heeft gebonden. Het is niet komen vast te staan of in het bedrijf van de ex-werkgever mondelinge instructies golden over privétransacties. Wel heeft de ex-werkgever gesteld - mede bij monde van getuige 2, de directeur van de ex-werkgever ter zitting - dat sommige collega's van Appellant ook wel eens privétransacties deden, en die dan wel meldden aan de werkgever. Intussen staat wel vast dat de ex-werkgever niet een daartoe door de STE en AEX voorgeschreven reglement had ingevoerd maar Appellant kan zich daarachter niet verschuilen. Appellant heeft jaren op de AEX gehandeld als beroepseffectenhandelaar. Van hem mocht worden verwacht dat hij ook zelfstandig tenminste enige basiskennis had van de wet- en regelgeving op gebied van de effectenhandel. De Commissie mag ervan uitgaan dat Appellant zelf nooit heeft geïnformeerd bij zijn werkgever hoe het zat met privétransacties. Sterker nog, Appellant heeft zijn privétransacties voor zijn werkgever verborgen gehouden. Althans hij heeft daarbij zó geopereerd dat de kans dat ze voor de werkgever verborgen zouden blijven, maximaal was. De werkgever is er achtergekomen doordat de STE de zaak op het spoor was gekomen en de werkgever op de activiteiten van Appellant had gewezen. Appellant handelde voor zijn werkgever op de beurs in opties en futures, maar deed dat heimelijk ook voor eigen privérekening via een afgelegen, klein plaatselijk bankkantoor. Hij zei dat niet tegen de werkgever en vroeg niet of dat mocht. De privéhandel die Appellant deed betrof bovendien veelal juist opties en futures op de AEX-index, dat wil zeggen dezelfde fondsen waarin hij beurshandel behoorde te bedrijven en ook bedreef.

Tenslotte staat vast dat de privéhandeltjes van Appellant een buitensporig grote omvang hadden zowel qua aantal transacties als qua financieel belang. Hij heeft in 1998 vrijwel dagelijks gehandeld met een omzet van circa NLG 700 miljoen. Vaak bedreef hij daghandel. Tussen april en oktober 1998 werden honderden transacties intraday of binnen twee dagen afgewikkeld. In een ongebruikelijk, en volgens de directeur van de ex-werkgever zelfs onmogelijk groot aantal gevallen maakte Appellant daarbij winst. Dit komt ook de Commissie uit eigen etenschap voor als hoogst verdacht. Aangezien hij privé vaak handelde in dezelfde fondsen als waarvoor hij beroepshalve op de beurs was aangesteld, nam hij daarmee willens en wetens het geenszins

denkbeeldige risico dat hij privé als tegenpartij optrad van zichzelf als marketmaker althans van zijn werkgever als marketmaker.

Hoewel de Commissie tot dat oordeel niet geroepen is, komt het haar voor dat Appellant met dit alles aanmerkelijk jegens zijn werkgever tekort is geschoten. Ook bezien in relatie tot zijn vermogens- en inkomenspositie die volgens zijn eigen zeggen minimaal zijn, gingen deze handelsactiviteiten van Appellant elk normaal en prudent kader te buiten. Hetzelfde geldt voor de debetstand ad NLG 1.4 miljoen bij de lokale Bank X waarmee Appellant als gevolg van een en ander uiteindelijk is blijven zitten. Appellant kan in redelijkheid niet hebben gedacht dat wat hij deed, door de beugel kon.

Het door hem in eerste instantie gevoerde verweer, als zouden de absurde aantallen privétransacties buiten zijn medeweten zijn bedacht en uitgevoerd door een lasthebber van hem die optrad als een soort vermogensbeheerder, wordt verworpen. Allereerst is ongeloofwaardig dat een professionele handelaar aan een derde daartoe de macht uit handen zou geven. Appellant heeft deze stelling ook niet bewezen. De zogenaamde volmacht of beheerovereenkomst is ten processe niet geproduceerd en de door hem voorgebrachte Getuige 2 heeft de stelling gedeeltelijk ontkracht door te verklaren dat Appellant voor ongeveer de helft van de transacties specifieke opdrachten had gegeven. Verder heeft Appellant in elk geval steeds de effectennota's en dagafschriften ontvangen zodat hij precies van alles op de hoogte was of kon zijn.

De handelwijze van Appellant was niet alleen in strijd met het stelsel van reglementering van de effectenhandel ter beurse maar ook met eisen van goed werknemerschap en eisen van moraal en fatsoen. Als hij dat beseftte dan voldeed hij kennelijk niet aan elementaire eisen van integriteit. Als hij het niet beseftte dan was hij kennelijk ondeskundig. Het beroep moet worden afgewezen. De nevenvordering tot veroordeling van het DSI in de kosten behoeft verder geen bespreking.

De Beslissing

Het Geschillencommissie DSI verwerpt het beroep.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het Reglement voor de Geschillencommissie DSI en is geweest door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), F. Demmenie, M.W. Scholten (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2000.